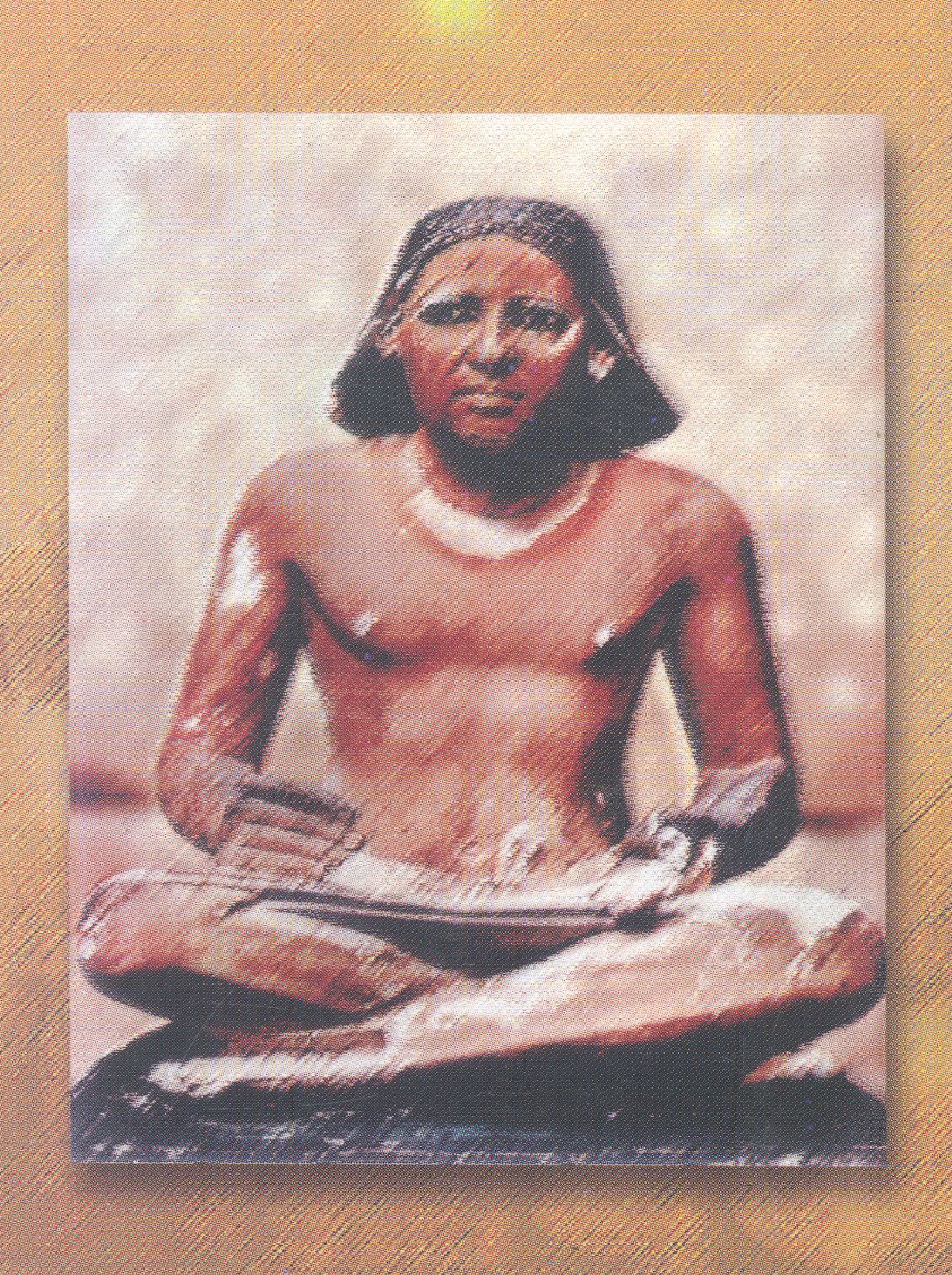
أ.د. محمد حمدى إبراهيم

علم البردى

مكتبة الأنجلو المصرية

الأستاذ الدكتور / محمد حمدى إبراهيم

قسم الدراسات اليونانية واللاتينية

جامعة القاهرة

علم البردى

مكتبة الأنجلو المصرية

١٦٥ ش محمد فريد - القاهرة

اسم الكتاب: علم البردى

اسم المؤلف: د/ محمد حمدى إبراهيم

اسم الناشر: مكتبة الأنجلو المصرية

أسم الطابع: مطبعة محمد عبد الكريم حسان

رقم الإيداع : ١٧٧٥٩ لسنة ٢٠٠٤

الرقم الدولى : 977-05-2094-2

قائمة المحتويات

أولاً - تاريخ الاكتشافات البردية:

كانت البداية فى علم البردى، وفى تاريخ الاكتشافات البردية، هى اكتشاف حوالى ٨٠٠ بردية قديمة فى مدينة هركولانيوم Herculaneum بإيطاليا عام ١٧٥٢، وكانت هذه المدينة قد دمرت عام ٧٩ ميلادية بعد ثورة بركان فيزوف. وكان البردى كمادة للكتابة قد توقف عن الاستخدام منذ أواخر العصور الوسطى وأوائل عصر النهضة وأصبح اسمه اللاتينى papyrus يدل على الورق paper فى أوربا الحديثة. ذلك أن الورق كمادة للكتابة كان مجهولاً لدى قدامى الرومان. ولم تكن كلمة papyrus فى مبدأ الأمر لدى الكُتاب اليونان والرمان تعنى سوى النبات نفسه، وبعدها استخدمت للدلالة على البردى كمادة للكتابة. ورغم أن البرديات التى عُثر عليها فى هركولانيوم كانت قد تحولت بفعل الحرارة الشديدة إلى كربون إلا أن معالجة معملية مبدئية لها قد بينت أنها عبارة عن مخطوطات من مكتبة إحدى مدارس الفلسفة الأبيقورية، وأمكن بعد عام ١٩٦٦ معالجة هذه البرديات وقراءة نصوصها بفضل تقدم العلم رغم أنها قبل ذلك كانت متعذرة تقريباً على الباحثين.

ومنذ القرن السادس عشر توافدت جموع من السواح والرحالة على أرض وادى النيل لما بهرهم فيها من سحر وآثار ومجد قديم، وفى عام ١٧٦٨ زار مصر جيمس بروس واشترى مخطوطين برديين أحدهما مدون باللغة اليونانية والثانى بالقبطية ويحتويان على نصوص من الكتاب المقدس gnostic texts. لكن البردية التى أثارت حقاً الضجة فى أوربا هى الوثيقة التى أرسلت عام ١٧٧٨ كهدية للكردينال ستيفانو بورجيا Stephano Borgia وعُرفت فيما بعد باسم قرطاس بورجيا Charta Borgiana. ويُروى فى هذا الصدد أن عدداً من الفلاحين المصريين عثروا مصادفة فى إحدى الخرائب على صندوق من خشب الجميز يحتوى على خمسين بردية تقريباً وجدت تحت الأرض فى مكان

ما in loco quodam subterraneo بمدينة الجيزة، وعرضوها للبيع على تاجر غير معروف negotiator quidam لقاء ثمن زهيد، ولكن الرحالة التاجر لم يشتر سوى لفافة واحدة فقط هي قرطاس بورجيا المعروف الذى أودع حينئذ بمتحف نابولى)، وترك الباقى للفلاحين جهلاً منه بقيمة هذه البرديات بالنسبة للعلم. وكانت النتيجة أن أحرقها الفلاحون (أو مزقها الأتراك Turcae كما ورد فى إحدى الروايات)، لأنه كان مُعتقداً أن حرقها (أى حرق الأوراق البردية) كانت تنتج عنه رائحة زكية [1]. حُفظت هذه اللفافة بعد ذلك فى متحف الفاتيكان وظلت به إلى الآن، وتبين من دراستها أنها كُتبت بالخط الوثائقى cursive، وبين ناشرها نيقولاشو N.Schow أن تاريخها يعود إلى عام ١٩٢ ميلادية، وأنها عبارة عن قائمة بأسماء سكان قرية بتوليماييس هورمو Ptolemais Hormou من أعمال مقاطعة الفيوم.

وكان لنابليون بونابرت فضل لفت الأنظار، خصوصاً أنظار العلماء والباحثين، إلى أهمية مصر الأثرية خصوصاً بعد أن نشر علماؤه الكتاب الذى أعدوه عام ١٨٠٩ ثم طُبع فى باريس تحت إشراف جومار E.F.Jomart عام ١٨١٧ تحت عنوان وصف مصر: Description de I'Égypte. وفى عام ١٨٠٢ عكفت الجمعية الأثرية بلندن وعلى رأسها شمبيلون وتوماس يونج على دراسة حجر رشيد المشهور وفك رموزه. وبعد هذه الكشوف الهامة، تسابق جامعو الآثار والرحالة والهواة والسواح على اقتناء ما يقدرون عليه من آثار مصر وتحفها، ومن بينها بطبيعة الحال الوثائق البردية، وكان هذا الإقتناء يتم عن طريق الشراء لا الحفريات العلمية المنظمة، ومن هنا ترجع تسمية المجموعات البردية المبتكرة باسم مقتنيها أو حافظها.

---

(١) أجريت فى هذا المجال تجربتان إحداهما على يد العالمين جرنفل وهنت فى عام ١٩٠٠، تبين على أثرها أن حرق البردى كأوراق لا تنتج عنه أيةرائحة على الإطلاق. أما الثانية فأجراها الأستاذ ن. لويس الذى أكد انبعاث رائحة زكية من حرق الأوراق البردية، وعزز رأيه قائلاً إن الرومان كانوا يحرقون عدداً من اللفائف البردية على الكومة المعدة لحرق جثث أمواتهم كى تنبعث منها رائحة زكية.

وفى عـام ١٨٢٧ نشـر بايرون Peyron مـجلديـن من مـجـمـوعـة تورين P.Turin، وسبـقه بيـترتينى Pettretini فنشر فى عـام ١٨٢٦ برديات مجمـوعة فيينا Vienna، وفى ألمانيا نشر درويسن J. Droysen عام ١٨٢٩ عدة برديات من مـجـمـوعـة برلين P. Berlin وفى إيطاليـا نشـر مـاى A.Mai بعض وثائق الفـاتيكان عام ١٨٣٢، أمـا فى إنجلتـرا فـقد قـام فورشـال Forshall بنشر أولى وثائق مجموعـة المتحف البريطانى P.London عام ١٣٩، أما وثائق مـجموعة ليدن P.Leiden فقد نشرها ليمانز Leemans عام ١٨٤٣. بينمـا نشرت وثائق مجـموعـة باريس P.Paris عام ١٨٦٥ على يد برونـيه دى بريـسلى Brunet de Presle. وفى عـام ١٨٥٠ تقريباً عـثـر الأستـاذ مـارييت Mariette، فى مـعبـد السـرابيـوم Serapeum بسـقـارة (ممفـيس القـديمـة)، على عـدد لا بأس به من الأوراق البـردية لم تحظ وقتـئذ بالاهتـمـام التى كـانت جـديرة به. وكـان هذا الكشف الذى تم على يد مـارييت أول كشف يتم عن طريق الحـفائر العلمـية. إذ أن كل ما سبق اكتـشافه من الأوراق البردية كان قد عـثر عليه بواسطة السكان المصريين أنـفسهم، وتم بيـعه للهـواة أو تجار العاديات عن طريـقهم. وإلى هذه الفـترة أيضـاً تنتمى الـوثائق التى جمـعهـا العـالم الألمانى فليكن U.Wilcken فى كـتابه المشـهور عن وثائـق العصـر البطلمى .U.P.Z عام ١٨٩١، وكـانت هذه الوثائق تبلـغ فى عـددها ٢٠٠٠ وثيـقـة جُـمعـت كلهـا عن طريق الشـراء أو من المجموعات الشخصية.

وعندمـا حل عـام ١٨٧٠ كـانت الحـاجـة فى مـصـر تدعـو لزيادة رقـعة الأراضـى المنزرعة، وبالتالى بدأ الاهتمام بالأسـمدة التى كانت توجد فى أكوام Kom على مـشـارف القـرى القـديمـة، حـيث تم العـثـور بواسـطة الأهالى على كمـيات كبيـرة من الأوراق البردية . وفى هذه الأثناء وخصـوصـاً عام ١٨٧٧ تم العـثـر على أعـداد كـبيـرة من الـوثائق البـردية فى أطلال مـدينة أرسـينوى بالفيوم وفـى أهناسيا Herakleopolis، وفى الأشمونين Hermoupolis. وتبين

من الحفر فى هذه الأكوام أن الطبقات العليا القريبة من السطح تحتوى على نصوص عربية، ثم تليها فى الطبقات الأعمق نصوص قبطية ويونانية من العصر البيزنطى. ولكن كميات هائلة منها فقدت فى مبدأ الأمر، لعزوف هواة جمع العاديات والأنتيكات عن شرائها، بسبب أنها من عصور متأخرة؛ فكان من جراء هذا المسلك أن أقدم الأهالى على تدمير مالم يفلحوا فى بيعه لراغبى الشراء. غير أنه حينما تنبه الأستاذ النمساوى جوزيف كاراباسك joseph Karabaçek، الذى كان يشغل وظيفة أمين المكتبة الإمبراطورية فى فيينا، إلى القيمة التاريخية لهذه الوثائق المتأخرة تدفقت على متاحف فيينا وجامعاتها آلاف من الأوراق البردية وقطع الجلد (الرق)، حيث أصبحت تكون فيما بعد مجموعة عُرفت باسم مجموعة الأرشيدق النمساوى رينر P.Rainer. ثم بدأ الحفر عام ١٨٨٧ فى قرية قديمة تسمى ديمة Soknopaeiou Nêsos تقع على حافة إقليم الفيوم، وحينما دلت التوقعات على أنها ستصبح أرسينوى جديدة فى وفرة وثائقها توالى الحفر بنشاط.

ولقد بدأت الإكتشافات تكتسب أهمية فائقة حينما بدأت الحفائر المنظمة عن طريق البعثات العلمية عام ٨٩١ تقريبا، وكان من نتيجة هذه الحفائر ظهور أولى أجزاء المجموعات البردية فى أوربا: الأجزاء الأولى من مجموعة لندن P.London عام ١٨٩٣، والجزء الأول من مجموعة برلين B.G.U عام ١٨٩٢، والمجلدات المبكرة من مجموعة الأرشيدق رينر C.P.R عام ١٨٩٥، والمجلد الذى يحتوى على برديات مجموعة جنيف P.Genéve فى نفس العام. أما فى عام ١٨٩٦ فقد نشر جرنفل مع هنت بواكير جهودهما فى الحفر تحت عنوان An Alexandrian Erotic Fragment & Other Greek Papyri، وهو الكتاب الذى عُرف فيما بعد باسم P.Grenf.I . ويكفى للدلالة على حماس الباحثين حينئذ أن نذكر أنه فى عام ١٨٨٧ كانت البعثة الفرنسية توالى الحفر فى أخميم Panopolis، والبعثة الإنجليزية تقوم بالحفر فى تانيس Tanis وهوارا

Hawara وجـروب Grobe، وأنـه فى عـام ١٨٩٥ كـان جـرنفل ومـعــه هنت وهوجارث يقومون بإجـراء التجارب المبدئيـة لبدء الحـفر فى الفيوم، وبدأوا الحفـر فعـلاً فى شتـاء ١٨٩٥ - ١٨٩٦ فى أماكن بالقـرب من قرية كـوم أوشيم Karanis، وفى كوم العسل على الحافة الشرقية من الفيوم، ثم تحوكوا فى عام ١٨٩٦ - ١٨٩٧ جنوباً نحو البـهنسة Oxyrhynchus التى تبعد عن القاهرة بنحو ١٨٠كيلـو متـراً. إذ كـان جـرنفل يعـتـقد أنه بسـبب كـونهـا عـاصـمـة إقليم μητρόπολις فهذا أدعى لاحتوائها على مكتبات للنصوص الأدبية التى شغف أوائل الباحثين بالعثور عليها. وكذلك لأن خرائبها كانت تدل على أن يد النهب لم تمتد إليها فى العصور التالية للعصر اليونانى الرومانى. وكانت لدى كل من جرنفل وهنت توقـعات فى العثور علـى نصـوص من الكتاب المقدس بهـا، حيث إن عدداً من الأديرة والكنائس البيزنطية كان يوجد بها خـلال القرنين الخامس والسادس الميلاديين. وكان موقع الحفـر فى البهنسـة يقع فى الصحـراء غرب بحـر يوسف، واشتـرك فى عـمليات الحـفـر بها نحـو ١١٠ من العـمال. وكـان للنجاح الذى أحرزته بعثة جرنفل وهنت فى الحفر صـداه فى إنجلترا، فأنشىء على الأثر الفرع اليونانى والرومانى بالجـمعية المصـرية للحفائر التى كـانت مسـمـاة وقتـئـذ Egypt Exploration fund (عُـرفت فـيـمـا بعـد باسم Egypt Exploration Society). وظهرت ثمار هذه الحفائر فى أول مجلد من مجموعة أوكسيرنخوس P.Oxyrhynchus عام ١٨٩٨، والذى نُشر متضمنا للنصوص البردية مع مقدمة تسبق كل نص وترجمة يتبعها تعليق عليه ومزودة بصور للبرديات نفسها.

وفى عـام ١٨٩٨ قـام العـالمان الألمانيـان فـيلكن U.Wilcken وشـايفـر H.Schaefer بفحص تلال إهناسيا Herakleoplis وصـادفا فعلاً بعض النجـاح فى الحفر، ولكن لسوء الحظ فقدت الوثائق الأولى التى تم العثور عليها من هذا الموقع، بسـبب تدميـرها حـينمـا أرسلت على ظهر السـفينة التى أقلعت بهـا إلى

هامبورج، حينما ألمت بالسفينة كارثة مفاجئة أثناء رحلتها لألمانيا. أما جرنفل وهنت فقد واصلاً عمليات الحفر في الفيوم وقراها في الفترة من ١٨٩٨ – ١٩٠٠، فعثرا في أم البرجات Tebtunis على مقبرة التمساح، التي تبين فيما بعد أنها غنية بلفائف الأوراق البردية التي تغطي مومياوات التماسيح (رغم أن ٢٪ فقط من هذه المومياوات كان مغطى بالأوراق البردية). ثم توجها في الفترة من ١٩٠٠ – ١٩٠٢ إلى الحيبة Hibeh، على الضفة اليمنى من نهر النيل، حيث عثرا على كمية كبيرة من البرديات البطلمية في جبانة هذه المدينة القديمة. وفي تلك الأثناء كان الأستاذ الفرنسي بيير جوجيه P.Jouguet قد عثر كذلك على برديات بطلمية في الجوران Ghoran عام ١٩٠١، وكذلك في مدينة النحاس Magdola عام ١٩٠٢. أما البعثة الألمانية فقد عثرت في نفس العام في حفائرها بقرية أبو صير وقرية أبو صير الملاك على عدد من النصوص الأدبية الهامة، وكذلك على وثائق ترجع إلى عصر الإمبراطور أوغسطس. بعدها واصل الألمان حفائرهم في الأشمونين Hermoupolis عام ١٩٠٤، فوجدوا عدداً من النصوص الآرامية والوثائق الخاصة بنظام الإدارة في مصر . وبعد ذلك قاموا بالحفر في أسوان وجزيرة إلفانتين على يد تسوكر F.Zucker وروبنسون Robinson، حيث كان يقوم بالحفر كذلك بعض العلماء الفرنسيين منهم كيلرمو جانيو Clermont Ganneau وكليدا Clédat. لكن الفرنسيين كانوا قد بدأوا الحفر عام ١٩٠١ فعلاً في كوم أشقاو Aphroditopolis، حيث تزعم البعثة الفرنسية العالم المشهور جوستاف ليففر G.Lefevre عام ١٩٠٥. ثم رجع كل من جرنفل وهنت عام ١٩٠٣ لمعاودة الحفر في البهنسة واستمرا فيه حتى عام ١٩٠٧. وبعدها بعام – أي ١٩٠٨ – بدأت البعثة الإيطالية بتوجيه من رائدها الأكبر ج. فيتللي G.Vitelli في الحفر في نفس المكان وهو البهنسة، ومنذ ذلك العام تكونت الجمعية الإيطالية للأبحاث البردية Societa italiana per la ricerca dei papiri. وكان

الإيطاليون قد بدأوا قبلاً ما بين أعوام ١٩٠٣ - ١٩٠٥ حفائرهم فى الأشمونين Hermoupolis، ونُشرت الوثائق البردية المكتشفة فى مدينة فلورنسة فى مجموعة فلورنسا P.Flor؛ وظلت البعثة الإيطالية توالى الحفر حتى عام ١٩٣٤ تقريباً. وفيما بين عامى ١٩١٣ - ١٩١٤ بدأت حفائر جديدة على يد جاييت A.Gayet الإنجليزى فى مدينة أنتينوى Antinoë وكذلك فى أطفيح (Aphroditopolis?)، حيث عُثر على مومياوات من العصر البطلمى تحتوى أغلفتها على وثائق متنوعة. ويمكننا القول بأن أغنى فترات الإكتشافات البردية هى الفترة التى تقع بين بداية الإكتشافات البردية عام ١٩٨٥ حتى الحرب العالمية الأولى عام ١٩٢٤: فإلى هذه الفترة يعزى فضل نشر الجزء الأكبر من النصوص البردية بالآلاف، وكذلك تم نشر الأعمال العلمية التى تساعد الباحثين فى مجال نشر الوثائق البردية، والتى سيأتى ذكرها فيما بعد عند التعرض لجهود قدامى الباحثين فى علم البردى. وتحت إشراف الأستاذ بيير جوجيه والباحث هن H.Henne والأستاذ جويرو P.Guéraud، بدأت البعثة الفرنسية عام ١٩١٤ التنقيب فى إدفو Apollonopolis Magna، حيث استمرت بالتعاون مع البعثة البولندية بإشراف الأستاذ ميخالوفسكى Michalowiski إلى عام ١٩٣٧؛ وأسفرت الحفائر عن العثور على عدد كبير من قطع الفخار ostraca. ولقد عثر الفلاحون المصريون عام ١٩١٥ بالقرب من قرية درب الجرزا (أو خربة جرزا) Philadelphia على ما عُرف باسم أرشيف زينون، الذى كان مديراً لأعمال أبوللونيوس، وزير مالية بطلميوس الثانى فيلادلفوس؛ ويرجع تاريخ هذا الأرشيف إلى الفترة من ٢٦٠ - ٢٤٠ ق.م. ولقد حفظت معظم وثائق هذا الأرشيف بالمتحف المصرى بالقاهرة، غير أن عددا منها تسرب إلى أيدى الباحثين بأوربا وأمريكا عن طريق الشراء، أو غالباً عن طريق التهريب.

وفى عام ١٩٢٢ نشطت جامعة متشجن وخفت للتنقيب فى مصر عن الأوراق البردية، وتلتها جامعات أمريكية أخرى، مثل : برنستون وكورنل وييل وكولومبيا فى هذا المجال، ولكنها اكتفت بشراء كميات وافرة من الأوراق البردية عن طريق تجار العاديات وغيرهم، ولم يقم بالحفر منها سوى جامعة متشجن التى بدأت حفائرها عام ١٩٢٤، فى بلدة كرانيس (كوم أوشيم) واستمرت فيها حتى عام ١٩٣٥. أما الإيطاليون فقد عادوا للحفر بالفيوم عام ١٩٢٩، كما اشتركت جامعة الإسكندرية فى عمليات البحث والحفر بنفس المنطقة عام ١٩٣٥، ثم توالى الحفر فى تونا الجبل بإشراف سامى جبرة عام ١٩٣٧. وكان الإيطاليون يقومون بالتنقيب فى خرائب مدينة ماضى على يد فوليليانو Vogliano، وفى أطلال مدينة أنتينوى Antinoë على يد برتشيا E.Brecciia ما بين أعوام ١٩٣٣ - ١٩٣٩.

ثانياً: أماكن العثور على البردى:

قبل قيام الحفائر المنظمة التى تحدثنا عنها آنفاً، كان العثور على الأوراق البردية يتم مصادفة فى المعابد والمقابر أو الأوانى الفخارية فى المنازل أو أكوام السماد. وكان من الواضح أن أهم أماكن العثور على البرديات يوجد جنوب القاهرة (أى الوجه القبلى)، حيث المناخ يساعد على حفظها أكثر لقلة المياه والجفاف النسبى عن الدلتا؛ إذ لابد أن توجد البرديات فى طبقة أرضية لا تصل إليها مياه الرى من أعلى أو المياه الجوفية من أسفل. وبناء على ذلك فإن فرص العثور على البرديات تكون أكثر فى الصحراء وفى المقابر والجبانات والمعابد والأضرحة، وفى المدن المهجورة على حافة وادى النيل أو المناطق المرتفعة عن سطح الأرض الزراعية، مثلما هو الحال فى جزيرة إلفانتين Ἐλεφαντίνη المواجهة لأسوان، والتى كان السكان فى إدفو يصفونها بأنها تقع فوق التل ἐν ὑψώματι .

ولقد ركـز كل من العالمين جرنفل وهنت جـهودهما فى البحث عن مـصدر هام من مـصـادر الحـصـول على البـرديات ، وهو أكـوام القـمـامـة التى كـانت تتـحـول مع مرور الـسنين إلى أكـوام للسـماد. وكـانت هذه الأكـوام توجـد فى صـور ثلاث:(١) أكوام للقمامـة العـادية التى لا يوجد تحـتـها مـبان. (٢) بقـايا المنازل والخـرائب التى غطـتـها أكـوام القـمـامـة على مـر الـسنين. (٣) المنازل والمبانى الـتى أصبحت أنقـاضاً ولم يعـد أحد يستـخدمـها. ولا يقل أهمـية عن هذا المصدر مصـدر آخر اكـتـشف صدفـة، ألا وهو اللفـافات الكرتـونية التى كـانت تحفظ فيـها موميـاوات التماسيح التى كـانت تعبد فى مصـر القديمة كآلـهة؛ ولقد كـان الجـزء الأكبـر من هذه المومـيـاوات يوجـد فى أكـوام الـسـماد التى كـانت منتشـرة فى القرى والمدن القديمـة. وكان الأستـاذ بترى petrie أول من لاحظ أن بعض الأوعية التى تحفظ فيها المومـياوات كانت مصنوعة من لفافات بردية متعـددة، وأن كثيراً من هذه اللـفافات كان يتضـمن نصوصاً عديدة مـن العصر البطلمى المبكر.

وللعثـور على مومـياوات التمـاسيح كـمصدر للبـرديات قصة طـريفة، فلم يكن أحد يعـرف في العصر الحـديث أن اللحاء الخـارجى لهذه الموميـاوات كان يصنع من الأوراق البردية. وتصـادف أن أحد العمـال المشتركين فى الحـفر - أثناء البحث عن توابيت الدفن σαρκοφάγοι القديمة - أصيب بخيبة الأمـل عند عثوره على عـدد من مومياوات التماسيح فـاستشاط غضبـاً وانهال بمعوله على إحدى المومياوات؛ ولدهـشة الجميع وجدوا أن غطاء المومياء كـان مصنوعاً من اللفـائف البردية. ومنذ ذلك الحـين ارتفعت أسـهم الموميـاوات وأصبحت مطـلباً للبـاحثـين عن البرديات، رغم اكـتشـافـهم فيـما بعـد أن ٢٪ فقط من أغطيـة هذه المومياوات كان مصنوعاً من الأوراق البردية.

ولكن البرديات لم تكن وقـفاً على وادى النيل، فقد سـبقت الإشارة إلى أن أول اكـتشـاف لهـا كان فى مـدينة هركـولانيـوم بإيطاليـا؛ كذلك تم الـعثـور منذ

سنوات على برديات متفحمة فى درفينى بالقرب من مقدونيا ببلاد اليونان، تبين بعد فحصها وقراءتها أنها أقدم نصوص بردية عُثر عليها حتى الآن (كانت أقدم وثيقة عُثر عليها قبل هذا الإكتشاف فى مصر هى وثيقة الزواج البطلمية التى يرجع تاريخها إلى عام ٣١١-٣١٠ق.م). كذلك فإن إحتمال العثور على برديات فى أماكن أخرى غير مصر ما زال قائماً، ولكن ستظل مصر فى مكان الصدارة دوماً لغزارة ما اكتشف بأرضها، ولأنها كانت المصدر الرئيسى فى العالم القديم لإنتاج البرديات وصناعتها، ولأن البطالمة احتكروا هذه الصناعة فى العالم القديم ومنعوا تصدير البرديات لوقت طويل، ولأنه يندر وجود فرص مواتية فى مناخ أية منطقة أخرى من العالم القديم مثلما وجدت فى مصر.

ثالثاً: صناعة البردى:

كانت الأوراق البردية تُصنع من نبات البردى πάπυρος (باللاتينية cyperus papyrus)، الذى كان اسمه بالمصرية القديمة pa - pa وكان بلينيوس الأكبر هو أول من شرح للعصور الحديثة كيفية صناعة الأوراق البردية (H.N.xiii, 11-13)، وتبعاً لهذه الطريقة كان اللب βύβλος، المأخوذ من ساق النبات، يقطع إلى شرائط طويلة تُصف رأسياً لكى تكون الطبقة الخارجية من الورقة، وكانت تُرص فوقها طبقة أخرى عرضية أو أفقية، ثم تضغط الطبقتان معاً لتكونان ما يُسمى بالفرخ χάρτης. وكان يُستعان فى لصق الطبقتين بنوع من الصمغ المبلل بمياه النيل المشبعة بالطين، حيث يزعم أن هذا كان يكسبه صلابة.

وبعد أن يُجفف الورق فى الشمس، كان سطحه يُصقل بواسطة قطعة من العاج أو الصدف الناعم لكى يصبح معداً للكتابة، وكان وجه البردية Recto أفضل فى الكتابة لأن الألياف فيه تكون أفقية أو عرضية،

بعكس ظهر البردية Vreso الذى كانت الألياف فيه رأسية أو عمودية؛ ومع ذلك فلم يكن هناك ما يمنع من استخدام الظهر فى الكتابة أيضاً فى أحوال عديدة سنشرحها بعد قليل. وكان حجم الأوراق البردية وطبيعتها يختلفان تبعاً لاستخدامها فى شتى المجالات: فكانت الوثائق (العقود) والإيصالات... الخ) ذات حجم يتراوح ما بين ١٢.٥ إلى ١٣.٧ سم فى العرض، ومن ٢٢.٥ إلى ٢٧.٥سم فى الإرتفاع. وحينما كان الأمر يتطلب لفافة ذات حجم كبير، فإن عددا من هذه الأفرخ χάρται كان يلصق إلى بعضه فى شكل لفافة متصلة κόλλημα ؛ وبوجه عام فإن اللفافة ذات الحجم المتداول كانت فى الغالب تتكون من عشرين فرخاً من هذا النوع. ولم يكن هذا حائلاً دون وجود لفافات أكبر أو أصغر حجماً، يتداولها الناس فى شتى أغراض حياتهم اليومية، وكانت توجد على كل لفافة ورقة خارجية تحميها وتحمل أحياناً العنوان، وكانت هذه تسمى بالورقة الخارجية أو الغلاف ἐπιχάρτη .

أما عن ثمن الأوراق البردية فهو غير معروف على وجه الدقة، وبوجه عام لم تكن هذه الأوراق رخيصة الثمن، وهذا هو ما دفع القدماء إلى استخدام ظهر البردية بكثرة فى الكتابة رغم صعوبة التدوين عليه. وربما كان محدودو الدخل يلاقون صعوبة فى الحصول على أوراق ملائمة لاستخدامهم اليومى(١)، ذلك أن ثمن الفرخين من أوراق البردى χάρται δύο كان عادة دراخمة واحدة μία δραχμή وأوبلان ὀβολοὺς δύο (الأوبل ١/٦ دراخمة). ويمكن أن تعيش الأوراق البردية طويلاً إذا لم تتعرض للتداول المستمر أو للرطوبة الشديدة، ولهذا ظلت لمئات السنين تحت رمال مصر الدافئة دون أن يصيبها العطب.

---

(1)Cf. P. Gen. 52 = Archiv , III, p. 399 : "χάρτιον καθαρὸν μὴ εὑρὼν πρὸς τὴν ὥραν εἰς τοῦ[τ]ον ἔγραψα" :

"وحيث إننى لم أجد ورقاً نظيفاً فى هذه الساعة (أكتب عليه) فقد دونت لك خطابى على هذا"

B. G. U. 822 (iii A. D verso) : "πέμψον μοι ἄγραφον χάρτην ἵνα εὕρομεν ἐπιστολὴν γράψαι"

"أرسل لى فرخاً من الورق غير مكتوب وذلك كى أجد ما أكتب عليه رسالة".

وهناك أهميـة بالغة لتقسيم البردية إلى وجه وظهر وذلك من أجل تأريخ الوثيقة ومعرفة الوقت الذى دونت فيه. وأول من لفت النظر إلى هذا هو العالم الشهير و. فيلكن U..Wilcken عام ١٨٨٧.

U.Wilcken : (Archiv. I, p. 855. ff.; Hermes, xxii 91887), p.487ff.)

حيث يرى أن النص المدون على وجه البردية هو دائماً الأقدم، وأن هذه القاعدة تنطبق على البرديات المدونة منذ ٢٥٠ق.م حتى ٤٠٠ ميلادية؛ ذلك أن تفضيل الوجه قد قل فى العصور البيزنطية مع تدهور صناعة البردى، ومع إدخال نظام جديد فى أسلوب الكتابة. وتبعاً لدراسة فيلكن، وللدراسة التى قام بها بعد ذلك الأستاذ أولدفازر Oldfather، وهى:

(W.A.Oldfather, The Greek Literary Texts from Greco Roman Egypt, Madison (1923), p.86 ff.)

يتضح أن الإدارة الحاكمة كانت عادة تستغنى عن الوثائق الرسمية بعد مرور وقت يصل مداه إلى خمسين عاماً تقريبا، ثم تُطرح هذه الوثائق بعد الاستغناء عنها للبيع بثمن رخيص، كى تستخدم فى أغراض شتى ويُنتفع بها فى الكتابة على ظهرها الخالى. ومن هذه الأغراض الرسائل الشخصية (مثل B.G.U.594) والتمارين المدرسية والإيصالات ... الخ.

جهود الباحثين فى علم البردى

كان كارل فيسيلى C.Wessely ، العالم النمساوى، من رواد الباحثين فى علم البردى، فقد علم نفسه إبان إقامته فى العاصمة فيينا كيف يقرأ أشد أنواع الخطوط صعوبة؛ ثم شرع بعدها فى نشر النصوص البردية بكثرة. لكن فيسيلى رغم دقته وسبقه فى هذا المجال، وفضله على الباحثين من بعده، لم ينل المكانة التى هو جدير بها، إذ أن عالماً ألمانياً جاء من بعده، وتوهج كالنور الساطع ودفع بنوره الباهر فيسيلى إلى الظلال، ذلك هو أولريتش فيلكن U.Wilcken. فرغم أن فيلكن كان أصغر سناً بكثير، إلا أنه تميز بالإتقان والدقة الفائقة إلى جانب العبقرية التى تقترب من الإلهام. ولقد كان فيلكن تلميذاً للعالم الكبير مومسن Mommsen، الذى كان له فضل السبق فى نشر عدد كبير من النقوش وتأليف عدد من الدراسات التاريخية المؤسسة على النصوص والوثائق والنقوش. ويبدو أن فيلكن قد أمعن النظر طويلاً فيما قاله أستاذه مومسن من أنه إذا كان القرن التاسع عشر هو حقا قرن النقوش، فإن القرن العشرين هو قرن البردى بلا جدال. وعلى هذا فقد اختار فيلكن أن يكون موضوع رسالته للدكتوراه «تاريخ مصر اليونانية والرومانية»، تلك الرسالة التى تقدم بها للحصول على درجة الدكتوراه وتم نشرها عام ١٨٨٥. ومنذ ذلك الوقت وحتى موته فى عام ١٩٤٥ ظل الأستاذ فيلكن مرجعاً لكل مستشير فى علم البردى، يقدره العلماء من كافة الأقطار، ويجدون عنده فصل الخطاب فيما كانوا فيه يختلفون. ولقد تبين لهم بعد موته أن ما كانوا يعترضون عليه عنده كان على حق فيه، لأن الوثائق التى اكتشفت بعد رحيله عن الحياة كانت تؤيده فى معظم الأحيان. وفضلاً عن ذلك فقد قام فيلكن بنشر عدد من النصوص البردية فى المجموعات البردية والكتب وأصدر مجلة متخصصة فى علم البردى هى مجلة أرشيف الإكتشافات البردية Archiv für Papyrusforschung، وكانت هذه المجلة العلمية تنشر الجديد فى الوثائق،

وتنقد وتمحص كل ما نشره الآخرون من برديات. لقد كان لدى الأستاذ فيلكن على الدوام رأى جديد يقدمه، أو نقد بناء ليعرضه، وهكذا كون من بعده مدرسة من تلاميذه اللامعين ومريديه المخلصين.

وكان فى إنجلترا فى ذلك الوقت عالم آخر، أصغر سناً بقليل من فيلكن، هو السير فريدريك كينيون F.G.Kenyon، الذى التحق بالعمل فى المتحف البريطانى فى شهر فبراير ١٨٨٩، حينما كان عمره ٢٦ عاماً كباحث فى الأدب والتاريخ القديم. ووجد كينيون أمامه كماً هائلاً من أوراق البردى ينتظر النشر، وهنا يحكى لنا كينيون عن تجربته فى عالم البرديات فيقول: «إن الخطوط التى دونت بها هذه البرديات كانت غير مألوفة، فأحياناً تقع يدى مصادفة على لفافة صغيرة تتضمن قصيدة من الشعر، فأجد خطها مما تسهل قراءته. لكن الأمر لم يكن سهلاً على الدوام إذا كنا ننتقل من نص أدبى إلى آخر تاريخى إلى آخر طبى، وأحياناً إلى نص من نصوص الخطابة، من إيسوكراتيس أو من ديموسثينيس أو من هيبريديس. لقد كنا أول الأمر نسير ببطء وبخطى حثيثة... الخ».

وهناك فى إنجلترا أيضاً ظهر عالمان، قاما بجهد وافر فى الكشف عن الأوراق البردية ثم فى نشرها بعد ذلك، هما العالمان جرنفل وهنت، ولقد سبقت الإشارة إلى ما قاما به من نشاط يدعو إلى الإعجاب فى التنقيب والحفر فى شتى الأماكن بمصر. وليس بوسعنا هنا أن نذكر كل العلماء ونعدد جهودهم، ولكن يكفى أن نشير بصورة سريعة إلى أهم الأعمال التى ألفها لفيف من هؤلاء العلماء فى مجال علم البردى، وكانت ذات فائدة جمة للباحثين والدارسين من بعدهم. ونوجز هذه الأعمال فيما يلى:

١ – كتاب كينيون فى مجال علم الخطوط (الباليوجرافيا):

Paleography of Greek Papyri (1899).

٢- كتاب شوبارت W.Schubart عن علم الخطوط ، ويعتبر تكملة للكتاب السابق:

Papyri Graecae Berolinenses (1911).

٣- كتاب شوبارت الهام عن الباليوجرافيا اليونانية بوجه عام:

Griechische Palãographie (1925).

٤- الدورية المتخصصة التى أصدرها فيلكن عام ١٩٩٠ وسبقت الإشارة إليها: أرشيف الإكتشافات البردية، وهى مجلة مخصصة لنقد ما نشر فى علم البردى وتحتوى على ببليوجرافيا متخصصة:

Archiv für Papyrusforschung.

٥- كتاب كل من فيلكن وميتيس Mitteis الشهير ، الذى يحتوى على ملخص لكل المجهودات ونتائج الأبحاث فى مجال التاريخ والإدارة والقانون ، من واقع ما اكتشف من وثائق بردية بعنوان:

Grundzüge und Chrestomathie der Papyruskunde (1912).

خصائص الوثائق البردية ومختارات منها:

٦ - كتاب شوبارت الهام الذى ألفه من أجل الباحثين فى التاريخ وعلم البردى:

Einführung in die Papyruskunde : مقدمة فى علم البردى

٧ - مجموعة المعاجم التى اضطلع بنشرها ف. بريسيجى F.Preisigke، الذى كان موظف بريد متقاعد ثم اتجه للبحث العلمى ، وهى:

a) Namenbuch (1920) : قاموس الأعلام

وبه جميع أسماء الأعلام التى وجدت بالأوراق البردية والوثائق اليونانية واللاتينية وكذلك بالنقوش.

قاموس الوثائق البردية اليونانية:

b) Wörterbuch der Griechischen Papyruskunden (1926).

وهو يحوى جميع الألفاظ اليونانية التى وجدت بالوثائق البردية.

c) Berichtegungsliste : ثبت التصويبات

وبه تصويبات مقترحة بالنسبة للنصوص البردية المنشورة.

d) Sammelbuch : القاموس الجامع

ويحتوى على كل النصوص البردية المنشورة فى الدوريات (ماعدا مجلة الأرشيف Archiv) أو فى الكتب غير المحتوية على فهارس.

٨- الكتاب الهام الذى نشره جرنفل عام ١٨٩٦ عن : قوانين الدخل التى صدرت فى عهد الملك بطلميوس فيلادلفوس:

٩- الطبعة الثانية من كتاب الأستاذ روجر باك R.A.Pack:

The Greek and Latin Literary Texts from Greco - Roman Egypt (1965).

وهو عبارة عن قائمة تضم إشارة إلى كل ما نُشر من برديات أدبية فى الكتب والمجلات والدوريات والمجموعات البردية. ولقد تم تصنيف هذه القائمة وفقاً لاسم مؤلف النص البردى أو وفقاً لمضمون النص لو كان مجهول المؤلف.

أهم النصوص المكتشفة منذ بدء الحفائر

كانت أهم الإكتشافات فى مجال النصوص الأدبية حتى عام ١٨٦٠، عبارة عن نصوص الخطيب هيبيريديس Ὑπερίδης الموجودة فى المتحف البريطانى، وقصيدة الشاعر الغنائى ألكمان Ἀλκμάν الموجودة بمتحف اللوفر، ونصوص هوميروس الموجودة بالمتحف البريطانى.

ولقد امتلأت متاحف أوربا بعد ذلك بنصوص أدبية هامة كشفت عنها بعثات التنقيب فى مصر. ففى فرنسا استطاعت المكتبة القومية الفرنسية، بفضل بعثة حفائرها فى أخميم (بانوبوليس)، وعلى رأسها جان ماسبيرو وبوريان U.Bouriant، أن تضم لحوزتها عدداً كبيراً من نصوص الأدب اليونانى، ومخطوطات كاملة من النصوص الدينية المسيحية ومن نصوص التوراة المنحولة، مثل إنجيل بطرس ورؤية يوحنا وكتاب إخنوخ Enoch. ولقد وصلت لفافة بردية طويلة من مؤلفات هيبيريديس إلى متحف اللوفر عام ١٨٨٨. وفى تلك الأثناء تمكن الإسكندر J.R.Alexander، مدير الإرسالية الدينية الأمريكية بأسيوط، من الحصول على نص أرسطو الشهير دستور الأثينيين، المدون على أربع لفافات بردية، وكذلك من الحصول على لفافة بها قدر من ميميات الشاعر السكندرى هيرونداس.

وفى إنجلترا اقتنى المتحف البريطانى نصاً بردياً يحتوى على أحد أعمال الريتوريقى الأشهر إيسوكراتيس، بعنوان عن السلام Περὶ Εἰρήνης، ونصاً آخر من أعمال ديموستينيس، ثم خطبة من خطب هيبيريديس عنوانها ضد فيليب: Κατὰ Φιλίππου. ومن البرديات التى اقتنتها المتاحف الإنجليزية، بردية تحتوى على نص لمحاورة فايدون لأفلاطون، ولقد ظل هذا النص يعتبر لمدة عشر سنوات أقدم النصوص الأدبيةالمكتشفة، حتى عثر العلماء الألمان فى أبوصير على نص للشاعر تيموثيوس، فتبين حينئذ أن النص الأخير أقدم من نص فايدون لأفلاطون.

وهناك نصوص أدبية أخرى عُثر عليها في هرموبوليس ، من بينها لفافة بردية تحتوى على أشعار الشاعر الغنائي باكخليديس ، وأخرى بها تعليق للشارح ديديموس على محاورة ثيايتيتوس Θεαίτητος لأفلاطون ، وأخرى عليها نص من هيروكليس عام ١٨٩٦ . ولقد جُمعت هذه النصوص الأدبية كلها في سلسلة من الكتب نُشرت تحت عنوان نصوص برلين الأدبية ، حيث جمعت النصوص الأدبية اليونانية في الجزء الخامس : (1907)Berliner Klassikertexte (واختصاره . B.K.T) .

وفي عام ١٨٩٧ عُثر على بردية تحوى أقوال يسوع المسيح ، ثم تبين فيما بعد أنها جزء من إنجيل توما المدسوس ، وكذلك بردية أخرى تحوى جزءاً من إنجيل متى ، وأيضاً على عدد كبير جداً من النصوص الأدبية . وضمت هذه النصوص المكتشفة في البهنسة إلى حوزة الجمعية المصرية للتنقيبات الأثرية بلندن .

طريقة نشر النصوص البردية

اتبع العلماء والباحثون عند نشر النصوص البردية طريقة متعارفاً عليها، قوامها استخدام أقواس ذات أنواع متعددة، للدلالة على الحروف أو الكلمات المفقودة أو غير الواضحة أو الخاطئة. وأهم العلامات والأقواس المتبقية عند النشر تسير على النحو التالي:

(١) α̣ β̣ γ̣ δ̣: النقط = dots: توضع النقطة تحت الحرف المشكوك فيه، لتوضيح أنه غير كامل على البردية، أو أنه يمكن قراءته – دون السياق – بأكثر من طريقة (ἀποσιωπητικά" DOUBTFUL")

(٢) . . . .

–10 –

+20 حروف غير ممكنة القراءة، ولكن عددها تقريبا معروف:

." ILLEGIBLE "

(٣) . . . .

–10 –

+20 حروف ضائعة ولكن عددها تقريبا معروف: " MISSING ".

(٤) [. . . . .]

أو[ ] حروف ضائعة ولكن عددها التقريبي غير معروف:

." DELENDA "

(٥) [α β γ δ] الأقواس المربعة = square brackets: لاستكمال جزء ناقص من البردية : " RESTORATIO".

(٦) < > الأقواس المعقوفة = elbow brackets: لاستكمال حذف قام به ناسخ البردية : " LACUNA ". أو لإضافة يقترحها الناشر من أجل تصويب النص: " ADDENDA ".

(٧) (α β γ δ) الأقواس المستديرة = round brackets : لفك اختصار أو تبيان رمز وحله: " RESOLUTIO ".

(٨) [[α β γ δ]] الأقواس المربعة المزدوجة : لحذف حروف أو كلمات جاءت زائدة فى النص على يد ناسخ البردية : " CANCELLATIO ".

(٩) {α β γ δ} الأقواس الهلالية = angular brackets : لتوضيح أن هناك حروفاً أو كلمات أقحمت على نص البردية :"INTERPOLATIO".

الأخطاء الهجاءية واللغوية الشائعة
فى البرديات القديمة

أ- وجدت ظاهرة أطلق عليها الباحثون اسم اليوتاسيزم iotacism، وتتلخص فى أن الناسخ القديم كان يضيف من عندياته حرف اليوتا (ι) إلى أى مقطع يخلو منه، أو يضيف حرف الإبسيلون (ε) حينما يتعلق الأمر بمقطع قوامه حرف اليوتا مثال :γείνομαι وصحتها γίνομαι ؛ ἐπίτειμον وصحتها ἐπίτιμον.

ب- عدم الالتزام بكتابة الأصوات الصحيحة للحروف الساكنة عند تركيب الكلمة مع سواها.

مثال :ἐγδιδάξη وصحتها ἐκδιδάξη.

ἐγβάλλω وصحتها ἐκβάλλω.

جـ- استخدام الحروف استخداما« خاطئاً» بدلا من الروابط.

مثال : يستخدم الحرف ἄν مع الصيغة غير الإخبارية subjunctive بدلاً من الرابط ἐάν، والأخير هو الصحيح.

د- فى بعض الأحيان تستخدم صيغ غير شائعة أو عامية من الأعداد الأصلية:

مثال: δέκα δύο وصحتها δώδεκα.

هـ- استخدام نهايات الماضى البسيط aorist للأفعال العادية بدلا من نهايات strong aorist المعتادة :

مثال : ἦλθας وصحتها ἦλθες.

و - استخدام صيغ عامية بدلا من الصيغ الأتيكية فى زمن الماضى التام:

مثال: ἀναβάς ἦς وصحتها ἀνεβεβήκεις.

ز - استخدام صيغة المضاف إليه المطلق genitive absolute محل صيغة المفعول به المطلق accusative absolute، بالنسبة للأفعال غير الشخصية impersonal verbs:

مثال : οὐκ ἐξόντος وصحتها οὐκ ἐξόν .

مختارات من الوثائق البردية

159- Aristotle:

61

160- Gospel Lectionary:

62

161- Synodikon:

63

155- Gregory of Nazianzos:

57

156- Gregory of Nazianzos:

58

157- Acts and Epistles:

59

158- Basil by Ioannes Rhosos:

151- Chrysostom Meteora, Metamorphosis:

14

152- Monologion:

15

153- Monologion:

16

154- Gregory of Nazianzos:

17

148- A Parchment for Juliana Anicia - 6th Cent. A.D. :

149- Astronomical Tables:

150- Gospel Lectionary:

ΗΛΘΕΝ Ο ΙΣ ΕΙΣ ΤΗΝ
ΝΑΖΑΡΕΘ ΟΥ ΗΝ
ΤΕΘΡΑΜΜΕΝΟΣ
ΚΑΙ ΕΙΣΗΛΘΕ ΚΑΤΑ
ΤΟ ΕΙΩΘΟΣ ΑΥΤΩ
ΕΝ ΤΗ ΗΜΕΡΑ ΤΩΝ
ΣΑΒΒΑΤΩΝ ΕΙΣ ΤΗ

ΙΑΣΑΣΘΑΙ ΤΟΥΣ ΣΥΝ
ΤΕΤΡΙΜΜΕΝΟΥΣ
ΤΗΝ ΚΑΡΔΙΑΝ
ΚΗΡΥΞΑΙ ΑΙΧΜΑ
ΛΩΤΟΙΣ ΑΦΕΣΙΝ
ΚΑΙ ΤΥΦΛΟΙΣ ΑΝΑ
ΒΛΕΨΙΝ ΑΠΟΣΤΕΙ

146- A Sale of a House:

47. Pap. Berol. P. 6825. 34 × 14 cm. Fajûm. Ed. U. Wilcken, BGU I 3. *Habitationis conductio,* die 13. mensis Payni anno tertio Fl. Phocae Imperatoris = 7. VI. 605 p. Chr. n. Initium deest in tabula; tamen lineas quas vides in margine superiore (5. 6 totius chartae) alia manu atque sequentes scriptas esse apparet. Corpus documenti manu perspicua confectum est; litterae et respiciunt ad scholam, quamquam intermiscentur formae cursivae, e. g. δ, ε, η, et prospiciunt ad minusculum quod dicimus scribendi genus, cf. tab. 49 c et Franchi et Lietzmann, Spec. Codic. Graec. Tab. 5.

1. m. ἔτους τρίτου μετὰ τὴν ὑπατίαν τοῦ αὐτοῦ ἔτους | δευτέρου Παῦνι ιγ τέλει ὀγδόης ἰνδ(ικ-τιῶνος) ἐν Ἀρ(σινόῃ) | 2. m. Αὐρήλιος Μηνᾶς υἱὸς Ἠλιᾶ ἐνοι-|κιολ[ό]γος οὐσίας Θεοδοσακίου τοῦ ἐν-
5 δοξο-|τάτου στρατηλάτου ἀπὸ τῆς Ἀρσινοϊτῶ[ν] πό-||λεως ἀπὸ ἀμφόδου Κατωτέρου Αὐρηλίῳ | Κυριακῷ
χοιρομαγείρῳ υἱῷ Μηνᾶ ἀπὸ [τῆ]ς πό-|τῆς πόλεως χ(αίρειν). Ὁμολογῶ ἑκουσίᾳ γνώμῃ συν-|20 συν ἐν τῇ αὐτῇ ἐπαύλε[ι]. Κυρία ἡ ὁμολο-|γία καὶ ἐπερ(ωτηθεὶς) ὡμ(ολόγησα) + 3. m. Μηνᾶς ἐνο[ι]κι-|ολόγος ὁ προκ(είμενος) σ[τοιχ]εῖ μοι ἡ ὁμολογία | ὡς πρόκειται. L 14 σοι supra lineam. 16 ἀφε σεαυτοῦ pro ἀπὸ σ.
Profitetur Menas sibi convenisse cum Cyrico haec: si vellet eicere Cyricum ex habitatione in Theodosacii domo sita invitum, se redditurum esse illi quae impendisset epauleos causa; contra si Cyricus vellet exire e domo, nihil illi fore restituendum.

147- Various Minor Documents:

49 a. Pap. Berol. P. 8984. 14,5 × 15 cm. E pago Latopolitico (Esneh). Ed. W. Schubart BGU III 972. *Cautio de vino,* quem mutuantur sub pignore fratres quidam a Dioscoro scriba Blemmyum. Manum septimo p. Chr. n. saeculo attribuendam esse puto; sed ne sexto quidem saeculo desunt exempla huius generis scribendi, cf. Pap. Lond. III Plate 91 b. Tabula exhibet nihil nisi partem inferiorem.

[ἀποδώσομ]εν ὑμῖν τὰ προκ(είμενα) οἴνου κόεις τετρακοσίας ἀνὰ τεσσάρ[ων καὶ ὑπαλ-]|[λάσσομεν πάν]τα τὰ βοΐδια ἡμῶν θηλικὰ καὶ ἀρσενικὰ μικρὰ [καὶ μακρὰ] | [μέχρι ἀποδό]σεως (πρὸς) τὰ προκ(είμενα) οἴνου ἀναμφιλόγος καὶ εἰ(ς) σὴν ἀσφ(άλειαν) πεποι[ήμεθα] | [nomen θυ]γάτηρ Παμούθου καὶ οἱ
5 ταύτης υἱοῖς Αὐρ(ήλιοι) Παμούθου κ[αὶ ... | ...]σων οἴνου κόεις τετρακοσίας, καὶ στοιχεῖ ἡμῖν πάντα [τὰ προγεγραμ(μένα)] ‖ [nomen πα]ρακληθεὶς παρὰ τῶν προγεγραμμέ(νων) ἔγραψα ὑπὲρ αὐτῶ[ν ἀγραμμά-των] | [Ἐγρά]φη μηνὶ Ἐπεὶφ λ ἰνδ(ικτιῶνος) ιε″ +

49 b. Pap. Berol. P. 2783. 18 × 13,5 cm, inedita. *Epistolae fragmentum,* quod propter litterarum formas septimo p. Chr. n. saeculo scriptum esse persuasum habeo. Cf. Pap. Amh. II Plate XXIII. New Pal. Soc. 76. 152. 153. Pap. Fior. tav. XI. Partem superiorem papyri propter tabulae angustiam omisimus.

(πλὴν ἐλπίζω, ὅτι εὑρεθῆναι) | ἔχει καὶ οὔτε δύναται αὐτὸν φυγεῖν, ἵνα γὰρ εἴπ[ω] | ὑμῖν τὴν ἀλήθειαν, κἂν μὴ ἐκέλευσέν μοι ὁ εὐκλ(εέσ)τ(ατος) | στρατηλ(ά)τ(ης) ζητηθῆναι αὐτόν, ἀνάγκη πάντως |
5 αὐτὸν εὑρεθῆναι, οὔτε γὰρ ἀφῶ τινα ἔξωθεν | τῆς κώμης αὐτοῦ εἶναι, μάλιστα ἄνθρωπον ‖ τοιοῦτον +

49 c. Pap. Berol. P. 2696. 10 × 15 cm. Ed. U. Wilcken BGU II 675. *Stephanus quidam illustrius iubet stipendia solvi vigili cuidam.* Scriptura minuscula manu septimi fere p. Chr. n. saeculi. Cf. Pap. Lond. III Plate 95; Wilcken, Tafeln, XX a.

+ Στέφανος σὺν θ(εῷ) ἰλλ(ο)ύ(στριος) δι' ἐμ(ο)ῦ Μαρνιτο .. ωτ(...) χ | Δαμιανῷ τῷ λαμπρο-(τάτῳ) χρυσοσ[κ]ο)δ(έκτῃ). Παρ(άσ)χ(ου) ἀπὸ προσόδω(ν) | ἕκτης ἰνδ(ικτιῶνος) Κοσμᾷ σιδηρ(ο)χ(. . .) ὁμ(οίως) ὑ(πὲρ) συμπληρ(ώσ)ε(ως) μ(ισ)θ(οῦ) φύλακ(ος) | τ(ο)ῦ προαστί(ου) Πάπι ἑορτῶ(ν) β Θωθ καὶ Τῦβι
5 τῆ(ς) αὐτ(ῆ)ς ς ἰνδ(ικτιῶνος) | ἀπὸ Ἀλε(ξανδρίνου) νο(μίσματος) α ϙ κβ, τῶ(ν) ἄλλω(ν) ϙ κγ ἤδη δοθ(έν-των) αὐτ(ῷ) δι' ἄλλ(ο)υ ἐπιστάλμα(τος) ‖ ἐκ' ὀνόμα(τος) τ(ο)ῦ αὐτ(οῦ) Κοσμᾶ ὡς ὑ(πὲρ) μέρ(ους) ἀποτριβ(...) τ(ο)ύτων | ὀφειλομέ(νων) λογισθῆναι τῷ αὐτ(ῷ) φύλακ(ι) ὑ(πὲρ) τ(οῦ) σιδηρ(ο)χ(. . .) καὶ ἄλλω(ν) πλακίν-τ(ων) | ἐκ τ(οῦ) αὐτ(οῦ) προαστί(ου) τῆ(ς) αὐτ(ῆ)ς ς ἰ(νδικτιῶνος) γί(νεται) δι' ἀποδείξ(εως) τ(ο)ῦ αὐτ(οῦ) Κοσμᾶ Ἀλε(ξανδρῖνα) ϙ κγ | γί(νεται) Ἀλε(ξανδρῖνα) κεράτι(α) εἴκοσι τρία μό(να) .... π .. ρατρ(. . .) δὲ
10 μη(νὶ) τῷ | φερομέ(νῳ) Τῦβι δ τῆ(ς) αὐτ(ῆ)ς ἕκτ(ης) ἰν(δικτιῶνος) + (2 m.) + Τῦβ(ι) δ ς ἰ(νδικτιῶνος) χρυσοῦ ‖ κεράτια εἴκοσι τρία Ἀλεξ(ανδρῖνα) ϙ κγ Ἀλ(εξανδρῖνα) + Μαρνιτο +

1 puncta supra ι passim. 5 ϙ = κεράτια 10 κ = ου! 9 διαγραφ legi non potest 11 Μαρνιτο cf. l. 1.

143- A Fragment of Euphorion of Chalkis:

43 b. Perg. Cairense. 10×16 cm. Hermupolis (Eschmunên). Ed. U. v. Wilamowitz, Berliner Klassikertexte V 1, p. 57 sequ. *Euphorionis carmen.* Membrana quam aspicis est pars inferior folii codicis satis magni. Librarius regula usus diligenter sine elegantia opus fecit, apostrophos, circumflexum l. 12, acutum l. 13 adiecit; reliqua manu recentiore addita esse videntur, l. 4 Ἕρσῃ, 5 λύσατο 6 ἐρρήσσοντο, 7 ἀεικέα, 8 παιδὶ dubium, 9 λιπήνατο λαιμόν, 10 σφεδανοῖο, 12 νέῳ, ubi 1. m. ἑῷ scriptum esse videtur; 13 ὀκχοίη—βαρὺν λίθον, 14 ἐπήραρε δηώ, 15 in fine 2. m. ι. Inter litteras notabiles ο propter exiguitatem, ε, θ, σ tenues, φ amplum, ω paulo supra lineam. Manum quinto p. Chr. n. saeculo attribuendam esse opinor.

. . .] ὄπισθε | . . .]α φέροιτο | . . .]θι κάππεσε λύχνου | . . .] . α κατὰ Γλαυκώπιον Ἕρσῃ |
5 [οὕνεκ' Ἀθ]ηναίης ἱερὴν ἀνελύσατο κίστην || [. . .] . ης, ἣ ὅσσον ὁδοιπόροι ἐρρήσσοντο | [Σκεί]ρων ἔνθα πόδεσσιν ἀεικέα μήδετο χύτλα | [ο]ὐκ ἐπὶ δήν· Αἴθρης γὰρ ἀλοιηθεὶς ὑπὸ παιδὶ | ναιέτης χέλυος
10 κύματος λιπήνατο λαιμόν | ἢ καί μιν σφεδανοῖο τανυσσαμένη ἀπὸ τόξου || Ταιναρίη λοχίῃσι γυναικῶν ἐμπελάτειρα | Ἄρτεμις ὠδίνεσσιν ἑῷ ταλάωρι μετάσποι, | ὀκχοίη δ' Ἀχέροντι βαρὺν λίθον Ἀσκαλάφοιο, |
15 τόν οἱ χωσαμένη τοίοις ἐπήραρε Δηώ | μαρτυρίην ὅτι μοῦνος ἐθήκατο Φερσεφονείῃ.

144- A Testament:

45. Pap. Berol. P. 11064. 32,5×19 cm. Hermupolis. Ed. P. M. Meyer BGU IV 1094. *Testimonium,* quo testatur Fl. Dorotheus colonum quendam Fl. Iohannis desecuisse aliquid ex agris suis; scriptum die altera mensis Phaophi Fl. Philoxeno consule = 29. IX. 525 p. Chr. n.

+ Φλάουιος Δωρόθεος σχολαστικὸς καὶ ἔκδικος τῆς Ἑρμοῦ πόλ(εως) | Φλαυΐῳ Ἰωάννῃ τῷ ἐλλογιμωτάτῳ σχολαστικῷ ἀπὸ τῆς | αὐτῆς πόλεως. Κατὰ τὴν παρ[οῦ]σαν ἡμέραν ἥτις ἐστὶν | Φαῶφι δευτέρα
5 τῆς παρ[ούσ]ης τετάρτης ἰνδικτιόνος | η Μαθείας υἱὸς Βοηθ(είας) τε καὶ ἐμ[οῦ] ἀπὸ κ[ώ]μης Σεγκερή |
10 κατέθετο ἐπ' ἐμοῦ καὶ τῆς Βοηθείας, ὅτι Μαθείας | καὶ αὐτοῦ Μαθείου καὶ παρεχώρησεν τῷ κλ . . ίον | [ὑπὸ σοῦ γεγεωρ]γημένῳ ἀπὸ [τῶν αὐ]τῶν ἀρουρῶν

5 quid sibi velit η initio, nescio. — post υἱὸς Βοηθ, id quod sententia postulari videtur, vix legi potest; quae exstant, βονο esse existimaverim.

145- A Document from the Christian Era:

15—16 Fl. Dorothei subcriptio quam sua manu adiecit. 17—18 prima manu nomen consulis mensis dies indictio.

46. Pap. Berol. P. 7027. 52×18 cm. Memphis. Ed. Fr. Krebs, BGU I 255. *Vadimonium,* compositum Fl. Mauricio Imperatore anno 17. die 20. mensis Pachon = 15. V. 599 p. Chr. n. Hoc documentum exemplo insigni id scripturae genus quod aevi Byzantini esse dicimus, patefacit. Praeter ceteras has specta litteras: δ, λ, ρ, φ; lineolam supra υ positam. Cf. Pap. Lond. III Plate 96. Propter tabulae angustiam nihil nisi dextram partem damus; tamen in transcriptione totum invenies textum, ne deficiat sententia; binis lineis significavi, ubinam incipiat tabula.

[Ἐν ὀνόματι Ἰ]ησοῦ Χριστοῦ τοῦ θεοῦ [καὶ σωτῆρ]ος ἡμῶν βασιλείας τοῦ θειοτάτου καὶ εὐσεβ||εστάτου ἡμῶν δεσπότου καὶ μεγίστου εὐεργέτου Φλ(αουίου) Μαυρικίου Τιβερίου τοῦ αἰωνίου | 2 [Αὐγούστου] ἔτους ἑπτακαιδεκάτ[ου ὑπατ]είας τοῦ αὐτοῦ εὐσεβεστάτου ἡμῶν δεσπότου || ἔτους ἑξκαιδεκάτου μη(νὸς) Παχὼν εἰκὰς ἰνδ(ικτιῶνος) τρίτης ἐν Μέμφ(ει) | 3 [. . . . . οἰ]κ̣ῷ Πτολεμαίου τοῦ εὐκλεεστάτου στρ[α]τηλάτου Αὐρήλιοι Ἰωάννης στ[ύ]π̣της, υἱὸς τοῦ μ||ακαρίου Ἠλιά, καὶ Μηνᾶς ναύτης, υἱὸς τοῦ μακαρίου Σολομώνου, καὶ | 4 [. . . . . . πο]μαρίτης τῆς ὑμῶν [ἐνδ]οξ(ότητος), υἱὸς τοῦ μακαρίου Πέτρου, ἀμφότεροι ἀπὸ τῆς Μεμφ(ιτῶν) πόλεως χ||αίρ(ειν). Ὁμολογοῦμεν διὰ ταύτης ἡμῶν τῆς ἐγγράφου ἀ-
5 σφαλείας ἐπομνύμε(νοι) | 5 [τὸν σεβάσ]μιον ὅρκον καὶ τὴν [βα]σιλικὴν σωτηρίαν ἐγγυᾶσθαι ἡμᾶς καὶ ἀναδέχεσθαι παρ' αὐτῆς ἐ||φ' ὅσον βούλεσθαι χρόνον Αὐρήλιον Ἀπακούθιον οὕτω καλούμενον | 6 [. . . . .] καὶ Ἀρφεύτην υἱὸν το[ῦ μακ]αρίου Μηνᾶ ἐπίκλην Κουκκουμα, τὸν ἡμῶν πολίτην, ἱστάμενον || καὶ τὴν ἰδίαν οἰκοῦντα καὶ ταῖς ὑμῶν προστάξεσιν ἀσμένως ὑπακουόμε(νον) | 7 [. . . . .]μενον ἀλλ[. . .] ὁπηνίκα καιρῷ τοῦτον ἐπιζητήσεται [δ]ιαφερόν||τως] παραδώ||σωμεν ὑμῖν ἐν τῇ δημοσίᾳ φρουρᾷ τῆς προειρημένης Μεμφιτῶν | 8 reliquiae dispersae, deinde καὶ θείων χαρα||κτήρων καὶ σεπτῆς κορυφῆς ἢ ἄλλης ἀπράκτου ἡμέρας |

141- A Magical Papyrus:

40. Pap. Berol. P. 5025 (B. col. 4). Volumen bene conservatum altum 33 cm. Ed. G. Parthey, Zwei griechische Zauberpapyri, Abhdl. d. Berl. Akad. 1865, 109 sequ. Denuo examinavit papyrum Adam Abt qui editioni novae praeparandae operam dat (Griech. Zauberpapyri, in Verbindung mit A. Abt, L. Fahr u. K. Preisendanz herausg. von R. Wünsch). *Papyrus magica*. Columna quam damus imagine continet haec: 1) μνημονική, qua ratione vis memoriae augeatur. 2) μελανίου σκευή, quomodo atramentum commisceatur. 3) ἀμαύρωσις δοκίμη: qua ratione desinas cerni, quam appellant opus magnum, μέγα ἔργον. 4) Ἀπολλωνιακὴ ἐπίκλησις, quam propter detritam papyri superficiem exscripsimus infra. Scripturam quarto p. Chr. n. saeculo exeunti vel quinto attribuendam esse censeo. (Quae disseruit G. Parthey l. c. p. 107 de Sancto Georgio, qui papyro commemoratur, neque damno sunt nostro iudicio neque omnino probanda esse videntur.) In papyro legenda editoris textum ne nimis sequaris cave. Quamquam plerumque desunt ligaturae, tamen multum abest, ut aequet diligentia libros quos novimus eiusdem saeculi nitidissimos. Non solum manu rustica litterae pictae esse videntur, sed linearum inaequalitas oculis foedam praebet aspectum.

32 Ἀπολλωνιακὴ ἐπίκλησις | λαβὼν κλῶνα δάφνης ἑπτάφυλλον ἔχε ἐν τῇ δεξ[ιᾷ] χειρὶ | καλῶν
35 τοὺς οὐρανίους θεοὺς καὶ χθονίους δαίμον[ας] γρά-|φον εἰς τὸν κλῶνα τῆς δάφνης τοὺς ζ ρουστικοὺς χ[α]ρα-||κτῆρας. εἰσὶν οἱ χαρακτῆρες οἵδε | Ephesia grammata | τὸν μὲν πρῶτον χαρακτῆρα εἰς τὸ πρῶτον
40 φύλλον, τὸν [δε]ύτερον | πάλιν οὕτως εἰς τὸ δεύτερον ἄχρι λήξεως τῶν ζ φύλλων καὶ | τῶν ζ χαρακτήρων. βλέπε δὲ μὴ ἀπολέσῃς φύλλον ἢ σεαυ-|τὸν βλάψῃς, τοῦτο γὰρ μέγιστον σώματος φυλακτικόν, ἐν ὧι | πάντες ὑποτάσσονται καὶ θάλασσα καὶ πέτραι φρίσσουσι | καὶ δαίμονες φυλακτήριων τὴν θείαν
45 ἐνέργειαν, ἥνπερ | μέλλεις ἔχειν, ἔστιν γὰρ φυλακτήριον μέγιστον τῆς πρά-ξεως, ἵνα μηδὲν πτωηθῇς. Ἔστιν δὲ ἡ πρᾶξις || λαβὼν λύχνον ἀμίλτωτον σκεύασσον διὰ βυσσίνου ῥάκκους | καὶ ῥοδινοῦ ἐλαίου ἢ ναρδίνου καὶ στολίσας σεαυτὸν προφη-|τικῶι σχήματι ἔχε ἐβεννίνην ῥάβδον ἐν τῇ λαιᾶι χειρὶ καὶ | τὸ

50 φυλακτήριον ἐν τῇ δεξιᾶι, τοῦτ' ἔστιν τὸ κλῶνα τῆς δά-|φνης, ἔχε δὲ ἐν ἑτοίμῳ λύκου κεφαλήν, ὅπως ἂν ἐπιθῇς || τὸν λύχνον ἐπὶ τῆς κεφαλῆς τοῦ λύκου, καὶ βωμὸν ὠμὸν | στηοσάμενος ἐγγὺς τῆς κεφαλῆς καὶ τοῦ λύχνου, ἵνα ἐπιθύ-|σῃς τῷ θεῶι, καὶ εὐθέως εἰσέρχεται τὸ θεῖον πνεῦμα, ἔστιν | δὲ τὸ ἐπίθυμα
55 λύκου ὀφθαλμὸς στύραξ κιννάμωμον | βδελλα[?] ἐστὶ ἔντιμον ἐν τοῖς ἀρώμασι καὶ σπονδὴν τέλε-||σον)

142- An Epithaph on a Rhetorician :

43a. Pap. Berol. P. 10559. 24 × 22 cm. Hermupolis. Ed. U. v. Wilamowitz, Berliner Klassikertexte V 1, p. 82 sequ. *Epikedeion in honorem rhetoris cuiusdam defuncti compositum*. Duo folia codicis chartacei, quarto p. Chr. n. saeculo exeunte conscripti, id quod non solum scriptura sed etiam rebus in hoc carmine tractatis demonstrari videtur. Accedit, quod atramento quodam fusco usus est librarius illis ipsis temporibus vulgato. Puncta apostrophi hic illic inveniuntur, nec desunt spiritus; accentum raro admisit. Interdum in marginibus adscriptae sunt non solum emendationes, sed etiam variae lectiones, e. g. in tabula iuxta lineam septimam. Itaque textum huius carminis tam incertum fuisse cognoscimus, ut bibliopola in editione varias lectiones adiciendas curaret. Quam rem patefecit U. v. Wilamowitz in editione cit. Carmen ipsum constat e duabus partibus, quarum altera versu comico, altera versu epico composita est. Tabula exhibetur pars media paginae primae, qua magistri memoriam trimetris effert poëta.

1 οὗ χ[ωρὶς ἄ]λλος οὐκ' ἐγένετο σύλλογος (in margine: . . .ο[ὐ]δεὶς σύλλογος [ἐγεγον . . .]) | ἡμα[.]δι[.]νπερ συνελέγημεν πολλάκις (in margine sinistro emendatio quaedam nondum lecta | ὑ[με]ῖς
5 τε πάντες ὑποθέσεως ἄλλης ὅρον | [ο]ὐκ ἂν προθύμως ἡδέως τ' ἠκ[ού]ετε | εἰ μὴ τὸν ἄνδρα [τ]οσοῦτον τεθνηκότ[α] || λόγοις [ἐτί]μων· οἷς ἐτίμα πολλάκις | ἄλλ[ο]υς [ἐκ]εῖνος· καὶ γὰρ ἦν δεινὸς λέγειν

1 οο — οσι' — quae in marg. adscripta sunt, magna ex parte propter tabulae angustiam exciderunt. 2 η puncto supra posito deletur; legendum est δι' ὃν τε δεῦρο. — 3 ορον — 4 ηδιωστ' — 6 οις. Sequuntur in margine dextro haec: οὐκ ἴστε κρίσιν πῶς ἑτ[έραν ἠ]ιρημένος] | [ὁ]δὸν τραπέσθαι τ[ότ]ε τῆ[ς εὐφημίας] | διαστεν. θηνια[. . .]ψυο [. . . reliqua adhuc iam non lecta. Deinde pergit poëta hunc in modum: laudandos esse discipulos propter pios adversus magistrum animos; nam cum eum videre non possent, duas imagines eius posuisse; alteram confecisse pictorum filios, alteram esse pictam unicuique in mente. Sed tunc semet ipsum (poetam) tertiam esse dedicaturum vivam atque loquentem, non cero usum sed carmine epico. Sin autem nimiis laudibus illum virum effere videatur, se vituperandum non esse. — 18 In margine dextro: καταλέγειν, varia lectio pro ὑμνεῖσθαι.

140- Various Papyrus Documents :

γρα(μματεὺς) α̅ καὶ Διόσκορος α̅ [κα]ὶ Αὐρήλι[ο]ς α̅.

His ultimis verbis documentum nostrum quater esse descriptum explanatur; tria erant apud quos legis, quartum aspicis ipse.

37 a. Pap. Hamb. 99, 20,7 × 5,7 cm, e vico Theadelphia pagi Arsinoïtici (Fajûm). Ed. P. M. Meyer, Die Libelli aus der decianischen Christenverfolgung, Anh. z. d. Abh. d. Berl. Akad. 1910, No. 6 cum imagine. *Libellus libellatici de sacrificiis conscriptus* anno primo Decii Imperatoris die 22. mensis Payni = 16. VI. 250 p. Chr. n. De his libellis recentissime scripsit P. M. Meyer l. c., qui omnes quos adhuc novimus collegit.

(m. 1.) Τοῖς ἐπὶ τῶν θυσι-ῶν ᾑρημένοις | παρὰ Αὐρηλίας Χάρι-τος ἀπὸ κώμης Θε-αδελφείας. Καὶ ἀεὶ μὲν ‖ θύουσα καὶ εὐσεβοῦ-σα τοῖς θεοῖς διατε-τέλεκα καὶ νῦν ἐ-πὶ παρόντων ὑμῶν | κατὰ τὰ προσταχθέντα ‖ ἔσπεισα καὶ ἔθυσα καὶ | τῶν ἱερείων ἐγευ-σάμην, καὶ ἀξιῶ ὑμᾶς | ὑποσημιώσασθαί μοι. | Διευτυχεῖται. ‖ (m. 2) Αὐρήλιοι Σερῆνος καὶ Ἑρμᾶς | εἴδαμέ(ν) σε θυσιάσοντα | (m. 3) Ἑρμ(ᾶς) σεση-μ(είωμαι) (m. 1) ∠ α´ Αὐτοκράτορος Καίσαρος | Γαΐου Μεσσίου Κοΐντου ‖ Τραιανοῦ Δεκίου | Εὐσεβοῦς Εὐτυχοῦς | Σεβαστοῦ Παῦνι κβ̅.

l. 15 διευτυχεῖτε. l. 17 θυσιάζουσαν. 18 Hermas sua manu subscripsit. Lineis supra pictis Hermae subscriptio seiungitur a reliquis.

37 b. Pap. Berol. P. 10538. 23,5 × 10 cm. Oxyrhynchos. Ed. P. Viereck BGU IV 1073 (= Papyrus-Chrestomathie ed. Mitteis-Wilcken II 198). *Epistula senatus Oxyrhynchi urbis ad bibliophylakes* de rebus Apollodidymi synodo Aureliana peripolistica oecumenica musica recepti. De re scripserunt P. Viereck et U. Wilcken, Arch. f. Pap. IV p. 563 sequ. Epistula scripta est mense Mechir = Jan. — Febr. anni 275 p. Chr. n. Aureliano Imperatore.

ϑ Ὀξυρυγχιτῶν τῆς λαμπρᾶς καὶ λαμπροτάτης πόλ(εως) | ἡ κρ(ατίστη) βουλὴ δι[ὰ] Αὐρηλίου Εὐπόρου τοῦ κ(αὶ) Ἀγαθοῦ Δαί-μονος γενομένου κοσμητοῦ ἐξηγητοῦ ὑπομνημα-τογρά(φου) τῆ[ς] λαμ-προτάτης πόλ(εως) τῶν Ἀλεξ(ανδρέων) πρυτ(άνεως?) | καὶ ὡς χρημα(τίζει) βουλευτοῦ ἐνάρχου πρυτάνεως ‖ βιβλιοφύλαξι ἐνκτήσεων τοῖς φιλ(τάτοις) χαίρειν. Documenta legitima sibi exhibuisse Apollodidymum quibus eum synodo receptum esse demonstraretur. Quae a se solita erga divinas res reverentia comprobata esse (pro τὰ θεῖα scripsisse videtur τὰ δεῖα!). Itaque, cum aequum esse ducerent haec illis nuntiare, ut cognoscerent ateliam legitime constitutam et nomini eius (Apollodidymi) adscriberent, se rem illis committere. Sequuntur salutatio, annus, mensis.

37 c. Pap. Berol. P. 9092. 25 × 16 cm. Ed. W. Schubart BGU III 922. *Apocha frumenti*, cuius nihil nisi initium imagine damus, quia reliqua nimis detrita sunt. 24. V. 286 p. Chr. n. Diocletiano Imperatore, cuius nomen adhuc raro occurrit in chartis Aegyptiacis.

β∠″ καὶ α∠″ τῶν κυρίων ἡμῶν Διοκλητιανοῦ | καὶ Μαξιμιανοῦ Σεβαστῶν Παχὼν κθ̅ | [. .]αρωνος ἀργορικ(ῶν) γενη(μάτων) τοῦ διελθόντ(ος) ⟦β″ καὶ⟧ α∠″ | [Σα]ραπίων Ἑρμίνου καινοπ(. . .) ∂ ιβ Αὐ(ρήλιος) Πάρις σεση(μείωμαι).

139- A Document on Leitourgia :

36. Pap. Berol. P. 10524. 33 × 20 cm. Ed. P. Viereck BGU IV 1062. (= Papyrus-Chrestomathie ed. Mitteis-Wilcken I 276). *Liturgiae locatio;* agitur de liturgia vectigalis πελωχικὸν appellati exigendi in amphodo quadam Oxyrhynchi urbis. Documentum confectum est 29. VIII. 236 p. Chr. n. Tabula continet nihil nisi partem superiorem et lineas infimas chartae in margine adiectas. Charta erat plicata sigilloque munita, ita ut nihil nisi inscriptio, quae in Verso legitur, discerni posset. Sed quam aspicis papyri fibram in cornu sinistro, sigillandi causa immissam esse vix crediderim; contra sicut laqueo pependisse e clavo videtur charta, id quod apud nos quoque accidere solet in chartis perlectis. Scriptura quamquam satis perspicua est, tamen propter superficiei damna hic illic dificilis lectu, qua de causa omnia transscripsi.

a

Ὁμολογοῦσιν ἀλλήλοις Αὐρήλιοι Σαραπίων ὁ κ[αὶ Δ]ῖος καὶ Ἑρμίας ἀνθ' οὗ Ἑρμῆς [ὁ καὶ Εὐδα]ίμων | ἀπελεύθερος Ἑρμίου Σαραπίωνος ἀμφότεροι ἀπὸ [Ὀ]ξ[υρυγχει]τῶν [πόλε]ως εἰςδοθέντ[ες ὑπὸ τοῦ] τοῦ | ἐνεστῶτος γ ∠ ἀμφοδογραμματέως Αὐρηλίου Σαραπίωνος εἰς ἐπιτήρη[σ]ιν ὠνῆς Πελωχικοῦ πόλεως | ν[ο]μοῦ Ὀξυρυγχείτου ὁ μὲν Σαραπίων ὁ καὶ Δῖος διὰ τοῦ ἑα[υ]τ[ο]ῦ πατρὸς Αὐρηλίου
5 Σαραπίωνος τοῦ καὶ Διο-¦σκουρίδου ἀπὸ τῆς αὐτῆς πόλεως, ὁ δὲ Ἑρμίας ἀνθ' οὗ Ἑρμῆς ὁ καὶ Εὐδαίμων διὰ τοῦ αὐτοῦ ἀμφοδογρα(μματέως) || Αὐρηλίου Σαραπίωνος Θέωνος καὶ Ἀμόις Ἀμόιτος μητρὸς Ἡρακλείας καὶ Σύρος ὁ καὶ [Ἀγα]θὸς Δαίμων | Πτολεμαίου μητρὸς Νιλοῦτος ἀμφότεροι ἀπὸ τῆς αὐτῆς πόλεως καὶ Γάϊος Ἰούλιος Ἀλέ[ξαν]δρος υἱὸς | Γαΐου Ἰουλίου Σουβουράνα Λόγγου μητρὸς Νίκης ὁ μὲν Σαραπίων ὁ καὶ Δῖος διὰ το[ῦ ἑ]αυτοῦ πατρὸς | αὐτοῦ Αὐρηλίου Σαραπίωνος τοῦ καὶ Διοσκουρίδου καὶ ὁ
10 Ἑρμίας ἀνθ' οὗ Ἑρμῆς ὁ καὶ Εὐδα[ί]μων διὰ τοῦ αὐ-¦τοῦ ἀμφοδογραμματέως Αὐρηλίου Σαραπίωνος συνηλλαχέναι τῷ τε Ἀμόι καὶ Σύρῳ [τ]ῷ καὶ Ἀγαθῷ Δαί-¦μονι καὶ Γαΐῳ Ἰουλίῳ Ἀλεξάνδρῳ τοῖς τρισὶ ἐξ ἀλληλεγ'γύης τὴν δηλουμένην ἐπιτήρησιν | ἐπὶ τὸν τοῦ ἀμφόδου αὐτῶν ἐνιαύσιον χρόνον ἀπὸ ᾱ τοῦ ὄντος μηνὸς Θὼθ ἕως ε Ἐπαγομένων | τοῦ αὐτοῦ ἐνεστῶ[τ]ος γ ∠ ἐπὶ τῷ αὐτοὺς τοὺς περὶ τὸν Ἀμόιν τὴν ἀπαίτησιν ποιή[σα]σθαι πάν¦των τῶν τῇ αὐτῇ ὠνῇ ὑποστελλό[ν]των πράσσοντας κατὰ [τ]ὸ τὸν
15 τῆς ὠνῆς γνώμ[ον]α καὶ τὴν | τοῦ νομοῦ συνήθιαν καὶ σύμβ[ολα] ἐκδοῦναι τοῖς διαγρά[φ]ουσι καὶ τὰς διαγραφ[ὰς . . . .] . . . | ἐπὶ τὴν τοῦ νομοῦ δημοσίαν τράπ[ε]ζαν καὶ ὑπακοῦσαι καθ' ἕκα[στ]ον μηνιαῖ[ο]ν τῷ [το]ῦ νομοῦ | στρατηγῷ πρὸς [τὰς] διαγραφάς, ἔτι δὲ καὶ συστήσασθαι τοὺς ταύτης λόγους ὡς ἐκ . . [. . . . . κ]αὶ τού-¦των τὸν καταχω[ρισ]μὸν ποιήσασθαι οἷς δέον ἐστίν, καὶ τοὺς ἴσους ἐπιδοῦναι τῷ ἀποσταλησο-¦μένῳ ἐξεταστῇ καὶ πάντα ἐπιτελέσαι ὅσα τῇ αὐτῇ ὠνῇ ἀνήκει διὰ τὸ ἐντεῦθεν διαπεπεῖ-|σθαι
20 αὐτοὺς ὑπ' αὐτῶν περί τε ὀψωνίου καὶ τιμῆς χάρτου καὶ γράπτρων καὶ πάντων ἁπλῶς || τῶν τῇ αὐτῇ ὠνῇ διαφερ[ό]ντων, οἱ δ[ὲ περὶ τ]ὸν Ἀμόιν εὐδοκεῖν ἐπὶ τούτοις καὶ [ἕ]καστα ποιή(σειν . . . .)

1 8 Λογ'γου et 11 ἀλληλεγ'γύης: intra gutturales plerumque solent intermittere lineolam, quam vides, tertio p. Chr. n. saeculo.

b

(35 sequ.) Τὸν Ἀμόιν Ἀμόιτος ὑπέβαλεν Διόσκορος ὁ ἀγορανόμος ὁ καὶ ἀντ' αὐτοῦ ὑπο-[γ]ρ[ά]φ[ας.] | ὁ γὰρ Σύρος ὁ καὶ Ἀγαθὸς Δαί(μων) ἐστὶν Πτολεμαίου Κερκεθυρείτου υἱὸς ὡς κοινωνὸς τοῦ Γαΐου. | ἔστιν δὲ ὁ Ἀλέξανδρος ἀδελ(φὸς) Ἡρακλᾶ Γαϊτάνα. δ̄ ἐγρά(φησαν) ὧν ἔσχεν ὁ ἀμφοδο-

137- A Fragment of a Lost Play of Euripides :

30 a. Perg. Berol. P. 13217. 14,5×10,5 cm. Folium codicis membranei tam tenue, ut scriptura utriusque paginae perluceat. De codicibus cf. quae disserui Buch b. d. Gr. u. Röm. cap. III. Ed. U. v. Wilamowitz, Berliner Klassikertexte V 2 p. 73 sequ. cum imagine. Continet versus adhuc ignotos *Euripidis* fabulae, quae *Cretes* erat inscripta. Quonam sit conscriptum aevo membrana nostra, adhuc dubium esse concedo; nam quod in editione cit. contenderam, propter litterarum formas de I. p. Chr. n. saeculo esse cogitandum, vir huius rei peritissimus, A. Hunt, male iudicatum esse censuit; tertio saeculo esse attribuendam. Tamen non desunt, quae ad tempora vetustiora revocent, e. g. litterae β, υ, aspectus totius scribendi generis. Accedit quod aliunde licet proferre manus haud dissimiles, inter quas tu cf. e. g. Oxyrh. Pap. I Plate IV p. 40 et New Pal. Soc. Plate 2, id quidem in membrana scriptum. Omnibus perpensis Cretum hoc fragmentum alteri p. Chr. n. saeculo dare non dubito, in hac re de litterarum formis solis esse quaerendum ratus. Nam codices inde a primo p. Chr. n. saeculo usitatos fuisse persuasum habeo. Damus imagine alteram paginam. Adsunt apostrophus, puncta, paragraphi, quibus dialogus significatur.

κἄπειτ' ἀπειλεῖς καὶ σὺ μαρτύρει θεούς | αὐτὸς τάδ' ἔρξας καὶ καταισχύνας ἐμέ. | κἀγὼ μὲν ἡ
5 τεκοῦσα κοὐδὲν αἰτία | ἔκρυψα πληγὴν δαίμονος θεήλατον, | σὺ δ', εὐπρεπῆ γὰρ κἀπιδείξασθαι καλά || τῆς
σῆς γυναικός, ὦ κάκιστ' ἀνδρῶν φρονῶν, | ὡς οὐ μεθέξων · πᾶσι κηρύσσεις τάδε. | σύ τοι μ' ἀπόλλυς · σὴ
10 γὰρ ἡ 'ξ[αμ]αρτία, | ἐκ σοῦ νοσοῦμεν · πρὸς τάδ' εἴτε ποντίαν | κτείνειν δοκεῖ σοι · κτε[ῖ]νε · ἐπίστασαι δέ
τοι || μιαιφόν' ἔργα καὶ σφαγὰς ἀνδροκτόνους · | εἴτ' ὠμοσίτου τῆς ἐμῆς ἐρᾷς φαγεῖν | σαρκός · πάρεστι ·
15 μὴ λίπῃς θοινώμενος. | ἐλεύθεροι γὰρ καὶ οὐδὲν ἠδικηκότες | τῆς σῆς ἕκατι ζημ[ία]ς θανούμεθα: | πολ-
λοῖσι δῆλον [ὡς θεήλατον] κακόν | τόδ' ἐστίν · ὀργῇ[ι μὴ λίαν εἴξῃ]ς ἄναξ: | ἆρ' ἐστόμωται μ[. . . . .]
20 βοαι | χωρεῖτε λόγχη [. . . . . ο]ὑμένη | λάζυσθε τὴν πανο[ῦργον ὡ]ς καλῶς θάνῃ, || καὶ τὴν ξύνερ-
γον [τήνδε, δ]ωμάτων δ' ἔσω | [ἄγο]ντες αὐτὰς ἔρ[ξατ' ἐς . . . . τ]ήριον | [ὡς μ]ηκέτ' εἰςίδ[ωσιν ἡλίου κ]ύ-
25 κλον: | [ἄ]ναξ ἐπίσχ[ες · φρο]ντί[δος] γὰρ ἄξιον | τὸ πρ[ᾶγ]μα · [νηλ]ὴς δ' ο[ὔτις] εὔβουλος βροτῶν: ||
κ[. . . . .] μὴ ἀναβάλλεσθαι δίκην ·

1 κακειτ' 2 ταδ' 5 δ' 6 κακιστ' 7 μεθεξων · 8 μ' απολλυς · 9 νοσουμεν · ταδ' 10 τοι · — νε · 11 μιαιφον' 12 ειτ' 13 σαρκος · παρεστι · 15 μεθα: 16 in margine: (χορός) 17 τοδ' εστιν · αναξ: 18 αρ' supra βοαι litterarum reliquiae. in marg. sin. personae nomen. 21 δ' 23 μηκετ' ον: 25 μα · βροτων: 26 δικην ·

1387- A Fragmet of a Lost Play of Sophocles:

30 b. Pap. Berol. P. 9908. 14×19 cm. Fragmentum voluminis; exstant reliquiae trium columnarum, de quibus media inde a margine superiore usque ad versum 24 integra. Ed. U. v. Wilamowitz, Berliner Klassikertexte V 2 p. 64 sequ. cum imagine. *Sophoclis* Ἀχαιῶν σύλλογος. Habemus cantici exitum coronide ornatum, deinde dialogum, cui praeter paragraphos a parte sinistra adscripta esse nomina Achillis et Ulixis tu perspicies. Puncta plane desunt. Scriptura libro quamquam non indigna tamen propius accedit ad manus quas cursivas appellamus; cf. tab. 27 Chairemonis epistulam. Quin alteri p Chr. n. saeculo sit attribuenda non dubito.

ἢ νότ[ου ἢ ζ]εφύρ[ο]ιο δεινὰ πέμ[ψει Τ]ρωιάδας ἀκτάς, | σύ τε π[ηδ]αλίωι παρεδρεύ[ων] | φρά-
5 σε[ις τῶι] κατὰ πρῶρα[ν] | εὐθὺς Ἰ[λίο]υ πόρον || Ἀτρείδ[αι ἐ]δέσθαι. | σὲ γὰρ Τε[γ]εάτις ἡμῖν, | Ἑλλάς,
10 οὐ[χ]ὶ Μυσία, τίκτει | ναύτας στῆν τιν᾽ ἐπὶ θεῶν | • καὶ πεμπτῆρ' ἁλίων ἐρετμῶν. Ἀχιλλε μῶν καὶ
σὺ καινὸς ποντίας ἀπὸ χθονός, ἥκεις Ὀδυσσεῦ; ποῦ 'στι σύλλογος φίλων; | τί μέλλετ'; οὐ χρῆν ἥσυχον
15 κεῖσθαι π[ό]δα. | Οδ δοκεῖ στρατεύει' καὶ μέλει τοῖς ἐν τέλει | τάδε · ἐν δέοντι δ' ἦλθες ὦ παῖ Πηλέως. |
Αχιλλ οὐ μὴν ἐπ' ἀκταῖς γ' ἐστὶ κωπήρης στρατός, | οὔτ' οὖν ὁπλίτης ἐξετάζεται παρών. | Οδ ἀλλ'
20 αὐτίκα · σπεύδειν γὰρ ἐν καιρῶι χρεών Αχιλλε αἰεί ποτ' ἐστὲ νωχελεῖς καὶ μέλλετε, | ῥήσεις θ' ἕκαστος
μυρίας καθήμενος || λέγει, τὸ δ' ἔργον [οὐ]δαμοῦ περαίνεται. | κ[ἀγ]ὼ μέν, ὡς ὁρᾷ[ς με] δρᾶν ἕτοιμος ὢν

9 L ναύταν σύν τινι

I

[. . .]αγαιθειάσ[. . .
[. . .]δήμων[. . . . . .]δει · γῆ
τανδεπτῆδ[. . . . . . .]ενεχει
δεσ[.]πατερ[. . . . . .]νβασιλευς ·
5 τρισδεποντ[. . . . .]μεδων
π[. . . . .]νδεδουιν
φοιβοσλεκτ[. .]κρατόυνει
τανδ'ιανμη[. .]αγαθος
πησερμασου[.]ωγαρερως
10 κηκούπριςπιθεταν. τίως   τεους
ενδομωσβαντασκρουφάδαν   ες
κώρασεννι'ελέσθη ·
τήποκ'ειρώω[. .]ενέθλαν   ται
εσγεννάσονθειμ[. . .]ων ·   εκγενάσονται
15 κάσσονθηπ[.]λου [. . .] ρίες
τ'ατείρωτ'εσ[. . . . . .]όυνω   ηρωει
τ[. . .]οδοσωστ[- - - - -]
τοδεγερασκ[- - - - -].
εσπεντεικο[. . . .]ρατερ[.]ν
20 ομήμωνπε[. . . .]σπροφά
τασσεμνων[. . .]υτωνλαχων
αφευδειαντακ[. .]φείν ·
πράτοι[. . .]γα[. . . .]οίδας
δωκ'ε[.]ωνούμοι τριποδων
25 εσσιων[. . .]ισμωσενέπειν   ει (corr.!)
τονδεσγασβαλωνουριευς.
τιμ[. . .]τεροσίσχεν
πησ[. . .]ιδαωνος · επι
τ'ωα]. .]ωνάμοσγενέτωρ
30 γηα[. .]ανπασάμενος ·   ανακτησαμς
χωμενωραν[.]ναμφέπει
τιμαν[. . . . . . .]νδουταν
τώνεκ[. . . . .]νενεπω
τ'ατ[.]έ[. . . . . . .]σμολογον ·
35 τουδε[. . . . .]θανάτοσ ·   ειπω
κηλέσ[. . . . .]φρενασ[   ]αμηθειας
δημόν[. . . . .]ρεσων[   ]ηρητεστη
ώσέφ[. . . . .]ράγεις ·   ]ος
τονδ' α[. . . . . . .]πασιως
40 δεξιασε[. . . . .]εν[.]ς.
δάκρυοτ[. . . . . .]λωνπροβαλ[. .]
ωδ'αμειψ[. . . . .]νη ·

II

1 Τᾶν δὲ πήδ[ων τρῖς μ]ὲν ἔχι   3
Δεὺ[ς] πατεί[ρ, πάντω]ν βασιλεύς.
τρῖς δὲ πόντ[ω γᾶμε] μέδων   5
Π[οτιδάων, τᾶ]ν δὲ δουῖν
Φῦβος λέκ[τρα] κρατούνι.
2 Τὰν δ' ἴαν Μή[ας] ἀγαθὸς
πῆς Ἑρμᾶς · οὕ[τ]ω γὰρ Ἔρως
κὴ Κούπρις πιθέταν, τιὼς   10
ἐν δόμως βάντας κρουφάδαν
κώρας ἐννί' ἑλέσθη.
3 Τή ποκ' εἰρώω[ν γ]ενέθλαν
ἐσγεννάσονθ' εἱμι[θί]ων
κἄσσονθη π[ο]λου[σπε]ρίες   15
τ' ἀγείρω τ', ἐς [μαντοσ]ούνω
τ[ρίπ]οδος ὥ[στε πέπυσμη].
4 Τόδε γέρας κ[ατέσχον ἰὼν]
ἐς πεντείκο[ντα κ]ρατερ[ῶ]ν
ὁμήμων, πέ[δοχο]ς προφά-   20
τας σεμνῶν [ἀδο]ύτων λαχὼν
ἀψεύδιαν Ἀκ[ρη]φείν.
5 Πράτοι [μὲν] γὰ[ρ Λατ]οΐδας
δῶκ' Ε[ὐ]ωνούμοι τριπόδων
ἐσσ ἰὼν [χρε]ισμὼς ἐνέπιν ·   25
τὸν δ' ἐς γᾶς βαλὼν Οὑριεὺς
τιμ[ὰν δε]ύτερος ἴσχεν,
6 Πῆς [Ποτ]ιδάωνος, ἔπι-
τ' Ὠα[ρί]ων, ἁμὸς γενέτωρ,
γῆα[ν ϝ]ὰν ἀππασάμενος.   30
χὼ μὲν ὠραν[ὸ]ν ἀμφέπι,
τιμὰν [δ' ἔλλαχο]ν οὕταν.
7 Τώνεκ' [ἔγνων νοῦ]ν ἐνέπω
τ' ἀτ[ρ]έ[κιαν χρει]σμολόγον.
τοὺ δὲ [φίλ'] ἴκε [τ' ἀ]θανάτυς   35
κὴ λοὺ[σον στουγερὰς] φρένας
δημόν[εσσ' ἑκου]ρεύων.
8 Ὡς ἔφα [μάντις πε]ράγείς.
τὸν δ' Ἀ[σωπὸς ἀσ]πασίως
δεξιᾶς ἐ[φαψάμ]εν[ο]ς   40
δάκρού τ' [ὀκτάλ]λων προβαλ[ὼν]
ὥδ' ἀμίψ[ατο φω]νῆ.

135- A Private Letter to Epimachos:

28. Pap. Berol. P. 7950. 22 × 14 cm. Fajûm. Ed. P. Viereck BGU II 423. *Epistula Apionis ad Epimachum patrem,* quam scripsit Miseni, ut patri nuntiaret mari superato se valere; nomen sibi inditum esse ut militi Romanum, stipendia mereri in centuria Athenonike. Charta quam vides e castris Italicis per mare cursu publico ad castra Apamenorum, quae erant Alexandriae, pervenit, unde missa est in vicum Philadelphiam pagi Arsinoitici. De hac epistula celeberrima multi verba fecerunt; cf. Deissmann, Licht vom Osten [2] p. 120 sequ. cum imagine; Lietzmann, Griech. Pap.[2] 1. Apionis manus facilis lectu; singulae formae cursive pictae, sed ligaturae saepe desunt. Saec. II. p. Chr. n. Compara quo modo scriptum sit υ et in hac tabula et in praecedente.

17 καὶ ἐκ τούτου ἐλπίζω ταχὺ προκό- σαι τῶν θεῶν θελόντων. Ἄσπασαι | Καπίτων[α π]ολλὰ 20 καὶ τοὺς ἀδελφούς [μ]ου καὶ Σε[ρηνί]λλαν καὶ το[ὺς] φίλους μο[υ]. § Ἔπεμψά σο[ι εἰ]κόνιν μ[ου] διὰ Εὐκτή-μονος. Ἔσ[τ]ι [δέ] μου ὄνομα Ἀντῶνις Μά- ξιμος. Ἐρρῶσθαί σε εὔχομαι | Κεντυρί(α) Ἀθηνο-νίκη | In margine sinistro Apion adiecit haec: ἀσπάζεταί σε Σερῆνος ὁ τοῦ Ἀγαθοῦ Δαίμονος [καὶ . . . .]ς ὁ τοῦ [. . .]ρος καὶ Τούρβων ὁ τοῦ Γαλλωνίου καὶ Δ[ιογ]ένης ὁ τ[οῦ . . . . . .] σεν[. . .] In Verso (b) legis: Ε[ἰς] Φ[ιλ]αδελφίαν Ἐπιμχάχῳ ἀπὸ Ἀπίωνος υἱοῦ; infra 2 lineae quas propter loci angustiam omisimus: Ἀπόδος εἰς χώρτην πρίμαν Ἀπαμηνῶν Ἰο[υλι]α[ν]οῦ Ἀν . . .
λιβλαρίῳ ἀπὸ Ἀπίωνος ὥσ^τε Ἐπιμάχῳ πατρὶ αὐτοῦ.

Signo X in epistularum inscriptionibus persaepe usi sunt homines illius aevi.

136- A Fragment of the Poetess Erinna:

29. Pap. Berol. P. 13284. Fragmenta voluminis alti 24 cm, quae sunt effossa Hermupoli (Eschmunên). Ed. U. von Wilamowitz, Berliner Klassikertexte V 2 p. 19 sequ. cum imagine. Cf. praeterea W. Crönert, Rh. Mus. LXIII (1908), 161 sequ.; E. Diehl, Supplementum Lyricum[3] (Kleine Texte ed. H. Lietzmann No. 33/34). *Corinnae carmina* de Heliconis cum Cithaerone certamine et de Asopi filiis. Imago exhibet columnam III. fere integram omisso initio valde mutilato, qua agitur Asopi fabula. Textum diligenter scriptum grammaticus quidam signis ornavit; non solum accentus puncta paragraphos quantitates adiecit, sed etiam in margine dextro hic illic voces vel syllabas, quas dialecto Boeotica expressit versus, sermone communi interpretatus est. Sunt etiam praeter paragraphos lineolae et puncta quaedam in margine, quae explicare adhuc non possumus. Manus alteri p. Chr. n. saeculo exeunti attribuenda esse videtur; appropinquat enim ad genus quoddam scribendi, quod inde ab his temporibus per

100 fere annos mansit; sed initio huius spatii dare malim quam excessui. Cf. e. g. Oxyrh. Pap. IV Plate II 655. Oxyrh. Pap. VII Plate V 1016. (Bacchylidis quoque papyrum ordini supra dicto inserendam esse censeo.) Cum in transscriptione quam postulas accurata editoris supplementa reliquaque additamenta, quae ad sensum pertinent, intermisceri non posse pateat, praeter transscriptionem textum restitutum adieci; accedit, quod lacunae multae gravesque intersunt.

131- A Letter of Hadrian to the Prefect of Egypt:

22 a. Pap. Berol. P. 6890. 10 × 22 cm. Ed. U. Wilcken BGU I 140 cum imagine; cf. quae idem de hac papyro scripsit Hermes 37, 85. *Epistula Hadriani Imperatoris ad Qu. Rhammium Martialem* praefectum Aegypti scripta anno 119 p. Chr. n. Quam epistulam publici iuris esse factam et Alexandriae et in castris legionum III. Cyrenaicae XXII. Deiotarianae initio papyri memoriae traditur. Imperatorem Rhammio latine scripsisse papyrumque nostram continere versionem Graecam patet. In imagine habes epistulam ipsam omisso praescripto inde a l. 10. Scriptura huius antigraphi quod nobis superest quamquam recentior esse potest anno ipso epistulae, tamen sine dubio altero p. Chr. n. saeculo attribuenda esse videtur.

Ἐπ[ί]σταμαι, Ῥάμμιέ μου τ[ιμ]ιώτατε, το[ὺ]ς ὑπὸ τῶν γονέων αὐτῶν τῷ τῆς στρατείας ἀνει- λημμένους χρόνῳ, 5 τὴν πρὸς τὰ πατρικὰ [ὑ]π[ά]ρχοντα πρόσοδον κεκωλῦσθαι | κ[αὶ τ]οῦτο οὐκ ἐδόκει σκληρὸν ε[ἶ]ναι [τοὐ]ναντίον αὐτῶν τῆς στρατιω[τι]κῆς [διδα]χῆς πεποιηκότων. Ἥδιστα δὲ

132- An Archive of a Tribunal Court:

22 b. Pap. Berol. P. 6855. 21 × 16,5 cm. Ed. U. Wilcken BGU I 136 (= Pap. Chrestomathie ed. Mitteis-Wilcken II 86). *Excerpta ex actis archidicastae,* quibus agitur de lite quadam iudici oblata. Res acta est anno 19. Hadriani Imperatoris mensis Phamenoth die 28. = 24. III. 135 p. Chr. n. in urbe Memphi, ubi conventum habere solebat praefectus Aegypti. Quam vides papyrum nihil nisi antigraphum continere et per se patet et initio legitur. De actis cf. U. Wilcken, Philologus 53, 80 sequ. Ὑπομνηματισμοί; de conventu idem, Arch. f. Pap. IV p. 366 sequ. (de nostra papyro p. 388). A parte sinistra 7—8 litteras desecui tabulae angustia coactus.

[Ἀντίγρ]αφον ὑπ[ομν]ηματισμοῦ ἐξ [ὑπο]μνηματισμῶν | [. . . . ου] Κλαυδίου Φιλοξένου ἀρχιδικαστοῦ ∠ ιθ Αὐτοκράτορος | [Καίσαρος] Τραιανοῦ Ἁδριανοῦ Σεβαστοῦ Φαμενὼθ κη. Ἐν Μέμφι | [ἐπὶ τοῦ ἀνδρὸς βήμ]ατος. Ταποντῶς δι' ἐκδίκου Πασίωνος πρὸς Φανομγέα.

133- A Sale Contract of Camels:

23. Pap. Berol. P. 7018. 21,5 × 12 cm Fajûm. Ed. P. Viereck BGU I 87. *Venditio camelorum* facta in Socnopaei insula 13. I. 144 p. Chr. In Verso est signum rubro colore impressum; cf. BGU I. 183 Verso cum adnot. Quod attinet ad scripturam, facile discernes manum scribae, cui corpus huius contractus debemus, a reliquis, quae rusticae esse videntur.

Ἔ[τ]ους ἑβδόμου Αὐτοκράτ[ορος Καίσαρος] | Τίτ[ου Αἰ]λίου Ἁδριανοῦ Ἀντωνεί[νου Σεβ]α[στ]οῦ | Εὐσεβοῦς Τῦβι ιη ἐν τῇ Σοκνοπ(αίου) Ν[ήσ]ου τ[ῆς] | Ἡ[ρα]κλείδ[ο]υ μερίδος τοῦ Ἀρσινοΐτ[ο]υ [νομ]οῦ.
5 Ὁμολογεῖ Ταοσῆτις Ἁρπαγάθου τοῦ Σαταβοῦτο(ς) | ἱέρια ἀπὸ τῆς αὐτῆς κώμης ὡς ∠ κα ἄσημος | μετὰ κυρίου τοῦ συγγενοῦς Στοτοήτεως Στοτοήτεως | [τ]οῦ Στοτοήτεως ὡς ∠ λε οὐλὴ ἀντίχιρ[ι] ἀριστερῷ |
10 Σ[αταβ]οῦτι Σαταβοῦτος τοῦ Σαταβοῦτος [ἱ]ερεὺς | π[έμ]πτης φυλῆς ὡς ∠ ιγ ἄσημος πεπρακέναι αὐτῷ τὴν ὁμολογοῦσαν τοὺς ὑπάρχοντας αὐτῇ καμήλους θηλείας δύο ἐσφραγισμένας | ε[ἰ]ς τὸν [δ]εξιὸν μηρὸν νι καὶ ἦτα τούτους τοιούτους [ἀ]ναπορίφου(ς) | [καὶ ἀπέ]χειν τὴν ὁμολογοῦσαν τὴν συμπεφωνημ(έ-
15 νην) | τειμὴν πᾶσαν ἐκ πλήρους παρὰ τοῦ Σατ[αβοῦτος] σεβα(στοῦ) | ἀργυρίου δραχμὰς πεντακοσίας καὶ βεβαιώσι(ν) τὴν | ὁμολογοῦσαν τὰ κατὰ τὴν πρᾶσιν ταύτην διὰ | παντὸς πάσῃ βεβαιώσι, οὓς καὶ ἀπογρά-
20 (ψεται) ὁ Σ[α]ταβοῦς [τ]ῇ [τ]οῦ ἐνεστῶτος ἔτους ἀπογραφῇ) καὶ πάντων — [τῶν] δημοσίων πρὸς αὐτὴν ὄντων. | 2. m. Ὑπογραφεύς· Σῦκος ὁ καὶ Πακῆις Νείλου ὡς ∠ μ οὐλ(ὴ) . . . . . . 3. m. Ταοσῆτις Ἁρπαγάθου μετ[ὰ] κυρί[ο]υ τοῦ συγγενοῦς Στοτοήτεως τοῦ | Στοτοήτεως ὁμολογῶ πεπρα[κέ]ναι |
25 τῷ Σαταβοῦτι τοὺς ὑπάρχοντ[άς] μοι | κ[αμή]λους δύο θηλίας ἐσφραγισ- μένας κατὰ τοῦ δεξιοῦ
30 μηροῦ νι καὶ ἦτα ταύτας τοιαύτας καὶ ἀπέχω τὴν τιμὴν ἀργυρίου δραχμὰς πεντακοσίας καὶ βεβαιώσω πά- [σῃ β]εβαιώσι καθὼς πρόκιται . . [.] . [. .] . . . ἔγραψα ὑπὲρ αὐτῆς. 4. m. ἐντέτακ(ται) διὰ γρα(φείου) Σοκνοπ(αίου) Νήσου).

134- A Testament of an Egyptian Priest:

25. Pap. Berol. P. 7017. 32,5 × 21 cm. Fajûm. Ed. P. Viereck BGU I 86. *Testamentum Stotoëtis, sacerdotis* quarti ordinis Socnopaei dei, constitutum anno 18. Antonini Imperatoris die 25. mensis Phamenoth = 21. III. 155 p. Chr. n. in insula Socnopaei.

18 ἑαυτοῦ τελευτὴν τοῖς ἀφήλιξι αὐτοῦ τέκνοις Ὥρου καὶ Παβοῦτι ἐπίτροπον καὶ ἐπιτροπεύοντας (sic) αὐ- τῶν μέχρι ἐὰν ἐν τῇ νόμῳ ἡλικείᾳ γένων[ται] τὸν γνήσιον αὐτοῦ φίλον Παβοῦς Σαταβοῦτος τοῦ Ἁρπα-
20 γάθου ἀπὸ τῆς προγεγραμμένης κώμης ἱερέα τοῦ αὐτοῦ θε[ο]ῦ, χωρηγήσι δὲ ὁ ἐπίτροπος τοῖς | ἀφήλιξι τέκνοις Ὥρου καὶ Παβοῦτι τὴν καθήκουσαν τροφὴν καὶ τὸ ἔλαιον καὶ τὸν ἱματισμὸν καὶ τὰ ἄ[λλ]α ὅσα καθήκει, τοῦ Παβοῦτος διδοῦντος τοῖς ἀφήλιξι ὁπότε ἐὰν ἐν τῷ νόμῳ ἡλικείᾳ γένονται τὴν περὶ πάντων λόγων τοῖς περὶ ἁπάσης πίστεως οὔσης περὶ τ[ὸ]ν Παβοῦν, ἐφ' ὃν δὲ χρόνον περ[ιῇ] | [24 l] τῶν
25 ἰδίων πάν[των] ὁλοσχερῆ ἐξουσίαν πωλεῖν ὑποτίθεσθαι ἑτέροις παρασ[υ]νχωρουντων . .] . α . ν τῶν δὲ ἐπὶ τῆς ἀρχῆς μαρτυρούντων καὶ συνσφραγιζόν[των] | τοῦτο τῷ συνχωρήματι Ὧρος Πανεφρέμμ[ε]ως το[ῦ . . . .] ὡς ἐτῶν εἴκοσι ὀκτὼ ο[ὐλὴ . . . . .] ω[. .]

18 l. Ὥρῳ — 19 l. νομίμῳ — γένωνται — Παβοῦν — 21 l. Ὥρῳ — 22 νόμῳ cf. 19 — l. τὸν — 23 l. λόγον τῆς περὶ ἁπάντων — 24 initio: [ὁ Στοτοῆτις vel ὁ πατὴρ ἐχέτω κυριεύων] vel similia sunt supplenda. — 25 l. παρασυνχωρεῖν — 26 l. ταύτῳ

129- A List of the Works of Hesiod:

19 b. Pap. Berol. P. 10560. *Fragmentum voluminis*, altum 31, latum 40 cm, emptum in vico Eschmunên (= Hermupolis). Continet *Hesiodi catalogorum partem*. Ed Schubart et v. Wilamowitz, Berliner Klassikertexte V 1 p. 31 sequ. cum imagine (tab. II), unde recepit A. Rzach, Hesiod[2] Frg. 96. Litterarum formae sine dubio tertio p. Chr. n. saeculo attribuendae sunt, id quod demonstratur non solum ea re, quod Hesiodi carmen in Verso scriptum est, cum in Recto rationes nonnullae inveniantur saeculi II. exeuntis, sed etiam exemplis certis, e. g. Oxyrh. VII Plate VII (1012), Oxyrh. II Plate I (223), Oxyrh. I Plate VI (23), Wilcken, Tafeln III. Papyrum nostram hic inserui propter Hesiodi nomen et necessitate quadam in papyris per tabulas disponendis coactus. Imago quam vides est columnae I.

μνᾶτο· πλεῖστα δὲ δῶρα μετὰ ξανθὸν Μενέλαον | μνηστήρων ἐδίδου· μάλα δ' ἤθελε ὃν κατὰ
5 θυμὸν | Ἀργείης Ἑλένης πόσις ἔμμεναι ἠυκόμοι[ο]. | Αἴας δ' ἐξ Σαλαμῖνος ἀμώμητος πολεμιστής | μνᾶτο·
δίδου δ' ἄρα ἔδνα [ἐο]ικότα, θαυματὰ ἔργα. ‖ οἳ γὰρ ἔχον Τροιζῆνα καὶ ἀγ[χ]ίαλον Ἐπίδαυρον | νῆσόν τ'
Αἴγιναν Μάσητά τε κοῦ[ροι] Ἀχαιῶν | καὶ Μέγαρα σκιόεντα καὶ ὀφρυόεντα Κόρινθον | Ἑρμιόνην Ἀσίνην
10 τε παρὲξ ἅλα ναιεταώσας· | τῶν ἔφατ' εἰλίποδάς τε βόας καὶ [ἴ]φια μῆλα ‖ συνελάσας δώσειν· ἐκέκαστο
γὰρ ἔγχεϊ μακρῷ.

interp. acc. 2 ὃν 7 τ' — μάσητα 10 l. ἔφατ' pap. ἔφατ — εἰλιποδάς

130- Scholia of Didymos:

20. Pap. Berol. P. 9780. Volumen initio laesum, finem versus integrum; altum 30 cm, longum 134 cm; dicitur esse inventum Hermupoli (Eschmunên). Ed. H. Diels et W. Schubart, Berliner Klassikertexte I. *Didymi Scholia in Demosthenis Philippica*. De papyro ipsa atque de Didymi opere fusius disseruerunt editores in Prolegomenis libri supra dicti, textum denuo recensuerunt in editione Teubneriana: Volumina Aegyptiaca. Didymi de Demosthene commenta. 1904. Praeterea cf. P. Foucart, Etude sur Didymos (Mémoires de l'Académie des inscr. et belles-lettres, tome XXXVIII pr. partie 1907). Leo, Didymos περὶ Δημοσθένους (Nachrichten der Gött. Ges. d. Wiss. ph.-hist. Kl. 1904, 254 sequ.) Wendland, Gött. Gel. Anz. 1906, 356 sequ. Crönert, Rh. Mus. LXII, 380 sequ. Blass, Arch. f. Pap. III 284 sequ. Florian, Studia Didymea (Diss. inaug. Lips. 1908). Wendland, Anaximenes von Lampsakos, Berlin, Weidm. Buchh. 1905. Habemus columnas 15, quarum maior pars bene conservata est. In extremo volumine more veterum legitur subscriptio, qua Didymi nomen opusque enuntiatur; de subscriptionibus librorum cf. Das Buch b. d. Gr. u. Röm. p. 87. Librarius multis compendiis usus est, quae in editione supra dicta enumeravimus. Puncta et paragraphi haud desunt, accedit coronis in fine operis. Manus medium obtinet locum inter scripturam libris dignam et cursivam quam appellamus; nam litterae quamquam plerumque seiunguntur tamen hic illic ligantur. Atque formae litterarum magna ex parte cursivae esse videntur, e. g. α, ε, π, υ. Quantum adhuc possumus iudicare, papyrum inscriptam esse primo p. Chr. n. saeculo exeunte aut insequentis initio opinamur; eodem vertit animum ea res, quod in Verso invenitur Hieroclis Stoici de moribus liber, quem post annum 150 p. Chr. n. confectum esse veri simile est, cf. Berl. Klassikertexte IV. Quae in margine superiore scripsit idem nisi fallor librarius calamo accelerato ad res infra tractatas spectare patet. Aspicis in imagine col. 14 et 15, i. e. partem extremam totius voluminis. Cum scriptura mihi videatur esse satis perspicua, exscripsi nonnullas modo lineas, ut compendiis assuescas. Quae compendiis significantur, uncis inclusi; praeterea quibus usus sit librarius compendiis extra illos versus, quos exscripsi, perspicias quaeso conspectu hoc: δ' non solum δὲ sed etiam δων, ita ut τ' = των, γραφ' = γράφων. κ' = κατά, π' = παρά. / = ἐστίν, // = εἰσίν, ∖ = εἶναι.

Π(ερὶ) τῆς Ὀργάδος | Διὰ τί τοὺς Μεγαρεῖς [κ(ατα)]ρά τους ἔφη. | οὐδὲν ὅτι μὴ λόγου τινὸς
ἐν τοῖς πρὸ τοῦ | τέτευχεν. Ὅμως περὶ τ(ῆς) Ὀργάδος εἰς βρα-|χὺ δηλωτέον· λέγεται τοίνυν ὀργὰς | κοινότερον
5 μ(ὲν) ἅπαν χωρίον δενδρῶδες | οἷ(ον) ἄλσος πεποιημ(έν)ου τοῦ ὀνόματος πα-|ρὰ τὸ ὀργᾶν κ(αὶ) τινα ὁρμὴν
εἰς τὸ βλαστά-|νειν ἔχον· οὕ(τω)ς γ(ὰρ) ἔλεγον ὀργᾶν τὸ πρὸς ὁτι-|ο(ῦν) ὁρμὴν εἰς ἑτοιμότητα ἔχον καθάπερ
24 παρὰ Μεγαρεῦσιν ὀργὰς ὀνομαστι- 25 κῶς καθάπερ ἔστη ἥ τ' ἐν Ἤλιδι κ(αὶ) τὸ ‖ [δ]ενδρώ[δ]ες χωρίον
κ(αὶ) πάλιν αἰγιαλὸς | ἥ τε ἠιὼν κ(αὶ) ἡ οὑτωσὶ λεγομ(έν)η χώρα | κ(αὶ) ἡ ἐκ τῆς Ἀττικῆς κ(αὶ) τὸ παρα-
30 θαλασ- σίδιον ἅπαν χωρίον κ(αὶ) ῥίον τὸ μ(ὲν) Μο- | [λ]ύ[κ]ρειον τὸ δ(ὲ) κοιν[ό]τερον ἤδη πᾶσα ὀ-|ρους
κορυφὴ κ(αὶ) ἄλλα τούτ[οι]ς ὅμο[ι]α· κ(αὶ) (ἔστιν) ὁ | λόγος τὰ νῦν τῷ Δη[μ]οσθένε[ι π]ερ[ὶ] τῆς | Με-
35 γαρικῆς Ὀργάδ[ος] ἧς κ(αὶ) Καλλίμα-|χός που μνημονεύων φησ[ί·] Νισαί-| ης ἄγλιθες ἀπ' Ὀργά-
δος· διείλεκται δ(ὲ)

Subscriptio

— Διδύμου — | περὶ Δημοσθένους | κη | Φιλιππικῶν γ̄ : θ̄ πολλῶν ὦ ἄνδ(ρες) Ἀθ(ηναῖοι) | ῑ
ῑ καὶ σπουδαῖα νομίζ(ων) | ι̅[α̅] [δ]τ[ι] μ(ὲν) ὦ (ἄνδρες) Ἀθ(ηναῖοι) Φίλιπ(πος) | ιβ [π]ερ[ὶ] μὲ[ν τ]οῦ
π(αρ)όν(τος) IX = III. Philipp. X = IV. Philipp. XI = πρὸς τὴν ἐπιστολὴν τὴν Φιλίππου XII =
περὶ συντάξεως.

10 ὑπ' αὐτὴν ζεύγλαν ἀ[νάγκης] | [πρ]όσπολον οἰκτρὰς μετὰ παρθενικ[ῶν παί]-[δων ἰ]αχῆς μέλος οἰμώξασα. [ἐπ' ἐ[π'] ἀκτ[ὰς] ‖ [συνεμ]προμένας δεσπότις ἦν πρ[ὶ]ν σκήπ[τρων] | [ἀρχ]ός, δούλη Δαναῶν ἐπίσημ[ος]. σ[ῆ]ς γα[ῖ]ας [γεν]εᾶς ὁ πα[λ]αιὸς ἰὼν θεσμὸς ἐ[λέ]γχει τό[σον] | [ὠ]δίνων σχῆμα λοχευθέν. τίς δ' ἥρσα'

15 [ἐμὴν] | [φύσ]ιν, ἢ τίν[ι δὴ] τὸν [ὑ]πὸ ζώνης δεσμ[ὸν] ἔλυσεν πότ[νι' Εἰλ]είθυι', Ἄτροπ[ο]ς νεκ[ρά; καὶ-] ρὸς ἀνοίγειν [τὸν ὑ]πὸ σκοτίαις β[ύ]βλοι[σι] | λόγον κρυπ[τόν]. ἀνάγκη πρὸς [φ]ῶς μ' ἄ[σαι.] | παρ'

20 ἔμοιγε [πάτ]ερ πίστιν θνητοῖς [πᾶσι βε]βαίαν: ῥίζ[ωσ]εν ἄναξ τῆς ἀπ[ὸ φύλης εὐώ]|δινος [μούνη. λυτρ]ὰν εὗρεν ἀοιδ[ὴν πρὸ πυ]|λῶν [ἱερῶν κτ]ύπον ἀλγοῦσι χαλκ[ῆς] | καναχῆς, στυγνὸν ἀ]χόρδου

25 μέλος ἀ[ρμονίας,] | μυστί[δα δ' ὀμφὴν ὁ] λύραι συνετὴν [μοῦσαν] | ἀείσας θεσμ[ῳδήσεν]: κείνων δὲ γ[έν]ο[ς] ‖ μέσον ἔβλασ[τεν π]ρόσχημα, πα[ρ'] οἷς τῶν | εἰς ἀρετ[ὴν μοῦνον] ἀνῆκ[ει] τοὔνομ', ἑκάστου | δ' ἔργο[υ λεί]π[ονθ'. ο]ἷος δ' ἀπ' ἐκείνων | λόγος [ἱσ]τορίας [σῆς] ὑποβάλλει, νῦν τρανο(τέρως).

10 supplementum paulo longius. — 12 pap. ην, l. ἡ.

127- A Deed of Divorce:

12. Pap. Berol. P. 13052. 37 × 12 cm. Verso. Reperta in vico Abusir el melek in sarcophago chartis confecto, cf. Tab. 7 b. Ed. W. Schubart BGU. IV 1103. *Divortium Alexandriae initum* die altera mensis Pharmuthi anni 17. Augusti Imperatoris = 28. III. 13 a. Chr. n. Manus haud elegans sed studio quodam ornandi litteras insignis, quae singulis formis plerumque separatis medium obtinet locum inter cursivam et uncialem quae dicuntur. Exemplum quamvis detritum omittere non possum, quia gravissimum est in hoc scribendi genere certis temporibus attribuendo, cf. tab. 11.

Κόλ(λημα) | Πρωτάρχωι | παρὰ Ζωίδος τῆς Ἡρακλείδου μετὰ κυ-|ρίου τοῦ ἀδελφοῦ Εἰρηναίου
5 τοῦ Ἡρακλείδου | καὶ παρὰ Ἀντιπάτρου [τ]οῦ Ζήνωνος. Συ[γχω-]ροῦσιν Ζωὶς καὶ Ἀντίπατρος κεχωρίσ[θ]αι | ἀπ' ἀλλήλων τῆς συστάσης αὐτοῖ[ς συμ-]|βιώσεως κατὰ συγχώρησιν διὰ τοῦ [αὐ-]|τοῦ
10 κριτηρίου τῷ ἐνεστῶτι ιζ ∠ Καίσαρ[ος] | Ἀθύρ, ἡ δὲ Ζωὶς ἀπεσχηκέναι παρὰ τοῦ ‖ Ἀντιπάτρου διὰ χιρὸς ἐξ οἴκου ὃ εἴχεν εἰς | φερνάριον ἱματίδια ἐν ἀργυ[ρί]ου δρα[χμαῖς] | ἑκατὸν εἴκοσι καὶ ἐνωτίων
15 [χ]ρυσῶν | ζεῦγος· εἶναι μὲν αὐτόθεν ἄκυρον | τὴν τοῦ γάμου συνχώρησιν, μὴ ἐπε-|λεύσεσθαι δὲ τὴν Ζωίδα μηδ' ἄλ-|λον ὑπὲρ αὐτῆς ἐπὶ τὸν Ἀντίπατρον | περὶ ἀπαιτήσεως τοῦ φερναρίου, ἀμφο-|τέρους
20 δὲ ἐπ' ἀλλήλους μήτε περὶ | συνβιώσεως μηδὲ περὶ ἄλλου μηδε-|νὸς ἁπλῶς τῶν ἕως τῆς ἐνεστώσης | ἡμέρας, ἀφ' ἧς καὶ ἐξεῖναι τῇ μὲν | Ζωίδι συναρμόζεσθαι ἄλλῳ ἀνδρὶ | καὶ τῷ δὲ Ἀντιπάτρῳ ἄλλῃ
25 γυναι-|κὶ ἀμφοτέροις ἀνυπευθύνοις οὖσι, ‖ καὶ χωρὶς τοῦ κύρια εἶναι τὰ συνκε-|χωρημένα ἔτι καὶ
30 ἐνέχεσθαι τὸν | παραβαίνοντα τοῖς τε βλάβεσσι (sic) | καὶ τῷ ὡρισμένῳ προστίμωι. | ∠ ιζ Καίσαρος Φαρμοῦθι β̄.

128- A Schoolboy's Writing-tablet:

17. Tabula cerata Berol. No. 14283. 10,5 × 24 cm. Ed. H. Diels, Sitzungsber. Berl. Akad. 1898, 847 sequ. cum imagine. De huiusmodi tabellis nonnulla disserui in libro „Das Buch bei den Griechen und Römern" p. 16 sequ. et 28/9, inter alia hoc quoque exemplo usus. Sunt duae tabulae, quarum priorem oculis obtulimus. Haec quidem habet duas columnas, alteram satis diligenter magnis litteris conscriptam, alteram multo angustiorem, quo factum est, ut non solum litteras nonnullas in margine ligneo poneret scriba, sed etiam stili cursum acceleraret. Scripturam primi p. Chr. n. saeculi esse existimaverim. Legimus *Elegiam a Posidippo quodam sene compositam*, quam discipulus, nisi fallor, male descripsit; nam non solum in arte orthographica multa peccavit sed etiam poetae verba ipsa corrupit. Nonnullis locis a Dielsii lectione secessi tabula ipsa iterum atque iterum inspecta, id quod amplius explanare a re nostra alienum esse duxi.

I Εἴ τι καλόν, Μοῦσαι πολιήτιδες, ἢ παρὰ Φοίβωι | χρυσολύρεω καθαροῖς οὔασιν ἐκλ[ύε]τε |
5 Παρνησοῦ νιφόεντος ἀνὰ πτύχ[α]ς ἢ παρ' Ὀλύμπωι | Βάκχῳ τὰς τριετῖς ἀρχόμεναι θυμέλα[ς], | νῦν δὲ Ποσε[ι]δίππου στυγερὸν συναείσατε γῆρας ‖ γραψάμεναι δέλτους ἐν χρυσέαις σελίσιν, | λιμπάνοντε σκοπιὰς Ἑλικωνίδες, εἰς δὲ τὰ Θήβης | τείχε' Ἀγην(ο)ρέης βαίνετε[. .]σταλαδες. | Καὶ σύ [Π]οσίδιππόν ποτ' ἐφίλα, Κύνθιε Λητοῦς | δὲ π . . ακος . .

1 l. Φοίβου — 3 ολυ em. e ουο — 3 l. τριετεῖς — 5 l. Ποσειδίππῳ — συναείσατε — 6 l. δέλτων — 7 l. λιμπάνετε — Ἑλικωνίδας — 8 l. Ἀγηνορέης — post βαιν prima manu: ευ . τηστηλαδας, em. cursive: ετε σταλαδες; l. βαίνετε Κασταλίδες — 9 l. ἐφίλαο

II φήμη τινιφιεντ οἰκεία τοῦ Παρίου | τοίην ε[ἰ] χρηζωντια (ης) διὲξ ἀδύδων κα (ναχῆ και |) φωνὴν ἀθάτην ωνα
5 κα[. . .]τ' ἐμοί | ὄφρα με τιμησωντε (σι) Μακηδόνες (οἱ δ' ἐπὶ ν(ήσων)) | οἱ δ' Ἀσίης πάσης γίνες ἠιόνος (το) ‖ Πελλαίου γένος ἀμὸν ἔοιν. εἰδὲ βύβλον (ἑλίσσω) | ἀμφ'ω λαοφόρωι κείμενος εἰν ἀγορ[ῇι]. | Ἀλλ' ἐπὶ μὲν παρηιδος ἀηδόνι λυγρὸν ἐφα[. . . | λῆμα κατὰ κλονέων δάκρυα θερ (μὰ χέ[ων] |) | 10 καὶ στενάχων ζευμεν δὲ φίλον στόμ[α . . . | . . .

1 l. οἰκία — 2 χρήζοιτα? — l. ἀδύτων — 3 l. ἀθάνατον — 4 ω em. ex ο; ντε in σι; l. τιμήσωσι — l. οἵ τ' — 5 l. οἵ τ' — l. γείτονες — 6 l. Πελλαῖον — ἔην, ἰδὲ — 7 inter φ et ω videtur suprascriptum esse ' — 9 νῆμα? — l. γλυκερῶν.

124- A Sale of a House :

10. Pap. Berol. P. 9077. Gebelên. Ed. W. Schubart BGU III 998. Papyrus tota longa 49 cm, alta 16,5 cm, duabus columnis scripta, e quibus secundam damus. Continet *venditionem domus*; 101 a. Chr. n.

1 Ἔτους ιϛ Χοιὰχ β̄ ἐν Παθύρει ἐφ' Ἑρμίου τοῦ παρὰ Πανίσκου ἀγορανόμου. Ὁμολογεῖ Ψενμεγχῆς Πανεχάτου Πέρσης τῆς ἐπιγονῆς ἀφίστασθαι ἀπὸ | τῆς πεπραμένης οἰκίας ᾠκοδομημένης καὶ τεθορω(μένης) (sic) καὶ τῆς προσούσης | 7 ὠνῆν Πετεήσι ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ ἀρχείου πρὸς χαλκοῦ Ζ 3 καὶ μὴ ἐπελεύ-|σασθαι μήτ' αὐτὸς Ψενμεγχῆς μηδ' ἄλλον μηδένα τῶν παρ' αὐτοῦ ἐπὶ τὴν | 12 καὶ μηθὲν ἧσσον ἐπάναγκον αὐτῷ ἔστω ποιεῖν κατὰ (τὰ) προγεγραμμένα | 14 Ἑρμίας ὁ παρὰ Πανίσκου κεχρη(μάτικα).

125- A Fragment of a Comedy of Menander:

11 a. Pap. Berol. P. 9767. 24 × 22 cm. Damus secundae columnae partem maiorem omisso initio propter tabulae angustiam. Ed. Schubart et v. Wilamowitz-Moellendorff Berl. Klassikertexte V 2 p. 115 sequ. cum imagine. Continet *partem comoediae*, quam nuperrime Menandro assignandam esse opinatur Alfredus Körte, Menandrea (Teubner 1910) p. XLI et 163 sequ. Litterarum formae, quamquam primo aspectu discrepant a papyro 11 b, tamen non ita multum differunt. Nam idem est librarii studium in singulis litteris more quodam inutili ornandis; plerumque in parte inferiore addit lineolas vel uncos, e. g. in Γ, Ι, Ρ, Τ, Γ. Qui 11 b scripsit, arte praestabat, sed idem petisse videtur. Quod genus scribendi, cuius exempla non desunt apud Kenyon, Palaeography Plate XV, P. Lond. II Plate 6, Oxyrh. IV Plate III, P. Ryl. Plate VI No. 20, primo ante Chr. n. saeculo exeunte floruisse plane demonstratur papyro, quam aspicies in tabula insequenti, Augusto regnante in Alexandria conscripta. Ad transcriptionem haec adnotanda esse duxi: linearum numeri 45 sequ. significant ordinem in editione supra dicta adhibitum. Litteris a b c m (Moschion) nominantur personae dialogi, quas librarius binis punctis seiunxit.

a Οὐκ οἶδ' ὅπου γῆς ἐστιν· οὐκ [ἐλήλ]υθεν | 45 οὔπω γε νυνὶ τῶν χρόν[ω]ν ὄντων μακρῶν | λογι-
5 ζομαι πᾶν, μή τι κατὰ θάλατταν ἦι | ἀτύχημα γεγονὸς ἢ περὶ . . . . ας : μὴ 'μαθῶς; | *a* οὐκ οἶδα· ἀθυμῶ
καὶ δέδοικα ὑπερβολῆι | εἰκός τι πάσχειν. *b*: πρὸς ἀγορὰν δ' οὕτως ἅμα | 50 προάγων ἀκούσηι καὶ τὰ
λοιπά, ὧν μοι γενοῦ | σύμβουλος. : οὐθὲν κωλύει με : ταῦτα δὲ | εις . . . . . . ω τὴν ταχίστην ἐκποδών. |
10 *c* καὶ τί ποτ' ἂν εἴη; πάνυ γάρ οὐχ αὑτοῦ ποεῖ | ἔργον· μεταπέμπετ' ἐξ ἀγροῦ με Μοσχίων, | 55 ὃς
ἄλλοτ', εἰ μὲν ἐνθάδ' ὢν τύχοιμ' ἐγώ, | εἰς ἀγρὸν ἔφευγεν, εἰ δ' ἐκεῖσ' ἔλθοιμ' ἐγώ, | ἐνταῦθ' ἀναστρέψας
15 ἔπινε· καὶ μάλα | κατὰ λόγον. οὐ γὰρ ἦν ὁ νουθετῶν πατήρ. | οὐ μ[ὴν δι' ὀρ]γήν· καὶ γὰρ αὐτὸς ἐγε-
νόμην | 60 εἷς [τῶν λεγο]μένων οὐδεὶς μικρὰν ποεῖν. | οὐκ [ἠδίκηκε]ν ἡ γονὴ κατὰ τοῦτό γε, | ἀλλ' ἐξ
20 ἐμο[ῦ] 'στιν· οὐθὲν ἀγαθὸν γοῦν ποεῖ : εἰσιτέον, εἰ [τύχ]ι δ' ἔστιν· ἂν δὲ μὴ τύχηι | ὢν ἔνδο[ν, ἄρ]τι πρὸς
ἀγορὰν πορεύσομαι· | 65 ἐκεῖ γὰρ αὐ[τὸ]ν που πρὸς Ἑρμαῖς ὄψομαι | *m* ἆρ' οὖν ὁ π[ατὴρ] ἐλήλυθ', ἢ
25 πορευτέον | ἐμοὶ πρ[ὸς ἐκεῖ]νόν ἐστιν· οὐ γὰρ δεῖ χρόνον | τὸ πρᾶ[γμα λαμ]βάνειν [ὅ]λως οὐδ' ἐντινοῦν.

4 περὶ [πέτρ]ας Körte — 9 τίσω τις ἀγέτω K. — 16 δι' K.

126- A Literary Papyrus on Cassandra:

11 b. Pap. Berol. P. 9775. E fragmento (18 × 28 cm) *carminis anapaestis confecti* (*de Cassandrae vaticiniis*) hic damus columnam secundam fere totam. Ed. Schubart et v. Wilamowitz-Moellendorff Berliner Klassikertexte V 2, 131 sequ. De scriptura cf. quae ad 11 a enarravimus. Haud dissimiles esse videntur manus, quibus debemus Hesiodum 19 a et Homerum 19 c, imprimis Hesiodi scriptura; tamen paulo recentiores esse existimaverim. Cf. praeterea Homeri fragmentum Cairense, cuius imago invenitur Berl. Klassikertexte V 1, tab. I, quod Augusti fere aetate scriptum esse constat.

. . λουσα [. . . | . . .]χομεν [. . . | . . .]ο[.]πλατ[. . . | . . . ὠ]ραιζομένη [. . . | . . . πα]νοφη
5 θύσανον τό τε [. . . | . . . βλ]οσυρᾶς χαίτης τε[. .]ισα [. . . | . . .]ους δεξιὸν ἔρπων θα[. . . | . . .] ἦλθ[ε]ν

123- Five Ostraca on Various Themes:

8. Quinque *Ostraca* aetate Ptolemaeorum inscripta. **a.** P. 4757 (Wilcken, Griech. Ostraka 1148) nuper editum Berliner Klassikertexte V 1 p. 78, *epigramma* in Homeri patriam compositum saec. II a. Chr. n.

Ἄλλο | Μὴ πεύθου, τίς Ὅ[μη-]ρος ἔρυ (l. ἔφυν) γένος· αἱ γὰρ π[ᾶσαι] | εἵνεκ' ἐμῆς δόξης φ[ασὶ] | τεκεῖν με πόλεις· | Ἄξιον αἰώνισμα [. . . .] | ἔστι γὰρ ἡμῆς | πατρὶς Ὀδυσσείης [γράμμα καὶ] Ἰλιάδος.

Cf. quae supplevit K. Fr. W. Schmidt, Wochenschr. f. klass. Philol. 1908, 293.

b. P. 10987. 106 a. Chr. n. Apollinopolis magna (Edfu) *Apocha.*

Τέτακται εἰς τὴν σύντα-ξιν τῶν πορθμικῶν τοῦ, ια ∠ δ καὶ η Ἀπεὺς Πε-μαῦτος χ(αλκοῦ) ⊢ υ/υ | 5 κ[αὶ] τῆς διαγωγῆς τῶν | οἴνων χ(αλκοῦ) ⊢ υ/υ.

c. P. 11012. 120/119 a. Chr. Apollinopolis magna. Cf. Wilcken, Ostr. I p. 157. *Apocha.*

∠ να Ἐπεὶφ Τέ(τακται) ἐπὶ τὴν ἐν Ἀ (sic) | Ἀπόλλωνος πό(λει) τῆι με(γάλῃ) τρά(πεζαν) | ἀπομοίρας τοῦ αὐτοῦ ∠ : Ἀπολλώνιος Δωσιθέου | διακοσίας ο ∫ Cο (270) | Χαρμογένης τρα(πεζίτης).

d. P. 11005. 104 a. Chr. Apollinopolis magna. Cf. 9 c. *Apocha.*

Ἔτους ιγ τοῦ καὶ ι Μεσορὴ κα | Τέ(τακται) ἐπὶ τὴν ἐν Ἀπόλλω(νος) πό(λει) τῇ μεγ(άλῃ) τρά-(πεζαν) ἀπομ(οίρας) | τοῦ αὐτοῦ ∠ Ἀπολλώνιος Δωσιθέου τετρακισχιλία[ς] | πεντακοσίας | /δφ | infra una linea demotice scripta.

e. P. 11031. 143/2 a. Chr. n. Apollinopolis magna. *Apocha.*

(m. 1) ∠ κη Μεσορὴ Ἐπαγο(μένων) β | Εἰςτέ(τακται) εἰς θη(σαυρὸν) Ἀπό(λλωνος πόλεως) εἰς τὸ | αὐτ(ὸ) ∠ ἀρα(...) Ἀραὺς Βίκιος † ἑπτὰ γ' ι' β'/†ζγ' ι' β' | Ἀπολ(λώνιος) | (m. 2) Λέων εἰςτέ(τακται) εἰς θη(σαυρὸν) τοῦ αὐτοῦ ∠ ἀρα(. . .) | Ἀραὺς Βίκιος † ζγ' ι' β'/ζγ' ι' β' | ∠ κη Ἐπαγο(μένων) β.

De thesauris cf. quae nuperrime explanavit Fr. Preisigke, Girowesen p. 40 sequ. — voce ἀρα(. . .) significatur vectigal adhuc ignotum. — l. 4: † = πυροῦ ἀρτάβας, deinde $7^1/_3$ $^1/_{12}$.

121- The Persians of Timotheus:

3. Pap. Berol. P 13270, reperta in insula Elephantine. 25 × 33 cm. Ed. W. Schubart et U. von Wilamowitz-Moellendorff, Berliner Klassikertexte V 2, p. 56 sequ. cum tabula. *Scolia et elegia.* Litterarum formae, quamvis recentiores Timothei (tab. 1) esse videantur, tamen sine dubio ad Ptolemaei I tempora spectant. Nam cum hac papyro quinque papyri, quarum ultima conscripta est anno 284/3 a. Chr., quo tutius conservarentur amictae essent, ante hunc annum nostram conscriptam esse apparet. Quanto ante, vix dixerit quispiam, quia et carmina, quae exhibet papyrus, incertae originis sunt, et papyrus ipsa ut aliena est ab arte librariorum, ita propius accedit ad id genus scribendi, quod in pactis et epistolis hominum minus eruditorum inveniri solet. Nam perfacile fieri potuit, ut unus ex militibus, qui Ptolemaeo I regnante in insula Elephantine et in oppido Syene castra tenerent, carmina describeret e libro quodam. Quam ob rem papyrum nostram vel paulo ante vel paulo post annum 300 a. Chr. n. conscriptam esse opinor. De litterarum formis cf. quae disserui in tabula prima tractanda.

[ἐ]ννέπε[τ]ον Χαρίτων κρατῆ[ρ]α ἐπιστ[ε]φέα κρ[ύφιόν τε π]ρόπι[ν]ε
5 [λό]γον· σήμαινε, ὅτι παρθένων ἀπε[ί]ροσι πλέξομεν ὕμνοις
[τ]ὰν δορὶ σώματι κειραμέναν Τρ[οί]αν καὶ [τ]ὸν παρὰ ναυσὶν ἀσμενά[σ]τοις ἁλόντα
νυκτιβάταν σκοπόν. Ὦ Μοῦσ' ἀγανόμματε μᾶτερ συνεπίσπεο σῶν τέκνων
[ἀγ]νῶι γ[όν]ωι· ἄρτι βρύουσαν ἀοιδὰν πρωτοπαγεῖ σοφίαι διαποικίλον ἐκφέρομεν.
[Ν]ηϊά[δ]ες τέγξαν Ἀχελώιου δρόσ[οι· παῦε] παραπροιών, ὄφιες πόδα, λῦε ξανθοῦ
10 πτέρυγας, τάχος ἴσσο λεπτολίθων [ἐπ' ἀγῶ]ν: εὖ: παθόρα πέλαγος, παρὰ γᾶν
ἔκφευγε νότου χαλεπὰν φοβερὰ[ν διαπο]ντοπλανῆ μανίαν.

122- The Phaethon of Euripides:

4 b. Pap. Berol. P. 9771 empta Hermupoli (Eschmunên), 10,5 × 10 cm. Fragmentum mutilum florilegii cuiusdam Euripidei, continens canticum fabulae *Phaethonti* adscriptum. Ed. W. Schubart et U. v. Wilamowitz-Moellendorff, Berliner Klassikertexte V 2 p. 79 sequ. Librarius diligenter rem instituit, ita ut interpungendi causa lineolas quasdam interponeret, quas paragraphi locum explere aliis testimoniis satis demonstratur. Quae sunt paragraphi in initio linearum, eodem spectant atque illae. Accedunt

signa quaedam ante lineas 7 et 13, quae adhuc perspicere mihi non contigit. Infra lineam 1 more quodam haud raro inscriptio seiungitur lineolis a textu. De scriptura nemo dubitaverit quin aetati Ptolemaeorum sit assignanda, id quod in editione cautius quam clarius dixeram. Sed nunc omnibus perpensis fragmentum tertio a. Chr. n. saeculo dare vix dubito; cf e. g. Kenyon, Palaeography Plate X, Pap. Hibeh I Plate 6 No. 23. P. Petr. I Plate I, II, V, VI (Phaedon et Antiope). Quamquam adhuc libros illius aevi per singulas decades disponere non possumus, tamen litterarum formae spectare videntur ad medium saeculum. Quomodo restituendum sit hoc fragmentum, U. de Wilamowitz edocuit in editione supra laudata. Nos autem totum exscribere supervacaneum esse rati, exempli gratia haec proferre volumus:

1 Ἐμ Φαέ[θοντι] | Ἤδη μὲν ἀρτιφανὴς ἔω[ς . . . | ὑπὲρ δὲ ἐμᾶς κεφαλᾶς πλειά[ς . . . | μέλπει δὲ δένδρεσι λεπτὰν ἀηδὼν ἁρμ[ονίαν . . . 16 [. . . .]ον ἄγει καὶ ἔρ[ως ὑμ]νεῖν — δμωσί[ν . . | [. . . ε]ὐ-ήμεροι προσι[ο]ῦσαι μολπᾶι θάρσ[ος . . . 20 [. .]ν τέλει — τὸ δ[ή] ποτ' εὐχαῖ[ς ἐγὼ] λισσο[μένα . . .

20 κοιτον μήτε ἀφήμερον γείνεσθαι ἀπὸ τῆς
Διονυσίου οἰκίας ἄνευ τῆς Διονυσί[ου] γνώμης
μηδὲ φθείρειν τὸν οἶκον μήδ' ἄλλῳ ἀνδρὶ
συνεῖναι ἢ καὶ αὐτὴν τούτων τι διαπραξαμέ-
νην κριθεῖσαν στέρεσθαι τῆς φερνῆς, θέσθαι [δ]ὲ
25 αὐτοὺς καὶ τὴν ἐφ' ἱεροθυτῶν περὶ γάμου
συγγραφὴν ἐν ἡμέραις χρηματιζούσαις πέντε
ἀφ' ἧς ἂν ἀλλήλοις προείπωσιν, καθ' ἣν ἐνγραφήσε-
ται ἥ τε φερνὴ καὶ τἆλλα τὰ ἐν ἔθει ὄντα καὶ
τὰ περὶ τῆς ὁποτέρου τῶν γαμούντων τελευ-
30 τῆς ὡς ἂν ἐπὶ τοῦ καιροῦ κοινῶς κριθῆι. Ἀξ(ιοῦμεν).

120- Marriage Contract from Alexandria.

Alexandria B.G.U. 1050 in the days of Augustus

This document legalized by the court of justice (συγχώρησις, only known in Alexandria) contains a marriage contract between Dionysius and Isidora. The husband declares to have received the dowry. In case one of the parties misconducts itself a fine is fixed. The parties arrange to draw up a second document, which is to contain also the inheritance of the couple.

Πρωτάρχωι
παρὰ Ἰσιδώρας τῆς Ἡρακλείδου τοῦ καὶ Διονυσίου μετὰ
[[μετὰ]] κυρίου τοῦ ἀδελφοῦ Βακχίου τοῦ Ἡρακλείδου
τοῦ καὶ Διονυσίου Ἀλθαιέως καὶ παρὰ Διονυσίου τοῦ
5 Διονυσίου Ἰσιδείου. Συγχωροῦσιν Ἰσιδώρα καὶ
Διονύσιος συνεληλυθέναι ἀλλήλοις πρὸς γάμο(ν),
Διονύσιος δὲ καὶ εἰληφέναι παρὰ τῆς Ἰσιδώρας
διὰ χειρὸς ἐξ οἴκου φερνὴν ἱμάτια γυναικεῖα ἐν ἀργυ(ρίου)
δραχμαῖς ἑκατόν, ἐνωτίων χρυσῶν ζεῦγος (τεταρτῶν)
10 δύο καὶ ἀργυρίου Πτολεμαϊκοῦ ἐπισήμου
δραχμὰς ἑξήκοντα, ‹ἐφ' ᾧ› τὸν Διονύσιον ἀπεσχη-
κότα τὴν προκειμένην φερνὴν τρέφειν καὶ
ἱματίζειν τὴν Ἰσιδώραν ὡς γυναῖκα γα[μετὴν
κατὰ δύναμιν καὶ μὴ κακουχεῖν αὐτὴν μηδ' ὑ-
15 βρίζειν μηδ' ἐγβάλλειν μηδ' ἄλλην γυναῖκα
ἐπεισάγειν ἢ ἐκτίνειν τὴν φερνὴν σὺν ἡμιο-
λίᾳ, τῆς πράξεως γινομένης ἔκ τε αὐτοῦ
Διονυσίου καὶ ἐκ τῶν ὑπαρχόντων αὐτῷ πάντων
καθάπερ ἐγ δίκης, καὶ τὴν δὲ Ἰσιδώραν μήτε ἀπό-

119- Marriage Contract.

B.G.U. 1052. 13 B.C.

[2]Πρωτάρχωι [3]παρὰ Θερμίου τῆς Ἀπίωνος μετὰ
κυρίου [4]τοῦ < > Ἀπολλωνίου τοῦ Χαιρέου
καὶ παρὰ Ἀπολ-[5]λωνίου τοῦ Πτολεμαίου. συν-
χωροῦσιν Θέρμιον [6]καὶ Ἀπολλώνιος Πτολεμαίου
5 συνεληλυ-[7]θέναι ἀλλήλοις πρὸς βίου κοινωνίαν, ὁ
δὲ αὐ-[8]τὸς Ἀπολλώνιος Πτολεμαίου εἰληφέ-[9]ναι
παρὰ τῆς Θερμίου διὰ χιρὸς ἐξ οἴ-[10]κου φερνάριον
ἐνωτίων χρυσῶν ζεῦ-[11]γος τεταρτῶν τριῶν καὶ
ἀργ(υρίου) (δραχμὰς) . . . [12]ἀπὸ τοῦ νῦν τὸν
10 Ἀπολλώνιον Πτολεμαίου [13]χο[ρηγ]ε[ῖ]ν τῇ Θερμίῳ
τὰ δέοντα πάντα [14]καὶ τὸν ἱματισμὸν ὡς γυναικὶ
γαμετῇ [15]κατὰ [δ]ύναμιν τῶν ὑπαρχόντων καὶ μὴ
[16]κακ[ουχ]ῖν αὐτὴν μηδὲ ἐγβάλλειν μηδὲ [17]ὑβ[ρί]ζιν
μηδ' ἄλλην γυναῖκαν ἐπισάγειν [18]ἢ ἐκτί[νειν] παρα-
15 χρῆμα τὸ φερνάριον [19]σὺν ἡμ[ιολίᾳ], τῆς πράξεως
γινομένης [20]ἔκ τε [αὐτο]ῦ Ἀπολλωνίου τοῦ Πτο-
λεμαίου [21][καὶ] ἐκ τῶν ὑπαρχόντων αὐτῷ πάν-
[22][των κα]θάπερ ἐγ δίκης, (καὶ τὴν δὲ Θέρ-[23][μιον
. . .]τιλιν τὰ πρὸς τὸν ἄνδρα καὶ [24][τὸν κοι]νὸν
20 βίον δίκαια καὶ μήτε ἀ-[25][πόκοι]τον μήτε ἀφή-
μερον γίνεσθαι [26][ἀπὸ τῆ]ς οἰκίας ἄνευ τῆς Ἀπολ-
λωνί-[27][ου] το[ῦ Π]τολεμαίου γνώμης μηδὲ φθί-
ρε<ι>ν [28][μηδὲ] καταβλάπτειν τὸν κοινὸν οἶκον
[29][μηδ' ἄλ]λῳ ἀνδρὶ συνεῖναι ἢ καὶ αὐτὴν [30]τού[τω]ν
25 τι διαπραξαμένην κριθῖσαν [31]στέρεσθαι τοῦ φερ-
ναρίου χωρὶς τοῦ [32]τὸν παραβαίνοντα ἐνέχεσθαι
καὶ τῷ [33]ὡρισμένῳ προστίμῳ. [34](ἔτους) ιζ
Καίσαρος Φαρμοῦθι κ̄.

4. e.g. <συγγενοῦς>, or cancel the first τοῦ.

25 τούτῳ ἀτακτήσῃ ἡμέρας ἐπὶ τὰς
ἴσας αὐτὸν παρέξεται [με]τὰ τὸν χρό-
νον ἢ ἀ[πο]τεισάτω ἑκάσ[τ]ης ἡμέρας
ἀργυρίου [δρ]αχμὴν μίαν, [τ]οῦ δ' ἀποσπα-
θῆναι ἐντὸς τοῦ χρόν[ου] ἐπίτειμον
30 δραχμὰς ἑκατὸν καὶ εἰς τὸ δημόσιον
τὰς ἴσας. {ἐὰν δὲ καὶ αὐτὸ[ς ὁ] Πτολεμαῖος
μὴ ἐγδιδάξῃ τὸν παῖ[δ]α ἔνοχος
ἔστω τοῖς ἴσοις ἐπιτε[ί]μοις. / κυρία
ἡ διδασκαλική.} (ἔτους) ιγ Νέ[ρ]ωνος Κλαυδίου
35 Καίσαρος Σεβαστοῦ Γερμανικοῦ
Αὐτοκράτορος, μηνὸς Σεβαστοῦ κα.
2nd hand. Πτολεμαῖος [Πα]υσιρίωνος
τοῦ Πτολεμαίου μητρὸς Ὠφε-
λοῦτος τῆς Θέωνος ἕκαστα
40 ποιήσω ἐν τῷ ἐνιαυτῷ ἑνί.
Ζωίλος Ὥρου τοῦ Ζωίλου μητρὸς
Διεῦτος τῆς Σωκέως ἔγραψα

118- Contract of Apprenticeship.

37·9 × 9·7 cm. A. D. 66.

Agreement by which Tryphon, son of Dionysius (cf. introd. to cclxvii), apprenticed his son Thoönis to a weaver named Ptolemaeus for the term of one year. Weaving was the trade of Tryphon's family, cf. cclxxxviii. The main conditions of the contract are that Thoönis' expenses should in the first instance be borne by his father, but that Ptolemaeus should pay Tryphon an allowance of 5 drachmae a month for food and 12 drachmae at the end of the year for clothing; that Thoönis should serve his full year, and should make up at the end of it any days which he had missed; and that Ptolemaeus should instruct his apprentice to the best of his ability. Money penalties are imposed on failure to fulfil these terms.

Ὁ[μ]ο[λ]ογοῦσιν ἀλλή[λ]οις Τρύφων Διονυ[σίου
τοῦ Τρύφωνος μητρὸς [Θ]αμούν[ιο]ς τῆ[ς
Ὀννώφριος καὶ Πτολεμαῖο[ς] Παυσιρίωνος
τοῦ Πτολεμαίου μητρὸς Ὠφελοῦτος τῆς
5 Θέωνος γέρδιος, ἀμφότεροι τῶν ἀπ' Ὀξυ-
ρύγχων πόλεως, ὁ μὲν Τρύφων ἐγδεδόσ-
θαι τῷ Πτολεμαίῳ τὸν ἑαυτοῦ υἱὸν Θοῶ-
νιν μητρὸς Σαραεῦτος τῆς Ἀπίωνος οὐδέ-
πω ὄντα τῶν ἐτῶν ἐπὶ χρόνον ἐνιαυτὸν
10 ἕνα ἀπὸ τῆς ἐνεστώσης ἡμέρας, διακονοῦ(ν)-
τα καὶ ποιο[ῦ]ντα πάντα τὰ ἐπιτασσόμε-
να αὐτῷ ὑπὸ τοῦ Πτολεμαίου κατὰ τὴν
γερδιακὴν τέχνην πᾶσαν ὡς καὶ αὐτὸς
ἐπίστα(τα)ι, τοῦ παιδὸς τρεφομένου καὶ ἱμα-
15 τι[σ]ζομένου ἐπὶ τὸν ὅλον χρόνον ὑπὸ
τοῦ πατρὸς Τρύφωνος πρὸς ὃν καὶ εἶναι
τὰ δημόσια πάντα τοῦ παιδός, [ἐφ' ᾧ
δώσει αὐτῷ κατὰ μῆνα ὁ Πτολεμαῖος
εἰς λόγον διατροφῆς δραχμὰς πέντε
20 καὶ ἐπὶ συνκλεισμῷ τοῦ ὅλου χρόνου
εἰς λόγον ἱματισμοῦ δραχμὰς δέκα δύο,
οὐκ ἐξόντος τῷ Τρύφωνι ἀποσπᾶν τὸν
παῖδα ἀπὸ τοῦ Πτολεμαίου μέχρι τοῦ
τὸν χρόνον πληρωθῆναι, [ὅσας δ' ἐὰν ἐν-

117- Apprenticeship to a Shorthand Writer.

18·3 x 21·3 cm. A.D. 155.

Contract whereby an ex-cosmetes of Oxyrhynchus apprenticed his slave to a shorthand-writer for two years to be taught to read and write shorthand, the teacher receiving 120 drachmae in all. The contract was drawn up by an unprofessional scribe, and the language is often confused.

Πα[ν]εχώτης ὁ καὶ Πανάρης τῶν κεκοσμητευκότων τῆς Ὀξυρυγχειτῶν
πόλεως διὰ Γεμέλλου φίλου Ἀπολλωνίῳ σημιογράφῳ χαίρειν. συνέστησά σοι
Χαιράμμωνα δοῦλον πρὸς μάθησιν σημείων ὧν ἐπίσταται ὁ υἱός σου
Δι[ο]νύσιος ἐπὶ χρόνον ἔτη δύο ἀπὸ τοῦ ἐνεστῶτος μηνὸς Φαμενὼθ τοῦ
5 ὀκτωκαιδεκάτου ἔτους Ἀντωνίνου Καίσαρος τοῦ κυρίου μισθοῦ τοῦ συμπεφω
νημένου πρὸς ἀλλήλους ἀργυρίου δραχμῶν ἑκατὸν εἴκοσι χωρὶς ἑορτι-
κῶν, ἐξ ὧν ἔσχες τὴν πρώτην δόσιν ἐν δραχμαῖς τεσσαράκοντα, τὴν δὲ
δευτέραν λήψῃ τοῦ παιδὸς ἀνειληφότος τὸ κομεντάρ[ι]ον ὅλον ἐν δρα-
χ[μ]αῖς τ[εσσ]αράκοντα, τὴν δὲ τρίτην λήψομαι ἐπὶ τέλει τοῦ χρόνου τοῦ
10 παιδὸς ἐκ παντὸς λόγου πεζοῦ γράφοντος καὶ ἀναγεινώσ[κον]τος ἀμέμπτως
τὰς {δὲ} λοιπὰς δραχμὰς τεσσαράκοντα. ἐὰν δὲ ἐντὸς τοῦ χ[ρ]όνου αὐτὸν
ἀπαρτίσῃς οὐκ ἐκδέξομαι τὴν προκειμένην προθεσμ(ί)αν, οὐκ ἐξόντος
μοι ἐντὸς τοῦ χρόνου τὸν παῖδα ἀποσπᾶν, παραμενεῖ δέ σ[ο]ι μετὰ [τὸ]ν χρόνον
ὅσας
ἐὰν ἀργήσῃ ἡμέρας ἢ μῆνας. (ἔτους) ιη Αὐτοκράτορος Καίσαρος Τίτου
Αἰλίου Ἁδριανοῦ
15 Ἀντωνείνου Σεβαστοῦ Εὐσεβοῦς Φαμενὼθ ε.

3. σ of σου corr. from μ. 7. χ of δραχμαις corr. from γ. 9. l. λήψει. 12. ξ of εκδεξομαι corr. from χ. 14. η of ημερας rewritten.

ἁλίσκηται Ἡρακλείδης καὶ ἐπιδείξηι Δημητρία
ἐναντίον ἀνδρῶν τριῶν, οὓς ἂν δοκιμάζωσιν [11] ἀμφό-
τεροι, ἀποδότω Ἡρακλείδης Δημητρίαι τὴμ φερνὴν
ἣν προσηνέγκατο (δραχμὰς) (χιλίας) καὶ προσ-
αποτεισάτω ἀργυρί-[12]ου Ἀλεξανδρείου (δραχμὰς)
(χιλίας). ἡ δὲ πρᾶξις ἔστω καθάπερ ἐγ δίκης κατὰ
νόμον τέλος ἐχούσης Δημητρίαι καὶ τοῖς μετὰ
[13] Δημητρίας πράσσουσιν ἔκ τε αὐτοῦ Ἡρακλείδου
καὶ τῶν Ἡρακλείδου πάντων καὶ ἐγγαίων καὶ
ναυτικῶν. ἡ δὲ συγγραφὴ [14] ἥδε κυρία ἔστω πάν-
τηι πάντως ὡς ἐκεῖ τοῦ συναλλάγματος γεγενη-
μένου, ὅπου ἂν ἐπεγφέρηι Ἡρακλείδης κατὰ
[15] Δημητρίας ἢ Δημητρία τε καὶ τοὶ μετὰ Δη-
μητρίας πράσσοντες ἐπεγφέρωσιν κατὰ Ἡρα-
κλείδου. κύριοι δὲ ἔστωσαν Ἡρακλεί-[16]δης καὶ
Δημητρία καὶ τὰς συγγραφὰς αὐτοὶ τὰς αὑτῶν
φυλάσσοντες καὶ ἐπεγφέροντες κατ' ἀλλήλων.
μάρτυρες [17] Κλέων Γελῶιος, Ἀντικράτης Τημνίτης,
Λύσις Τημνίτης, Διονύσιος Τημνίτης, Ἀριστό-
μαχος Κυρηναῖος, Ἀριστόδικος [18] Κῶιος.

---

* Coins struck in Egypt with the head of Alexander on the obverse.

116- Marriage Contract.

P. Eleph. 1. ll. 1-15. 311 B.C.

[1] Ἀλεξάνδρου τοῦ Ἀλεξάνδρου βασιλεύοντος ἔτει ἑβδόμωι, Πτολεμαίου σατραπεύοντος ἔτει τεσαρε-[2]σκαιδεκάτωι, μηνὸς Δίου. συγγραφὴ συνοικισίας Ἡρακλείδου καὶ Δημητρίας. λαμβάνει Ἡρακλείδης [3]Δημητρίαν Κώιαν γυναῖκα γνησίαν παρὰ τοῦ πατρὸς Λεπτίνου Κώιου καὶ τῆς μητρὸς Φιλωτίδος ἐλεύθερος [4]ἐλευθέραν προσφερομένην εἱματισμὸν καὶ κόσμον (δραχμῶν) (χιλίων), παρεχέτω δὲ Ἡρακλείδης Δημητρίαι [5]ὅσα προσήκει γυναικὶ ἐλευθέραι πάντα, εἶναι δὲ ἡμᾶς κατὰ ταὐτὸ ὅπου ἂν δοκῆι ἄριστον εἶναι βουλευομένοις κοινῆι [6]βουλῆι Λεπτίνηι καὶ Ἡρακλείδηι. ἐὰν δέ τι κακοτεχνοῦσα ἁλίσκηται ἐπὶ αἰσχύνηι τοῦ ἀνδρὸς Ἡρακλείδου Δημήτρία, [7]στερέσθω ὧμ προσηνέγκατο πάντων, ἐπιδειξάτω δὲ Ἡρακλείδης ὅ τι ἂν ἐγκαλῆι Δημητρίαι ἐναντίον ἀνδρῶν τριῶν, [8]οὓς ἂν δοκιμάζωσιν ἀμφότεροι. μὴ ἐξέστω δὲ Ἡρακλείδηι γυναῖκα ἄλλην ἐπεισάγεσθαι ἐφ' ὕβρει Δημητρίας μηδὲ [9]τεκνοποιεῖσθαι ἐξ ἄλλης γυναικὸς μηδὲ κακοτεχνεῖν μηδὲν παρευρέσει μηδεμιᾶι Ἡρακλείδην εἰς Δημητρίαν· [10]ἐὰν δέ τι ποῶν τούτων

114- A Story of a lost Cloak.

ἀπόλλυταί μου ἱμάτ[ιον?
βίαιος ὁ . . πλ. . [. . . .
γενναῖος ὁ ἄρας. [ε]
δέκα στατήρων ἠγόρασται·
5 εἰ γὰρ ἦν τρίβων οὐκ ἂν ἐλυπήθην.
ζητῶ καὶ οὐχ εὑρίσκω.
ἦρται ἀλόγως.
θυμοῦ περιπεσεῖται.
ἴσα οὕτω ἦρκε,
10 κάλλιστον ἱμάτιον.
λέων ὁ ἄρας,
μωρὸς ⟨ὁ⟩ ἀπολέσας.
νυκτὶ ἦρται,
ξένος ὁ ἄρας,
15 οὐθὲν τηλικούτωι.
πνίξω ἐμαυτόν,
ῥιγῶ γάρ.
σημαίνεταί μοι,
τηρεῖ μ[ε] γάρ.
20 ὑποκάτω [. . .]ητε
φ. . .βωι
χειμὼν γάρ ἐστι,
ψῦχος πολύ.
ὡς ἦ[ν] ἀτυχὴς τοῦ πάμπολυ
ιμ . . . . ς.

115- An Exercise on Handwriting.

παρὰ Θ[εογεί]τωνο[ς τ]οῦ Εἰρηνα[ίο]υ γραμματέως
παρὰ Θεογείτωνος [τ]ο[ῦ] Ἰρηναίο[υ] γραμμ(α)τ(έως) κωμῶν
πεδίου Κερκσηι ἀνὰ πυρ.[
φ φιλοπόνει γράφω[ν].
ϱοτɥɒɪοʞ α[ογ]ϙʎɜɥ [ϱο]ɪ ἰɥɜ ʍϙɪ ʍϙɥωʞ
ϱο]ɪ ἰɥɜ ʍϙɪ ʍϙɥωʞ
ϱοτɥɒɪο]ʞ αογϙʎɜɥ ϱοɪ ἰɥɜ ʍϙɪ ʍ[ϙ]ɥωʞ
[φιλοπόνει] γράφων μ[
]σενι πανε.[
[κωμῶν τ]ῶν ἐπὶ τοῦ μεγά[λου ποταμοῦ
[φιλοπόνει γρ]άφων[

111- From a Student to his Father.

...οἶδας γὰρ ὅτι καὶ ὁ Δι-
45 ογᾶς γράμματα μανθάνει, ἐν ὧι τὸν μικρὸν πέμ-
πεις, πλατύτερον ἐν οἰκίᾳ ἰδιωτικῆι τόπον ὀψόμεθα·
ἵνα γὰρ γειτνιεύσωμεν Διονυσίωι ἐν μικρῶι λίαν
τόπωι γεγόναμεν. ἐκομισάμεθα τὸν κοίκα ἄ[κ]ρι-
[βῶ]ς ὅσα ἔγραψας ἔχοντα καὶ τὰ ἄγγη σὺν τῶι ἡμικαδίωι
50 ἐν οἷς εὕρομεν ἀντὶ χοέων ιη, κβ· καὶ ὧν ἔγραψας ἔπεμ-
ψα μετ' ἐπιστολῆς ἑκάστωι ἡμικάδιον τοῦ ὀλοφάκου.
τὰ ἕξ μέ(τρα) ἔλαβον καὶ κῷον ὄξους πλήρες καὶ ταριχηρὰ
κρέα ρκς καὶ τὰ ἐν τῶι κάδωι καὶ τὰ ὀπτὰ λ.

112- Letters about a School-Girl.

a)

ἡ μικρά μου Ἡραΐδ[ο]ῦς γράφουσα τῶι πα-
τρὶ ἐμὲ οὐκ ἀσπάζεται κ[α]ὶ διὰ τί οὐκ οἶδα.

b)

τὰ [π]εριστερίδι-
[α καὶ ὀ]ρνυθάρια, ἃ οὐκ ἤωθα ἐσθίειν, πέμ-
[ψον ......] τῷ καθηγητῇ Ἡραΐδο[ῦτ]ος ... κλπ.
ὅσα ποτὲ οὐκ ἔφαγον παρά σου ἀφ[οσ]έστια
[......]ας, πέμψον τῷ καθηγητῇ τῆς θυγ[ατρό]ς
μου, ἵνα φιλοπονήσῃ εἰς αὐτήν.

c)

παρ[α]καλῶ δέ σε [κελ]εύειν τῷ
ἐπιτρόπῳ ἵνα μοι παρέξῃ τὰ ἐπι-
τήδεια τῇ σχολῇ, οἷον βυβλίον εἰς ἀνα-
γεινώσκειν Ἡραΐδοῦτι.

113- A List of Professions.

ἀ[ρ]τ[ο]κόπος, βαφεύς, γν[αφ]εύς, δορυξύς, ἐλ[αι]ουργός, ζωγράφος, ἠπητής, θωρακοποιός, ἰατρός, κλειδοποιός, λάξος, μυλοκόπος, ναυπη[γ]ός, ξυστροποιός, ὁπλοποιός, πινακοποιός, [ῥαφιδεύς], [στροφοποιός], τορ[ευτή]ς, ὑαλουργός, φιλ[τροποιό]ς, χρυσοχ[όος], ψ[ιαθοποιό]ς, ὠ[λενοστρόφο]ς.

θυμός ἐστιν. εἰ ἧς μετ' ἐμοῦ ἀναβάς, πάλαι
ἤμην διδαχθείς. μνημόνευσον δὲ
ἐρχόμενος ὧν ἔγραψά σοι πολλάκις. [η] τάχιον οὖν
ἧκε πρὸς [ἐμὲ] ἡμᾶς πρὶν οὗ εἰς τὰ ἄνω
20 μέρη ἀπέλθῃ. ἀσπάζω πολλὰ τοὺς ἡ-
μῶν πάντας κατ' ὄνομα σὺν τοῖς φι-
λοῦντι ἡμᾶς. ἀσπάζω δὲ καὶ τοὺς διδα-
σκάλους μου. . . κλπ.

110- A Student of Higher Education.

5 [ἐγὼ μὲν οὖν φ]θάσας καταπλεῦσαι τυχεῖν λαμπρῶν
[καθηγητῶν ἄξιό]ν τι τῆς προθυμίας ἔπρα[ξ]α. νῦν
[γὰρ ἐπιζητῶ]ν Φιλόλογον καὶ Χαιρήμονα τὸν καθη-
[γητὴν καὶ Δίδ]υμον τὸν τοῦ Ἀριστοκλέο[υς] παρ' οἷς
[ἐλπὶς ἦν καὶ ἐμ]έ τι κατορθῶσαι, οὐκέτι ἐν τῆι πόλει
10 ε[ὗρον ἀλλὰ τ]ὰ ἅρματα {παρ'} οἷς τῆι εὐθείαι ὁδῶι χρὴ
[ἀνελθεῖν προχθ]ὲς διεφθορόσι, ⟨ὡς⟩ καὶ πρότερόν σοι ἔγρα-
[ψα, ἐν τῶι θεάτρωι]. ἔγραψα τοῖς περὶ Φιλόξενον ἐπι-
[τρεπτέον τὸ πρᾶ]γμα καὶ ὑπ' ἐκείνων τῶι εὐδοκιμοῦν-
[τι πατρὶ ὥστ' ἐμ]ὲ παραιτησάμενον Θέωνα εὐθὺς
15 [καθηγητοῦ τυγχάνε]ιν, κ[α]ὐτὸς κατεγνωκὼς αὐτοῦ
[μάλιστα δ' ὡς ἀμ]ελῶς ἔ[χ]οντος τὴν ἕξιν. μεταδόν-
[τος δέ μου Φι]λοξένωι τὴν σὴν γνώμην τὰ αὐτὰ μὲν
[ἐπῄνει δι' α]ὐτὴν μόνην τὴν τῶν σοφιστῶν ἀ-
πορ[ία]ν συνπαθεῖν τῆι π[ό]λει φάσκων, καταπλε[ύσο]ν-
20 τα δὲ τὸν Δί{δι}δυμον, ὡς ἔ[ο]ικεν, φίλον ὄντα αὐτῶι καὶ
σχολὴν ἔχοντα, ἔλεγεν ἐπιμελήσεσθαι τῶν ἄλ-
λων μᾶλλον· καὶ τοὺς τοῦ Ἀπολλωνίου τοῦ {του} Ἡρώ-
δου παραβαλε[ῖν] ἔπειθεν αὐτῶι· καὐτοὶ γὰρ με[τ]ὰ τού-
του δεξ[ι]ώτερον καθηγητὴν ἕως τοῦ νῦν ἐπιζητ[ο]ῦ-
25 σ[ι]ν ἀποθανόντος Φιλολόγου ὧι παρέβαλλον· εὐ-
ξάμενο[ς] δ' ἂν ἔγωγε, εἴπερ ἀξίους λόγου καθηγητὰς
εὗρον, μηδὲ ἐξ ἀπόπτου Δίδυμον ἰδεῖν, τοῦτο αὐ-
τὸ ἀθυμῶ ὅτι ἔδοξεν εἰς σύγκρισιν τοῖς ἄλλο[ις]
ἔρχεσθαι οὗτος ὃς ἐπὶ τῆς χώρας καθηγεῖτο.
30 τοῦτο οὖν εἰδὼς ὅτι πλὴν τοῦ μάτην μισθοὺς πλείονας
τελεῖν ἀπὸ καθηγητοῦ οὐδὲν ὄφελος, ἀλλὰ ἀπ' ἐμαυτοῦ
ἔχω. ταχέως ὅ,τι ἂν σοι δοκῇ γράφον. ἔχω δὲ
τὸν Δίδυμον, ὡς καὶ Φιλόξενος λέγει, ἀεί μοι πρ[οσ]ευ-
καιροῦντα καὶ πᾶν ὅτι δύναται παρεχόμενον. [ἔτι δὲ]

ἄ[νθρωπον],

5 ὅτι τῶν νῦν ἀλειφομένων, οἳ προειλήφασιν χρόνον πολύν, πολὺ κρείττων π.
[......]
καὶ σφόδρα ὀλίγου χρόνου πολὺ ὑπερέξει αὐτῶν· προσπορεύεται δὲ καὶ πρὸς
[ταῦτα]
καὶ πρὸς τὰ λοιπὰ μαθήματα· σὺν δὲ θεοῖς εἰπεῖν, ἐλπίζω σε στεφανωθήσεσθαι... κλπ.

107- From a Mother to her Son.

πυνθανομένη μανθά-
νειν σε Αἰγύπτια
γράμματα συνεχάρην σοι
καὶ ἐμαυτῆι ὅτι
5 νῦν γε παραγενόμενος
εἰς τὴν πόλιν διδάξεις
παρὰ Φαλου..ητι ἰατροκλύτηι τὰ
παιδάρια καὶ ἕξεις
ἐφόδιον εἰς τὸ γῆρας.

108- An Educated Mother.

...ἐλυπήθην ἐπιγνοῦ-
5 σα παρὰ τῆς θυγατρὸς
τοῦ καθηγητοῦ ἡμῶν
Διογένους καταπεπλευ-
κέναι αὐτόν· ἠμερίμνουν
γὰρ περὶ αὐτοῦ εἰδυῖα ὅ-
10 τι κατὰ δύν[α]μιν μέλλει
σοι προσέχειν. ἐμέλησε
δέ μοι πέμψαι καὶ πυθέ-
σθαι περὶ τῆς ὑγίας σου καὶ
ἐπιγνῶναι τί ἀναγεινώ-
15 σκεις. καὶ ἔλεγεν τὸ ζῆτα,
ἐμαρτύρει δὲ πολλὰ πε-
ρὶ τοῦ παιδαγωγοῦ σου·
ὥστε οὖν, τέκνον, μελη-
σάτω σοί τε καὶ τῷ παιδα-
20 γωγῷ σου καθήκοντι κα-
θηγητῇ σε παραβάλλειν... κλπ.

109- From a Son to his Father.

...ἰδοὺ πέμπτον σοι τοῦτο γράφω,
καὶ σὺ εἰ μὴ ἅπαξ μόνον οὐκ ἔγραψάς μοι
οὐδὲ περὶ τῆς σῆς ὁλοκληρίας οὐδὲ πρὸς ἐ-
μὲ ἦλθας· ταξάμενός μοι ὅτι «ἔρχομαι» οὐ-
10 κ ἦ⟨λ⟩θας ἵνα καὶ μάθῃς εἰ προσέχει μοι ὁ δι-
δάσκαλος ἢ οὔ. καὶ αὐτὸς οὖν καθ' ἡμέρα⟨ν⟩
σχεδόν τι πυνθάνεται περί σου [ἑτοίμως]
ὅτι «οὔπω [ἦλθεν] ἔρχεται;» κἀγὼ οὖν λέγω
[ὅτι] ἕν· «ναί». [ι.. δ] σπούδασον οὖν τάχιον
15 ἐλθεῖν πρὸς ἐμὲ ἵνα με διδάξῃ ὡς πρό-

γει γὰρ [Φ]ιλό[σ]τρατος ἐν τῶι [ἔ-]
ρ[γωι] Πε[ρ]ὶ τῶν Σοφοκλ[έους]
{τὸ δρ[ᾶ]μ[α] λέγει} Κλοπῶν ὅ-
τι οὐκ ἔστι Σοφοκλέους.
10 «σ π έ ν δ ε ι [ν] δ[ὲ ν]έ κ τ α ρ· τ ο ῦ
γ ὰ ρ ἔ[ρ]χ ε τ α ι χ ρ έ ω ν». Οὐδένα
νοῦν ἔχει τὸ χ ρ έ ω ν· ἄντικρυς
οὖν ἀποδ[ι]όρθωμά ἐστι
καὶ δεῖ γράφειν χ έ ω ν.

104- A Text on Historical Works.

λεγομ]ένης πρὸς μονο[λόγους ?
τῶ]ν ἱστοριῶν γνώσ[εις ?
]ς ὁ μὴ εἰς μνήμ[ην
5 μέ]γα φρονεῖσθαι [
καὶ
]υ· η Θουκυδίδου κ[αὶ
θαυμ]άσια συνέγρ[αψαν
8 τῶ οὔ τι χρὴ μῦθο]ν ὀ φ έ λ λ ε ι ν ἀ[λλὰ μάχεσθαι.

105- A Gnomic Text.

ὁ μὲν γεωργὸς τὴν
γῆν, ὁ δὲ φιλόσοφος
τὴν φύσιν ἐξημεροῖ.
δεῖ τοὺς μέλλοντας
5 ἀγαθοὺς ἄνδρας γίν⟨ε⟩-
σθαι τὸ μὲν σῶμα γυμ-
να{ι}σίοις ἀσκε⟨ῖ⟩ν, ⟨τὴν⟩ δὲ
ψυχὴν λόγοις.

106- A Private Letter.

...περὶ Πύρρου, εἰ [μὲ]ν ἀκρι[βῶ]ς ἐπιστάμεθα, ἀλείφειν αὐτόν, εἰ δὲ μή,
μὴ συνβῆ[ι ἀνήλω-]
μά τε μάταιον προσπεσεῖν καὶ [ἀ]πὸ τῶν γραμμάτων ἀποσπασθῆναι.π[ει
μὲν οὐ[ν τοῦ με]
ἐπίστασθαι οἱ θεοὶ μάλιστ' ἂν εἰδείησαν, Πτολεμαίωι δὲ φαίνεται, ὅσα κ

101- A Manual on Wrestling.

στήλ. II
παράθες τὸ μέσον καὶ ἐκ κε-
φαλῆς τῇ δεξιᾷ πλέξον·
σὺ περίθες· σὺ ὑπ' αὐτὴν ὑπό-
20 λαβε· σὺ διαβὰς πλέξον·
σὺ ὑπόβαλε τὴν δεξιάν· [σ]ὺ
εἰς ὃ ὑποβάλλει περι[θεὶ]ς
κατὰ πλευροῦ τὸν εὐ[ώ]νυ-
μον βάλε· σὺ ἀπόβαλε τῇ εὐ-
25 ωνύμῳ· σὺ αὐτὸν μεταβὰς
πλέξον· σὺ μεταβαλοῦ· σὺ κα-
τὰ τῶν δύο πλέξον·
σὺ βάλε πόδα· σὺ διάλαβ[ε· σὺ ἐ-
πιβὰς ἀνάκλα· σὺ προστ[ὰς
30 ἀνάνευε καὶ εἰς αὐτὸ[ν μεταβα-
λοῦ καὶ αὐτὸν ἀντίβα[λε. . . ?

102- A Grammatical Treatise.

ἀπόσπ. II, στήλ. IV
.αδεχοίατο, καὶ τὰ πολλὰ τ[ῶ]ν ἐν τῷ
60 πλεονασμῷ ἐκκειμένων. Π[αρ]αθε-
τέ[ο]ν δ' ὡς σπανίως χροντ..ς καθ' ἡ-
μᾶς ἐν δεκάτωι οὐκ ἐγένοντο›
.αγυιοισπερ [ὤ]φειλεν κα[τ'] Αἰολεῖς ε-
.ει.ιν γενοίατο· τὰ παρεμφατ⟨ικ⟩ὰ δὴ ἄ-
65 χ[ρι]ς κλίσεως ὑπάρχει· ἥ τε γὰρ μετά-
[λη]ψις τοῦ ει εἰς τὸ η προφανὴς καὶ ἡ ἔν-
[δ]εια τοῦ αι ἐπὶ τῶν εἰς [τὸ] αι ληγόντων,
[ὅτ]ι δὴ εἴρηται. Διόπερ ἐξῆς ἐπὶ τὰ περισ-
[π]ώμενα χωρητέον· τὸ μὲν οὖν πρῶ-
70 [το]ν σχηματιστέον ἕν τι τοῦ [εἴδους], τὸ
[δε]ύτερον ἐπ[ι]θετέον τὰ μαρτύρια. Τὸ
δὴ π[ο]ιῶ κλιθ[εί]η ἂν οὕτως κατ' Αἰολεῖς
πόημι, πόεις, πό[ει], πο. . .αμ. . . .
πόησθα, καθάπερ [ἡμ]εῖς παρε[στη]σά-
75 μεθα· ὅτι δὲ πόης λέγοντες τὸ δεύ-
τερον, πόει φασὶ τὸ τρίτον, εἴπομεν
ἐν ταῖς μεταλήψ[εσ]ι τοῦ ει εἰς τὸ η›

103- A Text of Philostratus.

[. . . . . . .] ἐν [τ]ῶι Πυρκαεῖ
[Ναυπλίω]ι ὁ [Σ]οφοκλῆς, ε[ἰ]
5 [Σο]φο[κλ]έους τὸ δρᾶμα· [λέ-]

99- An Epikrisis Return.

Μάρκῳ Κλαυδ[ί]ῳ Σερήνῳ νεωκόρῳ τοῦ
μεγάλου Σαράπιδος τῶν κεχιλιαρχηκότων
γενομένῳ ἐπάρχῳ σπείρης πρώτης
Δαμασ[κ]ηνῶν καὶ ἀρχιγεωργῷ ἱερεῖ ἐξηγητῇ
5 καὶ τοῖς Καισαρείοις καὶ τοῖ[ς] ἄλλοις πρυτάνεσι
παρὰ Ἀμμωνίου τ[ο]ῦ Θέωνος τοῦ
Σαραπίωνος Προπαπ[π]οσεβα(σ)τείου τοῦ
καὶ Ἀλθαιέως τ[ῶ]ν τὸ [π]έμπτον ἔτ[ο]ς
Δομιτιανοῦ [ἐ]φηβευκότων. βουλό-
10 μενος εἰσκρῖναι εἰ[ς] τοὺς τὸ εἰσιὸν ὀκτω-
καιδέκατον ἔτ[ο]ς Αὐτ[ο]κράτορος Καίσαρος
Τραϊανοῦ Ἁδριανοῦ Σεβαστοῦ ἐφήβους
τὸν γεγονότ[α] μοι ἐκ τῆς ἀδελφῆς μου
Θαυβαρίου ἀστ[ῆ]ς ἣ μ[ε]τήλλαχεν υἱὸν
15 Νειλάμμωνα ἀξι[ῶ] ὑμᾶς συντάξαι
τοῖς πρὸς τούτ[οι]ς οὖσι λαβοῦσι μ[ο]υ
χειρογραφία[ν περὶ τ]οῦ ἀληθῆ εἶναι
τὰ προκείμε[να εἰπεῖ]ν οἷς καθήκει
χρηματίζ[ειν μοι τελειο]ῦντι τὰ πρὸς
20 τὴ[ν εἴσκρισιν καὶ ἐφηβ]είαν τοῦ
[προγεγραμμένου μου] υἱοῦ Νειλάμ-
[μωνος γράμματα ἔπειτα] τῷ τε κοσ-
[μητῇ καὶ τῷ γυμνασιάρ]χῳ τοῖς
[οὖσι προσδέξασθαι αὐτ]ὸν εἰς τοὺς
25 [τὸ αὐτὸ ἔτος ἐφηβε]υκ(ότας).
[Νειλάμμων Ἀμμωνίου ἔφη]βος ἀπ' Ὀξ( ) [πόλεως.

100- Epitaph of a Paidotribes.

«παιδοτρίβης σθεναρὸς ...πολλὰ παλαισμοσύνης ἐδάην τέχνη μόνος ἔργα, | πολλοὺς ἀθλοσύνης ἐξεδίδαξα [μ]όγους».

«Ἐνθάδ' ἀπορρήξας ψυχήν, ὁ πάροιθε πολείτας | πολλοὺς ἀθλήσαντας ἐφεξείης συνεφήβους | ἀρξάμενος στεφανοῦν, οὐκ ἀπέληγον ἔθους, | Ἑρμοκράτης... κλπ.».

98- A Shorthand Manual.

γονιμον πεδιον

οπωσδηποτε

ρεις, ο θελεις

αντ[

δημοσιον αδικημα

υπερηφανος ανηρ

μη μοι γενηται

οση [δ]υναμις

νυν και προτερον

η δε νυν υποθεσις

τι αλλο

νυν και παλαι

σ..[

ἴχν[

βηματων ιχνη

⟩⟩⟩⟩⟩⟩⟩⟩

ΤΕΛΟC ΤWΝ

⟩⟩⟩⟩⟩⟩⟩⟩

ΜΟΝΟ[Β]ΟΛWΙΝ]

⟩⟩⟩⟩⟩⟩⟩⟩

5) Antinoë Papyrus, ἀρ. 1, ἀπόσπ. 2 recto = Milne, σ. 18.

[ε] Λ των Ελλην[ι]δων

Ϛε της Ελλαδος

Vε του θεου

Λθ των θειων

Λβ των βιων

Λδ των δημων

Λδ. των δημοσιων

Λδ των δικων

Λδ· των δικαστων

Λδ των δικ[...]...

Λν των νομω[ν

Λλ των λογων

Λψ των ψηφων

Λψ. των ψηφισματων

Λπ των πολεμων

Χ\ Λχ [των χ]ρονων

οι[μι

αιμ[εν

οιμ[εν

αιμε[θα

οιμεθ[α

ηντ[ες

ηντω[ν

ησιν

ηντ[ας

ον[τος

οντ[ι

ον[τα

4) Antinoë Papyrus, ἀρ. 1, ἀπόσπ. 2 verso (IV - V μ.Χ.) = Milne, σ. 17.

του δεοντος

τα γραμματα

τα δογματα

τα λημματα

τα πραγματα

των γραμματων

[των δογματων]

των λημματων

των πραγματων

τα γεγραμμένα

τα δεδογμενα

τα λελημμενα

τα πεπραγμενα

των γεγραμμενων

των δεδογμενων

των λελημμενων

των πεπραγμενων

[τω]ν ανθρωπων

των βαρβαρων

των Ελληνων

των Ελληνικων

96- An Exercise on Calligraphy.

ἀπόσπ. (α΄)
[βω]μὸν ὅ γ' ἦγε θεοῖς ζαμενὴς δὲ πυρὸς κέχυτο φλόξ.
[ὣς οἱ] μὲν πονέοντο κατὰ [κρ]ατερὴν ὑσμ[ίνην. 'Ιλ. ε, 84 καὶ 627
ἀπόσπ. (β΄)
δεξιάδην, ἵππων ἐπιάλμενον ὠκειάων. ωμον ο δ εξ ιππ 'Ιλ. η, 15
ὦμον· ὁ δ' ἐξ ἵππων χαμάδις πέσε λύντο δὲ γυῖα. επ 'Ιλ. η, 16
[χε]ρσὶ διακλάσσας· ἀνεμώλια γάρ μοι ὄπεδεῖ. ως οι μεν 'Ιλ. ε, 216
ὣς οἱ μὲν μάρναντο δέμας πυρὸς αἰθομένοιο. αν αργ['Ιλ. σ, 1
5 ἀργαλέοι· τὸν δ' αὐτὸς 'Ολ[ύ]μπιος εὐρύοπα Ζεὺς φι[λ.π
τραχὺν δ' ὑπερβὰς φραγμὸν ἐξήνθιζε κλώψ. επος λογ
ἄλλοι μέν ῥα θεοί τε καὶ ἀνέρες ἱπποκορυσταί. 'Ιλ. β, 1
μῆνιν 'Απόλλωνος ἑκατ[η]βελέταο ἄνακτος. επ 'Ιλ. α, 75
τοιγὰρ ἐγὼν ἐρέω· σὺ δὲ σύνθεο καί μοι ὄμοσσον. ερως 'Ιλ. α, 76
10 ἀλλ' ἀναχασσάμενος λίθον εἵλετο χειρὶ παχείῃ. επος 'Ιλ. η, 264
ὣς ὁ μὲν ἔνθ' ἠρᾶτο πολύτλας δῖος 'Οδυσσεύς. επ 'Οδ. η, 1

97- An Exercise on Shorthand.

1) P.Oxy., XXXI (1966), ἀρ. 2608 (III - IV μ.Χ.).

οιμι	αιμι	οιν	ραιν	οσα[	ουδεις	ουδεν

ουτ.[	τουτ[	του.[	του[

100 νοῦν ἔχο[ντι] πατρίδος καὶ
[κ]ατὰ φύσιν [οἰ]κείων ἀνθρώ-
[π]ων;» ὑπο[λαβ]ὼν οὖν ὁ 'Αρί-
[φ]ρων· «'Αλη[θῆ ν]ὴ Δί'», ἔφη, «λέ-
[γ]εις καὶ βου[λ]όμεθά σοι μαρ-
105 [τ]υρῆσαι ἐγὼ καὶ 'Αδείμαντος
[ο]ὑτοσὶ παραγενόμενοι νυνὶ
[Πε]ριάνδρωι διὰ τὴν ὠμότη-
[τ]α μεγάληι πάνυ συμφορᾶι
[π]εριπεσόντι». καὶ ὁ Πεισίστρα-
110 [τ]ος «Τίνι ταύτηι;» ἔφ[η]. «'Εγώ», εἶ-
[π]εν, «φράσω· πρὸ τ[οῦ γὰ]ρ Κύ-
[ψε]λον τὸν Περιάνδρ[ου π]ατέ-
[ρα] λαβεῖν τὴν ἀρχὴ[ν ἐκ]ρά-
[το]υν τῆς πόλεως ο[ἱ καλο]ύ-
115 [μ]ενοι Βακχυ[άδαι], συ[γγένεια]
[με]γάλη· λαβ[όν]τος [δὲ αὐ]-
[το]ῦ τὴν ἀρχὴν το[ύτων τὸ]
[μὲν] πλῆθος ἔφυγε τ[...

95- Philosophical Text

στήλ. I

[γενέσ]θαι· ἥκιστα δ' ἄν
[τι]ς νέος ὢν τοιοῦ-
5 [τόν] τ[ι] ἐπιτηδεύ-
[οι]. περὶ δὲ τῶν ποι-
[ητ]ῶν ἣν ἔχω γνώ-
[μη]ν λέξω· ἤδη γὰρ
[πολ]λῶν ἤκουσα
10 [ὡς] ἔστιν ὠφέλιμ[ον
[το]ῖς ποιήμασιν [ἐν-
[τυχ]εῖν ἃ οἱ πρότε-
[ροι κα]τέλιπον...

στήλ. II

περὶ τῶν]
[κ]αλῶν καὶ αἰσχρῶν
περὶ τῶν δικαίω[ν
κα[ὶ ἀ]δίκων περ[ὶ
20 τῶν θείων περ[ὶ τῶν
ἐν "Αιδου πε[ρ]ὶ γο-
νῆς ἀνθρώ[πων...

στήλ. III

35 τοῦ ἀκοῦσα[ι] καὶ ποι-
ητὴς μοι δ[οκ]εῖ ἀ-
πὸ ποι[ητοῦ ἀ]μεί-
νων ἂν γενέσθαι.

10 ἀπὸ ταὐτομάτου ὑγ[ι]ᾶ ἐποίησεν
τὸν ἄνθρωπον. τὸ δ' αὐτὸ καὶ ἐ-
πὶ τοῦ παλαίειν γείνεται· ὁ μὲν
γὰρ παλαιστρικῶς σκευαζόμε-
νος, βραδέως δ' ἐνίοτε κατέβα-
15 λεν, καὶ ἕτερος δὲ τῷ ξύλῳ ἢ
λίθῳ παίσας εἰς τὸ σφυρὸν κατέ-
βαλεν. λέγεις σὺ ὅτι αὐτοὶ μεθό-
δῳ πείθειν μάλιστα δύναν-
ται καὶ οὐκ ἀπὸ τρόπου δ' ἐμοὶ
20 δοκεῖ ὁ Σωκράτης εἰπεῖν πρὸς
τὸν λέγοντ' ἄρτι 'Αλκιβιάδην·
«Ὦ Σώκρατες, οὐ δύνασαι βελτεί-
ω ποιῆσαι τοσοῦτον χρόνον συν-
σχολάζοντα»· «ἃ γὰρ ἄ[ν]», ἔφη, «τὴν
25 ἡμέραν διδάξεαι ἕτεροι τὴν νύ-
κτα ἀναλύουσιν». φασὶ δὲ καὶ 'Αν-
τισ[θένη] μειρακίου τινὸς ἐρᾶν
κ]αί τ[ιν]ας β[ου]λομένους θη-
ρεύειν αὐτὸ ἐπὶ δεῖπνον παρα-
30 τιθέναι λοπάδας ἰχθύ[ων], καὶ
δὴ εἰπεῖν τινας πρὸς 'Αντισθέ-
ν[η. «Εἰσὶ]ν παρ' εὐημεροῦσιν αὐ-
τ[οῖς οἱ ἀν]τερασταί». «Καὶ μάλα»,
ἔφη, «οὐ θα]λαττοκρατοῦμαι δῆτ'
35 ἐγώ· εἰ γ]ὰρ ὁ μὲν ἀξιοῖ [τα]ῦτ' α[ἰ]τεῖν
ἐγὼ δ' ἀπέ]χεσθαι τῶν ἰ[χθύων? ...

94- Philosophical Text

ἀπόσπ. (β'), στήλ. III
μὲν οὕτως πιθανῶι ἔοικεν·
«Εἰ τοίνυν», ἔφην, «ἀληθῆ ταῦτ' [ἐ-
στὶν οὔτ' ἂν Περιάνδρωι λυ-
σιτελοίη μᾶλλον ἄρχειν ἢ ὑ-
95 φ' ἑτέρου ἄ[ρχ]εσθαι οὔτ' ἄλλωι
οὐθενὶ τῶ[ν] φαύλως ἀρχόντων».
«Δοκῶ γὰρ α[ὐτ]όν», ἔφην, «ἐν τοῖς
φιλτάτοις [κομι]εῖσθαι τὰς ἁμαρ-
τίας. τί γὰρ [φίλ]τερον ἀνδρὶ

92- Antiphon's Peri Aletheias.

30 .... ἐν μὲν οὖν
τούτωι τὸν κατα-
[μ]αρτυρούμενον
[ἀ]δικεῖ ὅτι οὐκ ἀδι-
[κο]ῦντα ἑαυτὸν ἀ-
35 [δι]κεῖ· αὐτὸς δ' ἀδικεῖ-
[ται ὑ]πὸ τοῦ καταμαρ-
[τυρηθ]έντος ὅτι μι-
[σεῖται] ὑπ' αὐτοῦ τὰ [ἀ-
ληθῆ μαρτυρ[ή-
στήλ. II
40 σας καὶ οὐ μόν[ον
τῶι μίσει, ἀλλὰ κ[αὶ
ὅτι δεῖ αὐτὸν τὸ[ν
αἰῶνα πάντα φυ-
λάττεσθαι τοῦτο[ν
45 οὗ κατεμαρτύρ[η-
σεν· ὡς ὑπάρχ[ει
γ' αὐτῶι ἐχθρὸς τοιο[ῦ-
τος οἷος καὶ λέγειν[
καὶ δρᾶν εἴ τι δύν[αι-
50 το κακὸν αὐτόν, κα[ί-
τοι ταῦτα φαίνεται
οὐ σμικρὰ ὄντα τἀ-
δικήματα· οὔτε
ἃ αὐτὸς ἀδικεῖται
55 οὔτε ἃ ἀδικεῖ· οὐ γὰρ
οἷόν τε ταῦτά τε δί-
καια εἶναι καὶ τὸ μη-
[δ]ὲν ἀδικεῖν μη-
[δὲ] αὐτὸν ἀδικεῖσθαι.
60 [ἀλ]λ' ἀνάγκη ἐστὶν
[ἢ] τὰ ἕτερα αὐτῶν
[δ]ίκαια εἶναι ἢ ἀμ-
φότερα ἄδικα, φαί-
νεται δὲ καὶ τὸ δικά-
65 ζειν καὶ τὸ κρίνειν
καὶ τὸ διαιτᾶν ὅπως
ἂν περαίνηται οὐ
[δ]ίκαια ὄντα· τὸ γὰρ
[ἄ]λλους ὠφελοῦν ἄλ-
70 [λο]υς βλάπτει, ἐν δὲ
[τού]τωι οἱ μὲν ὠφελού-
[μενο]ι οὐκ ἀδικοῦ[ν-
[ται, οἱ] δὲ βλαπτόμε[νοι
[ἀδικο]ῦντα[ι ......

93- Philosophical Text.

στήλ. II

.....[νυ-
κτερεύοντας κύνας καὶ πάγα[ς
οὐκ ὀλίγους ὄντας, οὐ μόνον δ' [ἔ-
γωγε ἐπὶ τῶν τοιούτων ὁρῶ τοῦ-
5 το γεινόμενον ἀλλὰ καὶ ἐπὶ τῶν
ἰατρείων ταὐτόν· ὁ μὲν γὰρ ἰ[α-
τρὸς στοχάζεται τοῦ ἰατρικῶς
θεραπεῦσα[ι τ]ὸν κάμνοντα, ἐ(ν)[ί-
οτε δ' ὁ τυχὼν προσενέγκας τι

25 κ[α]ὶ γὰρ οἴ[ον]ται δεῖν α[ὐτοὺς
δεδοικέναι [καὶ] τιμᾶν τ[...
ἵνα κατεχό[μεν]οι τῶι φ[όβωι
μὴ ἐπιτίθ[ων]ται αὐτοῖ[ς..
εἶτ' ὀρθῶς τ[οῦτ]ο οἰόμε[νοι
30 καθόλου μ[ὴ] βλαβήσεσ[θαι
[εἶ]τ' οὐκ ὀρθ[ῶς] τὸ δύνα[... κλπ.

90- An Aristotelian Text.

στήλ. II

τὸ δὲ ᾱ τοῦ β̄ ἐστὶν
ἴδιον καὶ τὸ γ̄ τοῦ δ̄
25 ἐστὶν ἴδιον. καὶ εἰ τὸ ᾱ
τοῦ β̄ μὴ ἐστίν, οὐδὲ
τὸ γ̄ τοῦ δ̄. καὶ πάλιν
εἰ ὁμοίως ἐστὶν ἴδι-
ον τὸ ᾱ τοῦ β̄, καὶ τὸ ᾱ
30 τοῦ γ̄ καὶ κατασκευά-
σομεν καὶ ἀνασκευ-
άσομεν· καὶ εἰ ὁμοί-
ως ἐστὶν ἴδιον τὸ ᾱ
τοῦ β̄, καὶ τὸ γ̄ τοῦ β̄
35 καὶ ἀνασκευάσομεν
καὶ κατασκευάσομεν.
οὗτοι δ' οἱ ἀπὸ τῶν ὁ-
μοίως ἐχόντων ἰδί-
ων γ̄ τόποι οὐκ εἰσὶ
40 οἱ αὐτοὶ τῶι ἔμπρο-
σθεν ἀποδιδομέ-
νωι τριακοστῶι τόπωι.
ἐκεῖνος γὰρ ἦν ἐπ[ὶ]
τῶν ὁμοίως ἐχόν-
45 [των κ]ατ' ἀναλογίαν
[ἢ ἰσότ]ητα οὗτοι [δ]έ...

91- Philosophical Text.

στήλ. II

δοκῇ δὲ ἐκεῖ φα[ίν]εσθαι, οὐ
10 γὰρ ἐπ' ἐκείνου τοῦ κατόπτρου
ὁρᾶται, ἀλλ' ἡ ἀνάκλασις ἐπὶ
τὸν ὁρῶντα. περὶ μὲν οὖν
τούτων ἐν τοῖς εἰς τὸν Τί-
μαιον εἴ[ρ]ηται, οὐ δεῖ δὲ εἴ-
15 δωλον τοιοῦτον ἀκούειν οἷ-
ον τὸ κατὰ Δημόκριτον ἢ 'Επί-
κουρον ἢ ὡς 'Εμπεδοκλῆς
ἀπορροὰς φαίη ἂν ἀπιέναι
ἀπὸ ἑκάστου τῶν κ[α]τοπτρι-
20 ζομένων καὶ τ[.........

[ἵ]ππον ἐὰν ψάλια
χρυσᾶ καὶ σκευ-
ὴν ἔχηι πολυτε-
100 λῆ φαῦλος ὤν.
τὸν τοιοῦτον
ἄξιόν τινος νομί-
ζομεν [τινος νο-
μίζομεν] εἶναι
105 ἀλλ' ἐὰν διακείμε-
νος ⟨ἦι⟩ σπουδαίως
τοῦτον μᾶλλον
ἐπαινοῦμεν.
χωρὶς δὲ τῶν εἰ-
110 ρημένων συμ-
βαίνει τοῖς μηδε-
νὸς ἀξίοις οὖσιν,
ὅταν τύχωσι χο-
[ρηγί]ας καὶ τῶν
στήλ. III
115 διὰ τῆς ψυχῆς ἀγα-
θῶν πλεονάσασα (sic)
εἰ αὐτῶν εἶναι
τὰ κτήματα, πάν-
των αἴσχιστον.
120 ὥσπερ γὰρ εἴ τις
τῶν οἰκετῶν
τῶν αὐτοῦ χεί-
ρων εἴη καταγέ-
λαστος ἂν γένοιτο.
125 τὸν αὐτὸν τρόπον
οἷς πλέονος ἀξίαν
τὴν κτῆσιν εἶνα[ι . . . κλπ.

89- An Epicurean Text.

στήλ. II
. . .]υτικὸν καὶ κεχα[ρισ]μέ-
νον ἐὰν εὐκαιρῆι τιμ[ῶ]ν
αὐτὴν τὴν θεωρίαν σεαυ-
τοῦ ταῖς συγγενέσιν κατὰ
5 σάρκα ἡδοναῖ[ς] αἵ ποτ' ἂν
καθήκωσιν ἀλλά ποτε
καὶ τῇ τῶν νόμων συμπε-
ριφορᾶι χρώμενος. δέος
δὲ μὴ πρόσα[γε] ἐνταῦθα
10 μηδ' ὑπόληψι[ν] χαριστωνεί-
ας θεοῖς ὅτι ταῦτα πράττεις.
τί γὰρ ὦ πρὸς Διὸς τὸ δὴ λε-
γόμενον δ[έ]δοικας; πό-
τερα ἀδικεῖ[ν] ἐκείνους
15 νομίζων; οὔκουν δῆλον
ὡς ἐλαττοῦν, πῶς οὔ[ν
οὐ ταπεινόν τι τὸ δαιμ[όν-
ιον δοξάζε[ι]ς, εἴπερ ἐ[λατ-
το[ῦ]ται πρός σε; ἢ καὶ χ[. . . κλπ.

87- Philosophical Text.

στήλ. II

5 κεχρῶσθαι οὔτ[ε γένος οὔ-
τ[ε] ἴδιον δύνανται εἶναι ἀλλὰ
συμβεβηκός. ἀπ' οὐδενὸς γὰρ
γέ[ν]ους παρωνύμ[ω]ς ἡ κατηγο-
[ρ]ί[α] κατὰ τοῦ εἴδους λέγεται ἀλλὰ
ο[μ]
10 πάντα τὰ γένη συνωνύμως
τῶν εἰδῶ[ν] κατηγορεῖ[τ]αι· καὶ
γὰρ τὸ ὄ[ν]ομα καὶ τὸν λό[γ]ον ἐπι-
δέχεται τὸν τῶν γενῶν τὰ
εἴδη ὁ οὖν κεχρωσμένο[ν] εἶν
15 πας τὸ λευκὸν οὔτε ὡς γένος
ἀποδέδωκεν ἐπε[ι]δὴ π[α]ρω-
[νύμως εἴρηκεν...

88- Aristotle's Protrepticus.

στήλ. II
τε πράττειν τῶν
δεόντων τι προ-
60 αιρουμένους
κωλύηι. διὸ δεῖ
τὴν τούτων
θεωροῦσαν ἀτυ-
χίαν φεύγειν
65 καὶ νομίζειν
τὴν εὐδαιμονίαν
οὐκ ἐν τῶι πολ-
λὰ κεκτῆσθαι γί-
νεσθαι μᾶλλον
70 ἢ ἐν τῶι πῶς
τὴν ψυχὴν δια-
κεῖσθαι καὶ γὰρ
σῶμα οὐ τὸ λαμ
πρᾶι ἐσθῆτι κε-
75 κοσμημένον
φαίη τις ἂν εἶ[ν-
ναι μακάριον
ἀλ[λὰ] τὸ τὴν ὑ[γεί-
αν ἔχον καὶ σ[που-
80 δαίως διακε[ίμε-
νον κἂν μηδὲν
τῶν προειρημέ-
νων αὐτῶι παρῆι.
τὸν αὐτὸν δ[ὲ] τρό-
85 πον καὶ ψυχὴν
ἐὰν ἦι πεπαιδευ-
μένη τὴν τοιαύ-
την καὶ τὸν τοιοῦ-
τον ἄνθρωπον
90 εὐδαίμονα. προσ-
αγορευτέον ἐστὶν
οὐκ ἂν τοῖς ἐκτὸς
ἦι λαμπρῶς κε-
χορηγημένος
95 αὐτὸς μηδενὸς
ἄξιος ὤν. οὐδὲ γὰρ

85- A Rhetorical Exercise.

[Τί] ἐστι(ν) ἡ χρεία;
ἀπομνημόνευμα σύντο-
μον ἐπὶ προσώπου τινὸς
ἐπαινετόν.
5 Διὰ τί ἀπομνημόνευμα ἡ χρεί-
α; ὅτι ἀπομνημονεύεται
ἵνα λεχθῇ.
Διὰ τί σύντομον;
ὅτι πολλάκις ἐκταθὲν
10 ἡ διήγησις γίνεται ἢ
ἄλλο τι.
Διὰ τί ἐπὶ προσ(ώ)που;
ὅτι πολλάκις ἕ[ν]εκεν προ-
σώπου σύντομο[ν] ἀπομνη-
15 μόνευμα ἢ γνώμη ἐστὶ(ν)
ἢ ἄλλο τι.
[Διὰ] τί εἴρηται χρεία;
διὰ τὸ χρειώδης εἶναι ουκωσ[.]

86- A Rhetorical Exercise.

στήλ. II

— εἰς τὸ Ἀντινόειον ἄνθος.
οὔ[τ]ε νάρκισσος ὁ Ἀθηναῖος,
οὔτε ὑάκινθος ὁ Λακεδαιμό-
νιος, οὔτε κρόκος ἐξ ἀρχῆς ἄν-
θος ἦν, οὐχ Ὕλας [παῖς] παρὰ Θραι-
ξίν, οὐ κυπάρισσος ἐν Κρήτῃ
30 δένδρον, οὐκ ἀπ' ἀρχῆς ἡ δά-
φνη φυτόν, ἀλλὰ Κρόκος μὲν ἦν
μειράκιον Κιλίκιον, Ὕλας

στήλ. III

παῖς καλός, Θρᾷξ, Κυπά[ρισσος παῖς
εὐειδής, Δάφνη νεᾶν[ις παρθέ-
νος, θυγάτηρ ποταμοῦ, Ν[άρκισ-
σος καλὸς παῖς Β(οι)ώτιος, [Ὑάκιν-
5 θος Σπαρτιάτης ὡραῖο[ς ἔφη-
βος. Ὕλαν εἵ[λ]εν Ἡρακλῆς, [Διόνυ-
σος ἤρα· Κρόκος συνεβά[κχευε
Διονύσῳ. Νάρκισσον ἠρ[πασαν
Νύμφαι, Ὑακίνθου καὶ Δ[άφνης
10 Ἀπόλλων ἤρα. Νύμ[φ]αι Κρ[όκον
ἀπέκτειναν, Ὕλαν ἥρπα[σαν
Νύμφαι, Κυπάρισσος κατ[ὰ πε-
τρῶν ἔρριψε(ν) ἑ[αυ]τόν, Δ[άφνην
φεύγουσαν ὑπεδέξατο γῆ. Ν[άρ-
15 κισσος ὑπερηφανείαι ἐρ[ασθεὶς
ἑαυτὸν ἄλλον ἀπώλεσ[εν. ἐν
δὲ μόνον τὸ τοῦ Ἀντινόου [ἄνθος
πάντων ἥδ[ι]ον διαφέρον, οὐχ
ὡς νάρκισσος ὠχ(ρό)ν, περὶ τῆς [ἀρ-
20 παγῆς λυπούμενον, οὐδὲ ὡς [ὑάκιν-
θο(ς) ὠχρόν, τὸ χρῶμα τοῦ π[τώ-
ματος μιμούμενον. τίς ἀ[ναλέ
ξεται στεφάνους πενθουμέ[νων
ὀνομάτων, κλαύσεται μᾶλλ[ον
25 τὴν ὥραν τῶν ἀπολ(ο)μέ[νων.

40 εἰς τὰς ἀρούρας τοῦ βαλόντος ὡδήγε[ι
τὸ πῦρ φέρουσαν ἣν δὲ ληΐων ὥρη,
καὶ καλλείκαρπος ἐλπίδων πλήρη[ς.
οὐδ' εἶδεν αὐτοῦ τὴν ἅλωα δημήτηρ.

83- An Encomium of Hermes.

στήλ. II
ἰσχάδα τὴν 'Ερμοῦ
προσφιλεστάτην
5 τροφήν τε τρυ-
φήν· καὶ τῆς πανη-
γύρεως τὸ ἀγλάϊσμα
[κ]ἀγὼ εἰς τ[ὸ]ν θεὸν
[ε]ὐσεβῶν ὑμνήσω
10 τήμερον. κα[ὶ] ὑπὸ
αὐτῆς ἑστιώμενος
λόγῳ ἀμείψομαι κα-
τ' ἰσχάδα· μέλιτος
μὲν οὖσαν ἀ[δε]λφή[ν].
15 εὐδαιμόνων δὲ ἀνθρώ-
πων τρυφὴ[ν τῶ]ν θεῶν
δὲ θυσίαις ἀπα[ρ]χὴν Διο-
νύσου δὲ τῶν β[οσ]τρ[υχ]ίων
πλοκὴν εἰς στεφάνου πε-
20 ριβολήν. ἀλλά τι γὰρ λό[γ]ῳ
ἰσχάδα τιμῶ καὶ οὐχὶ [τ]οῖς
ἔργοις δεικν[ύ]ω ὅτι ἰσχ[ὰ]ς
σήμερον ἡμᾶς οὐκ ἀνάγκη
συνήγαγεν· ἀλλὰ ἀσμένως
25 χορεύειν 'Ερμῇ πεποίηκεν.
στήλ. III
καὶ [τ]ὴν ἑορτὴν αὐτ[ο]ῦ
εὐωχεῖσθαι διὰ γλυ-
κυτάτης ἰσχάδος.
καὶ δὴ εἰσκαλείσθω
30 ἰσχὰς θᾶττον ἡμῖν
ἵνα καὶ ἡμεῖς Νέστο-
ρος οὐχ ἧττον φω-
νὴν εὐτυχήσωμεν
μέλιτος γλυκυτέραν
35 κεράσαντες ἰ[σ]χάδ[α]
τῷ μέλιτι.

84- An Encomium of the Pea - Cock.

15 [ἀπορο]ῦμαι ποῦ βαδίσω· ἡ ναῦς μου ἐρράγη
[τὸν κ]α[τ]α[θ]ύμιον ἀπολέσας ὄρνιθά μου κλαίωι (sic)
[...φ]έρε τὸ ἔρνιο[ν] τροφὴν αὐτοῦ περιλάβωι (sic)
τοῦ μ[αχ]ίμου τοῦ ἐπεραστοῦ τοῦ ἑλληνικοῦ
χάρ[ιν τ]ούτου ἐκαλούμην μέγας ἐν τῷ βίωι
20 καὶ [ἐλ]εγόμην μακάρι[ο]ς, ἄνδρες, ἐν τοῖς φιλοτροφί[ο(ις)
ψυχομαχῶι (sic) ὁ γὰρ ἀ[λ]έκτωρ ἠστόχηκέ μου
καὶ Θαχαθαλπάδος ἐρασθεὶς ἐμὲν ἐγκατέλιπε
ἀλλ' ἐπιθεὶς λίθον ἐματοῦ (sic) ἐπὶ τὴν καρδίαν
καθ[η]συχάσομαι ὑμε[ῖ]ς δ' ὑγιαίνετε, φίλοι.

82- A Latin Translation of the Fables of Aesop.

στήλ. I μῦθος 16

luppus autem auditus anucellam vere dictu[m
putatus m[a]nsit quasi parata cenaret
dum puer quidem sero dormisset
ipse porro esuriens et luppus enectus ver[e
5 *redivit frigiti⟨s⟩ spebus frestigiatur*
luppa enim eum coniugalis interrogabat
quomod[o n]ihil tulitus venisti s[i]cut sole[bas
et ille [dix]it quomodo enim quis mulieri cr[edo.

λύκος δ' ἀκούσας τήν τε γραῦν ἀληθεύειν
νομίσας ἔμεινεν ὡς ἕτοιμα δειπνήσων,
ἕως ὁ παῖς μὲν ἑσπέρας ἐκοιμήθη.
20 *αὐτὸς δὲ πεινῶν καὶ χανὼν λύκος ὄντος* (sic)
ἀπῆλθε ψυχραῖς ἐλπίσιν ἐνεδρεύσας,

στήλ. II

λύκαινα δ' αὐτὸν ἡ σύνευνος ἠρώτα
«πῶς οὐδὲν ἦλθες ἄρας, ὡς πρὶν εἰώθεις;»
ὁ δ'
κἀκεῖνος εἶπε{ν} «πῶς γὰρ ὃς γυναικὶ πιστε[ύ]ω;»

μῦθος 11

25 ***bulpecula inionfortunam binearisq[ue h]ort[isque***
peregrina volens circomitti quis sævi[tia
codam su[c]census et linei quidem a[ll]igatus
sinuit fu[ge]re [h]anc speculator genius malus
infra aruras missuro procedebat
30 ***ignem babbandam erat autem tempus sectilis***
et pulcheri fructus spæarum sorsus
oportet ergo serenæ magis aut inæqua irasci
nec vidit eius ariis Cereris
est quidam ira ultricis quem custodiamus
35 ***ipsismet ipsis nocentiam ferentes animosali[bus***
ἀλώ[πε]κ' ἐχθρὰν ἀμπέλ[ου] τε καὶ κήπ[ο]υ
[ξέν]η θελήσας περιβαλ[εῖν τις α]ἰκείῃ,
[τὴ]ν κέρκον ἅψας καὶ λίνου τι [π]ρ[οσδήσα]ς
ἀφῆκε φεύγειν. τὴν δ' ἐπίσκοπος [δαίμ]ων

V

[voluptas ἡ]δονὴ ἀγάπη [ἀκολα]σία τρυφὴ [cetera ut] Cato τὰ λ[ο]ιπὰ ὡς τὸ [Κά]τ[ων]
[ ] ου.. α.τ [....] v[olup]tatem capio [ἥδομ]αι τρύφω [ἀ]γαπῶ[
75 *[cetera ut] τὰ λοιπὰ ὡς τ[ὸ...]τάζω. vi[ ]et cetera sicut [C]ato [καὶ τὰ λοιπὰ]*
[ὡς τὸ Κάτων]...πράσσω [.]. vip[era] ὄφ[ις ἔχιδνα] velim venias θ[έλοιμι] [ἔλθῃ]ς. v[...]a fi[...] θ. [ ]θα. vect[ur]a ὄχη[μα] [ ]ην.

στήλ. VIII, ἀπόσπ. β'

[cetera ut alt τὰ λοι]πὰ ὡς [τ]ὸ ὑψη[λ
[vortex] ca[pitis κορυ]φὴ κεφαλῆς vo[rtex] flum[inum στροφὴ πο-] ταμῶν [cetera u]t c[a]lx τὰ λοιπὰ ὡς τὸ ἄσβεστος. [mascu-]
125 *line d [.......] idem significat τὸ [α]ὐτὸ ση[μαίνει*
et vortex [καὶ οὐόρτ]εξ? valetudo b[o]na ὑγεία κ[αλὴ
valetudo i[ncommod]a νόσος δυστράπελος cet[era ut Ca]to
femine τ[ὰ λοιπὰ ὡς] τὸ Κάτων θηλυκῶς reccidente [o in i]
μεταπεσόντ[οντος] τοῦ .ο. εἰς τὸ .ι.
130 *urus [ἄ]κανθος γλωσσηματικῶς καὶ βοῦς γ[ερ]μάνος*
cetera ut altus τὰ λ[ο]ιπὰ ὑψηλός. v[ia]tor ἀρχιυπηρέτης [κ]αὶ ὁδοιπόρος cetera ut altior τὰ [λοι]πὰ ὡς τὸ ὑψηλότερος.
vincit νικᾷ καὶ γλωσσηματικῶς δεσμεύει
vincit gaudentia νικᾷ τῇ ἐμπειρίᾳ vincis manus
135 *δεσμεύει⟨ς⟩ τὰς χεῖρας. valetudo ὑγεία καὶ νόσος*
valeó ὑγιαίνω, ἔρρωμαι, ἰσχύω valeó tecum ὑγιαίνω μετά σου καὶ ἔρρωμαι valeó studere ἰσχύω φιλοπονεῖν
valés ὑγιαίνεις, ἰσχύεις, ἔρρωσαι valet ὑγιαίνει, ἰσχύε[ι], ἔρρωται
valemus ὑ[γιαίνομ]εν, ἰσχύομεν, ἐρρώμεθα
140 *valetés [ὑγιαίνετε], ἰσχύετε, ἔρρωσθε valen[t ὑγιαί-] νουσι, ἰ[σχύουσι, ἔρρ]ωνται vale ὑγίαινε, ἴ[σχυε, ἔρρωσο]*
et cetera u[t καὶ τὰ λοιπὰ κ]αθὼς τό.foveo dec[linatur] θε[ρμαίνω κλίνεται.

	[et manibus]	καὶ ταῖς [χερσὶν]	
	[subvolvere saxa]	ὑποκ[υλίνδειν λίθους]	
	[pars optare]	μέρ[ος ἑλέσθαι]	425
140	[locum tecto et]	τόπον [τῇ οἰκίᾳ καὶ]	
	[concludere]	[ὁ]ρίσ[ασθαι]	
	[sulco iura]	τῷ αὔ[λακι νόμους]	426
	[magistratusque]	καὶ ἀρχ[ὰς]	
	[legunt sanctumque]	[ἐκ]λέγο[υσιν καὶ ἱερὰν]	

80- A Glossary of Cicero's In Catilinam.

verso : In Cat. II, 14.

	[converterit]	μ[ε]τέστρεψεν
	[non ille a me]	[οὐ]κ ἐκεῖνος ὑπ' ἐμοῦ
	[spoliatus]	γ[υμ]νωθεὶς
	[armis audaciæ]	ὅ[πλ]ων τόλμας
5	[non] obstu[pe]factus	ο[ὐ κ]αταπλαγεὶς
	[ac] perterritus	κ[αὶ] ἐπτοημένος
	[m]ea diligentia	[ἐμ]ὴ ἐπιμέλεια
	[n]on dē spē	[οὐκ] ἀπὸ ἐλπίδος
	conatuque	[καὶ] ἐπιχειρήματος
10	depulsus	[ἀπ]ωθηθεὶς
	sed indemnatus	[ἀλ]λὰ κατακριθεὶς
	innocens	[ἀν]α[ί]τιος
	in exilium	[εἰς ἐ]ξορισμ[ὸν]
	eiectus	[ἐκβληθεὶς]
15	a consule	[ὑπὸ τοῦ ὑπάτου]
	vi et m[inis	[βίᾳ καὶ ἀπειλαῖς]
	e[sse dicetur	[εἶναι λεχθήσεται]

81- A School Dictionary.

T

[tibicen] α[ὐ]λητής, αὐλ[ητ]ρίς tibice[n σαλπιγκτὴς] σαλπ[ί]στρια.
[horum duo]rum cetera τούτων τὰ δύ[ο τὰ λοιπὰ] ut Cato declinatur
10 *[ὡς τ]ὸ Κάτων κλείνεται. e reccιden[te in i τοῦ ε μεταπείπτοντος εἰς τὸ ι.*
[tribus τ]ρισὶ [βουλὴ] φυλὴ tribu[s] τὴν [γ]ένεσιν
[tribus Col]lina φυλὴ Κολλεῖνα. [turbo βέμ]β[ι]ξ ῥόμβος φύρω
[turbo] vis venti [λα]ιλάπ[ετος turbo bu]xeus ῥόμβος βέμβιξ π[ύ]ξ[ι]νός
[turbo mag]icus ῥόμβος μα[γ]ικὸ[ς]ν κείμενα.
15 *[turbinis] λαιλαπέτου ce[tera ut Cato declinatur τὰ] λοιπὰ ὡς τὸ Κάτω[ν.*

armatusque niger Memnon agit agmina nigra.
iamque videbantur gaudentes Marte puellæ:
15 *d[uxque fur]ens auro nudam succincta papillam*
ardet adire viros conatur vincere sexum
imi]tantia lunam.

78- A Fable of Babrius.

canis carnem inv[e]nit et flum-
en t⟨r⟩ansiebat, deinde cum in
aquam vidisset umbram car-
nis existima[v]it altera⟨m⟩.

79- A Glossary of Aeneid, book I.

P. Ryl., ἀρ. 478 (b), verso : Αἰν., I, στ. 418 - 426

	corripuere	*ἀφήρπα[σαν]*
	viam interea	*τὴν ὁδὸν [ἐν τούτῳ]*
	qua semita	*δι' ἧς ἡ ἀτραπ[ὸς]*
120	*monstrat: iamque*	*δηλοῖ λε[. . .]ω [.]το*
	ascendebant collem	*ἀνήρχοντο τὸν [λόφον]*
	qui plurimus urbi	*ὅστις πλεῖστο[ς τῇ πόλει]*
	imminet	*ἐπίκειται*
	adversasque	*καὶ τὰς κατα[κειμένας]*
125	*as[pectan]t*	*θεωροῦσιν*
	[desupe]r a[rces]	*ὕπερθεν ἀκ[ροπόλεις]*
	[miratur molem]	*θαυμάζει τὸ [μέγεθος]*
	[Aeneas]	*ὁ Αἰνείας.*
	[magalia quo]ndam	*καλύβας πο[τὲ]*
130	*[miratur po]rtas*	*θαυμάζει τὰ[ς πύλας]*
	[strepitum]que	*καὶ τὸν θό[ρυβον]*
	[et strata] viar[um]	*καὶ τὰς λα[ῖνας ὁδοὺς]*
	[instant ar]dentes	*ἑστήκα[σι πρόθυμοι]*
	[Tyrii par]s	*οἱ Τύριοι [μέρος]*
135	*[ducere m]uros*	*ἀνάγειν τ[ὰ τείχη]*
	[molirique a]rcem	*καὶ μηχαν[ᾶσθαι ἀκρόπολιν]*

76- A Latin Grammatical Text.

P. Lond. Inv., 184

στήλ. I

[. . .] *coqu*[.]*o* [.] .[
[. .] *illud quod nihil*[
[. .]*at declinat*[*i*]*one*[*m*]
[.].*to ergo ita definit*[
5 [*vel*]*ut diceretur dictio o-*
[*ris*] *vox figuram habens*
[*sign*]*ificantium vocum:*
[*na*]*m* [*e*]*iusmodi vox potest*
[*di*]*ci, intellegi non po-*
10 [*test*]; *itaque ea dictio quæ*
[*ha*]*bet significationem*
[*in*]*tellectumque oratio.*
[. .*a*]*utem oratio quasi o-*
[*ris*] *ratio cuius partes*
15 [*qu*]*idam grammatici*
[*u*]*sq(ue) multiplicaverunt*
ut turba præceptorum.

στήλ. II

[. . .] *nom*[*en pronomen*]
[*ve*]*rbum* [*p*]*a*[*rticipium*]
20 [*ad*]*verbium con*[*iunc-*]
tio præpos[*i*]*tio* [*inter-*]
iectio. nomen e[*st vel-*]
ut notamen quo u[*nam*]
quamque rem [*vo*]*cab*[*ulo*]
25 *notantes* [*c*]*ognos*[*cimus;*]
est enim velut not[*a quæ-*]
dam rei nam [*t*]*um d*[*um*]
libet etiam si præ[*sen-*]
tem non in[*ve*]*neris* [*vo-*]
30 *cabuli huius mater*[*iam*]
tamen aud[*it*]*a hac n*[*omi-*]
nis nota protinus [*spe-*]
cies rei inhæret [*ani-*]
mo.huius autem fin[. . .]

77- A Paraphrase of Aeneid, book I.

Alv. I, 477 - 493

f[*o*]*edatosqu*[*e*] *gerit crines collumque per arva*
latus a. . . . [ ]
ascendit Pallas alia sub imagine templum:
Troades iratam donis precibusque rogantes
5 *diffudere comas resonabant pectora pugnis:*
haud tame[*n a*]*spexit miseras c.*[ ] *d*[*iva*]
nec sua ter tractus sub mœnia [*defuit Hector*],
victorisque fames auro qui vendidit ig[*nem.*]
hic magis indoluit gemuitque potentius heros:
10 *exuviæ currus fœdataque membra* [*sodalis*]
[*cer*]*nuntur supplexque pater, miserabile visu.*
Martem cum Danais miscet ductor[*ibus ipse*],

74- Sallust's Catiline.

recto

πα]άσιμα
ve]nalia, habēre edocuit. am[bitio]
- κατηνάγκασεν
[multos mortales falsos fie]ri subēgit. aliud clausu[m in
ἐν τῷ προχίρῳ
[pectore, aliud in lingua i]n promptum habēre. [ami-]
[citias inimicitiasque] non ex re, sed {ẹx̣} com[modo]
5 *[æstumare, magisqu]e voltum quam in[genium]*

verso

ἰδίᾳ *mira-]*
[ri] ea, privatim et publi[ce rapere, delubra spolia-]
τὰ μικρὰ ἱερά
[re] sacra profanaque om[nia polluere.]
[igi]tur militēs postquam [victoriam adepti]
[sunt] nihil rel[iqui] victi[s facere.

75- A Latin Grammatical Text.

ρίας

P. Mich., ἀρ. 429

cal[i] ut puta si præ[ponas]
.x̄. litteræ i faciat [. itam]
mehercule quam. ū [et a faci-]
at .u̅a̅.simili rati[one si]
5 *iunx[e]ris vocali⟨s⟩. ā et[u faci-]*
at a̅u̅ item. ā et .ē. fac[iat ai]
nam non debere hanc [syl-]
labam ā et ē scribi man[i-]
festum est m[u]ltis ex reb[us pri-]
10 *mum m[aximu]mq(ue) quod [Græ-]*
ci a q[uib]u[s] nos usum li[tte-]
[r]arum accepimus per [a et i]
scribunt hanc sy[ll]ab[am]
deinde poetæ ma[ximi eam ob]
15 *hoc efficiunt ā e[t i ut sic]*
cum [met]aplasm[o partian-]
tur ha[n]c sy[llabam unam]
in dua[s u]t M[aro noster pro]
dives [pict]æ a[it dives pic-]
20 *[tai] v[est]is et au[ri...*

70- Latin Summary of the Works of Hercules

5 *consulere non oporteat idem non. . . .*
que modo res bene gesta sit nostris sen[
Hercu]les passus est actus per terras per. . .[
]s iniustis Eurysthei qu[.
10 *imperió profugus*
14 *corona a]urea coronatus est.*

71- Stoic Text.

ητο-

[v]irtus nihil [v]olt hu-
[m]ile a quoquam fieri
[ni]hil servile nec blan-
[du]m. v[ide]rint i[ll]i qui. . .

«Ἡ ἀρετὴ ἀξιοῖ ὅπως μηδὲν
ταπεινόν, μηδὲν δουλοπρεπές, μηδὲν
κολακευτικὸν πράττη
μηδείς».

72- Philosophical Text.

frag. (a)
7 *]exit peccado lingua[m] qui contriveri[t]*
]tur. maledicere qui tibi maledixerit[
li]nguam possis namque. est. tacere actum v[
10 *e]x ore exit dictum indictum fieri non [potest*
]est. facies alteri æque. fiet tibi
]t impudentem victu tunc cedat. o[. . . . .

frag. (b)
]quid. facies cum ratione facito. peccadis a[. . .
]amicos sponsum rogarit etiam atque etiam[
4 *]cordant spondeas.*
]ondeat dotem suam gesserit fiet[. . . κλπ.

73- Vergil's Aeneid.

verso
[dum stu]p[et
[regi]na ad te[mplum
[ince]ssit ma[gna
[q]ualis in Eur[otæ
5 *exercet Dian[a*
hinc adq.hinc g[lomeratur
fert umero g[radiensque
Latonæ t[acitum
talis era[t
10 *per med[ios*
tum fori[bus
sæpt[a
i[ura

67- A Rhetorical Exercise (Ethopoeia)

— Αἴας ἑαυτὸν ἔκταν Ἕκτορος ξίφει
ὡς ἐστερήθη τῶν Ἀχιλλέως ὅπλων.
— Λίαν ὁ τλήμων ἔλαβε Παλαμήδης λυγρὰ
ψευδηγόροις λόγοισι τοῖς Ὀδυσσέως.
— Γυναικὸς ἕνεκεν ἔπεσε Δαρδάνου πόλι[ς]
χάριν ⟨Δυσ⟩[ελ]ένης τῆς πικρᾶς Λακωνίδος.
— [Δάφνης τὸ] δένδρον γέγονε παρθένος [Δάφνη]
φεύγουσα Φοίβου λέκτρα Γρυνείου [δρόμῳ].
— [Ἴ]καρος ἔλεξεν καταπεσὼν ἀπ' [αἰθέρος]
«Ὑψηλὰ μὴ κόμπαζε, μὴ πέ[σ]ῃς μ[ακρ]ά».

68- Exercise on Latin Alphabet.

δὲ
:

α	βη	κη	δη	η	ιφφε	γη	δασια	ι	κα	ιλλε
a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l
ιμμε	ιννε	ο	πη	κου	ιρρε	ισσε	τη	ου		
m	n	o	p	q	r	s	t	u		

69- Latin List of Animals.

	λο[υπους]	= lupus	[λύκος]
	βως	= bos	[βοῦς]
	ταυρους	= taurus	[ταῦ]ρος
	ουιτουλους	= vitulus	[μόσ]χος
5	αικους	= equus	[ἵππος]
	μουλους	= mulus	[ἡμ]ίονος
	καπρα	= capra	[αἴξ]
	λεπους	= lepus	[λαγ]ωός
	[κερουους]	= cervus	[ἔλα]φ[ος]
10	[σκρωφα]	= scrofa	[γρο]μφ[ὰς]
	[απερ]	= aper	[σύα]γρ[ος]

ἀρχεύοντα νέον γινώσκομεν ἀλλ' ἔτι τηλοῦ
ἡμὲν ἐλαιοχύτοισιν ἀλειφόμενοι κοτύλῃσιν
15 ἠδὲ καὶ αἰνύμενοι δώρων Δημέτερος ἁγνῆς.
κεῖνα μὲν ἐσθλὰ φίλος δήμῳ πόρες· ἐσθλὰ δ' ἐπ' ἐσθλοῖς
ἐνθάδε νῦν παίδεσσι διδοῖς καὶ ἀμείνονα ταῦτα.
ἤτοι μὲν γὰρ κεῖνα καὶ ἀφνειὸς πόροι ἀνὴρ
κενεαυχέα δῶρα
πλούτου γὰρ κενοῖο πέλει μειλίγματα κεῖνα·
20 ταῦτα δὲ Μουσάων σοφίης δεδαημένος ἀνήρ.
τῷ σ' ἐπὶ τοῖσι μάλιστα γεραίρομεν ἤ περ ἐκείνοις
οὕνεκα κεῖνα πατήρ σε διδάξατο· ταῦτα δὲ Μοῦσαι.
[Ἑρμοῦ] ἐγκώμιον.

65- A Rhetorical Exercise (Eidolopoeia).

τί βλοσυροῦ κυανωπὸν ὕδωρ ἐπιβαίνετε [πόν]του
βύσσινα κολπώσαντες ἐφ' ὁλκάσι χίλια λαίφη;
τί πλόον ἐντύνεσθε ταχεῖς ἐπὶ π(ά)τρια τείχη
μηδὲ γέρας νείμαντες ἐ(ν) ἀσπίσι πολλὰ καμόντος
5 εἰς ἀρετήν; ποῖον γὰρ ἀτειρέα μόχθον ἀνύσσας
οὐκ ἔτλην; ποῖον δὲ δι' ἄρεος ἄνδρα κατ' α[ἰχμὴν]
[ο]ὐ νυχ[ίαν] Πλούτωνος ἐς ἄκριτον [ἤ]λασα μοῖραν;

66- A Rhetorical Exercise (Prosopopoeia).

[π]ατὴρ ποθ' υἱὸν εὐποροῦν-
τα τῷ βίῳ καὶ μηδὲν
αὐτῷ τὸ σύνολον δωρούμε-
νον ἐπὶ τὸν Σκύθην Ἀνά-
5 χαρσιν ἦγεν εἰς κρίσιν·
ἐβόα δ' ὁ υἱὸς τοῦτον μὴ
θέλων τρέφειν· «οὐκ οἰκίαν,
οὐ κτῆμα, οὐ χρυσοῦ βάρος ;
ποῖός τις οὖν τύραννος ἢ ποῖος κριτὴς
10 ἢ νομοθέτης ἀρχαῖος ἐνδίκως ἐρεῖ...»

62- A Rhetorical Exercise (Myth).

υἱὸς τὸν ἴδιον
πατέρα{ν} φονεύσας καὶ
τοὺς νόμους φοβη-
θεὶς ἔφυγεν εἰς ἐρη-
5 μίαν : καὶ διὰ τῶν ὀ-
ρέων παρερχόμενος
ἐδιώκετο ὑπὸ λέ-
οντος : καὶ διωκό-
μενος ὑπὸ τοῦ λέ-
10 ο[ντος] ἀνῆλθεν εἰς
δέν[δρον : καὶ] εὑρὼν
δράκοντ[α ἀνερχό-]
μενος ἐπὶ τὸ δέ-
νδρον καὶ δυνά-
15 μεν[ο]ς ἀνελθεῖν·
[διὰ τὸν] δράκοντα
[πάλιν κ]ατ[ῆλ]θε.
κ[ακουρ]γία ο[ὐ λ-
ανθάνει θεόν.
20 ἄ⟨γ⟩ει τὸ{ν} θεῖον τοὺς
κακοὺς πρὸς τὴ-
ν δίκην.

63- A Rhetorical Exercise (Chreia).

Διογένης ὁ κυνικὸς φιλό-
σοφος ἐρωτηθεὶς ὑπό τινος
ποῦ αἱ Μοῦσαι κατοικοῦσιν
εἶπεν ἐν ταῖς τῶν πεπ[αι-]
δευμένων ψυχαῖς.

64- A Rhetorical Exercise (Encomium).

αὐτός μοι τεὸν ἄεισαι ὑποφήτορα παῖδα,
Ἑρμεία, σπεύσαιας ἀοιδοπόλῳ δ' ἐπαρήγοις
ἑπτάτονον χείρεσσι λύρην πολυηχέα κρούων,
τὴν αὐτὸς τὰ πρῶτα κάμες παρὰ ποσσὶ τεκούσης
5 εἰς τὸν ἄρχοντα ἄρτι πεσών, λύτρον δὲ βοῶν πόρες Ἀπόλλωνι.
κλείουσι
τοὔνεκα μουσοπόλον σε νέοι ἀνυμνείουσιν ἀοιδοί,
ἀγρονόμοι δὲ θεὸν νόμιον κλήζουσι βοτῆρες·
[Ἑρμοῦ] Ἑρμῆν δ' ἐν σταδίοις ἐναγώνιον ἀθλητῆρες,
ἐγκώμιον γυμνασίων δὲ πόληες ἐπίσκοπον ἀείδουσιν.
10 ἔνθα σε καὶ παῖς οὗτος, ἄναξ, τίων ἱερῷ ἐνὶ δήμῳ
πίδακ' ἐ[λ]αιόρυτον προχέων ἀστοῖσι γεραίρει·
οὐ γάρ σε πρώτιστα, Θέων, μετὰ παισὶν ἑταίροις

B.

1 2 3 4 5 6 7 8

36]σ̄ ξ̄ [ ] . ξ ο ξ ο.[

37]ϲ̣ι̣ωτι τινε πι το.[. .]οι[

1 2 3 4

38] ϲ ο φ ξ̣[

39]α γνωμην π̣ . . . [

1 2 3 4 5 6

40] ϲ̣ ῥ̣. ι [ ] ξ̣ι̣[

41]. νοϲ ʼϲαφω̣ϲ. τ̣ο̣.[

1 2 3 4 5 6 7

42] φ̄ ϲ ϲ̄ . . [ ]· σ̄ϲ[

43]ον πα ροϲ κ[. .]. κονα̣[

1 2 3 4 5 6 7 8

44].ο. ϲ ∸ ο̣[.] .[

45]. η̣τ̣ον κακιϲ τον .[

1 2 3 4 5 6 7

46] ο̣ ῑ̣ οϲ φ ϲ̣ . [

47]ρ̣ϲων ηλ θε ποι γη̣[

1 2 3 4 5 6 7 8

48]φϲ̣ οφ[ ]φ̣ ο φ ο̣[

49]ϲα ταυ τα γαρ ο̣ρ̣α[

1 2 3 4

50]ξ̣ι ξ̣ . [

51]. . . . [

18] ... [ ] ...

19]λ̣ηc δισα ξον δι[.]δ̣αξο̣ν ωc των ε̣υ̣.

20]α̣ι̣ ... α[ ]α.

21]. . . ουκεc τα ελ πτου τερψιc

22]. . . υ̣ υ̣[

23].[. . .] προc νυν

24]. . α ... α ξι . υ . . ξ ι . υ̣

25]αλλο δαυ με τι εcπευδε̣ προc ημα.[

26]α ...]υ ...

27].ι ουκ ανειδειην ταδ[ε π]αροντα

28].[ ] ι ι̣α̣ξ

29].βοc εμποει

30]. ιξ ι ι :ξι φ

31].cων πεφαcμενων

32]α α̣ ι̣ αι ... α̣

33]τ̣ον αιγιcθουλ . . ειc τω . .[ ]τα[ ]να

34].[ ]α̣ ... αι ξ .[ ]. α υ[

35]cκ . α τη ποιον φοβηθειc δειμα[

61- A Musical Papyrus.

A.

1]. αζη υ[ ]ξ. ι [
2].. ω φιλτατε[ ]. κετω[

3]α α ξ ιζ υ ξ .[ ]αι
4]τ[ ]τισει ποτη τινος νεο.[...]..

5]. [ ]ξη υ υ υ α ζ [ξ][ ].ζ
6]η τ[.].η ταδελεγε ς πο τ[α τα][...]..

7] υ υη ⊖ υ .[ ]υ ζ .[ ].ξ
8].υ πε λας παν τη σο......ος ικ[....]

9]ν ϑ υ ι ~ αι ξ ϒ / ς . α ξ

10]..[ ] υ ζ ξ
11]......α φιλτα τε

12]α υαι ξ υαζα υξι[ ]α .[ ]α ι α
13]τωισα νω[ ]ρθα[...]ς φρασον φρα

14]ξι ξ α α ξ ι [ ]. ξι ⊖ υ
15]ων εγενεθη σωτηρια τις νοστ.

16] α α αξ ξ η ιξ.[ ]. . ι αξ αι
17]γης δευρο μοι εκ.[ ] φανει σης

10 [χει ἐμβαδικοὺς πή]χεις ρ.
[τῷ δὲ ξύλῳ καταμ]ετρεῖ[τα]ι τὰ ναύβια. τὸ μὲν βα-
[σιλικόν ἐστι π]ηχῶν γ̄,
[παλαιστῶν] ιη̄,
[δακτύλων] οβ̄.
15 [τὸ δὲ ....] ἐστὶν πηχῶν ββ̄',
[παλαιστῶν] ις̄,
[δακτύλων] ξδ̄.
[ὥστ' ἔχειν τὸ σχοινίον] τὸ γεωμετρικὸν
[ξύλα βασιλικὰ] λβ̄,
20 [ξύλα ....] λς̄,

στήλ. II

μέτρων εἴδη ἐστὶν τ[άδε· δάκτυλος
παλαιστὴς λιχ{ν}άς σπ[ιθαμὴ πούς πυγὼν
πῆχυς βῆμα ξύλον [ὀργυιὰ κάλαμος
ἄκαινα ἅμμα πλέθρον [ἰούγερον στάδι-
30 ον δίαυλον μίλιον. δ[............
οἱ β παλαισταὶ λιχ{ν}άς, οἱ γ̄ παλαισταὶ
σπιθαμή, οἱ δ̄ πούς ϙ[.........., οἱ ε
πῆχυς λινοϋφικὸς [καὶ....... ἤτοι
πηγών, οἱ ς̄ παλαισταὶ [πῆχυς δημό-
35 σιος καὶ τεκτονικός, οἱ [ζ̄ παλαισταὶ πῆχυς
Νιλομετρικός, οἱ η̄ πῆχ[υς..........
οἱ ι βῆμα, βῆμα δέ ἐστι[ν ἡ διάστασις
τῶν ποδῶν. οἱ γ̄ πήχ[εις ξύλον δη-
μόσι[ο]ν, οἱ δ̄ ὀργυιά, ὀ[ργυιὰ δέ ἐστιν
40 ἡ διάστασις τῶν χειρῶ[ν, οἱ . πήχεις
κάλαμος, οἱ ςβ' ἄκαινα, οἱ [...........
οι εἰσὶ πήχεις. [
δάκτυλος ᾧ πάντα κατ[......... τού-
του μείζονα καὶ σύνμετρα [καὶ τὰ ἐλάσ-
45 σονα τούτου μεσιτεύεται [............

15 ο γραμμῶν ἁπτομένων
ἀλλήλων καὶ μὴ ἐπ' εὐ-
θείας κ⟨ε⟩ιμένων ἡ πρὸς
ἀλλήλας τῶν γρα⟨μ⟩μῶν
κλίσις· ὅταν δὲ αἱ ἔχου-
20 σαι γραμμαὶ εὐθεῖαι
ὦσι εὐθύγρα⟨μ⟩μος ἡ γωνί-
α καλεῖσθαι· ὅταν δὲ εὐ-
θεῖα ἐπ' εὐθεῖαν σταθεῖ-
σα{ν} τὰς ἐφεξῆς γω-
25 νίας ἴσας ἀλληλα⟨ι⟩ς ποι-
ῇ⟨ι⟩, ὀρθὴ ἑκατέρα τῶν [ἴ]-
σων γωνιῶν ἐστὶ
καὶ ἡ ἐφεστηκυῖα γρα⟨μ⟩-
μὴ κάθετος καλεῖται.

59- An Exercise on Metrology.

[τὸ δὲ] σηστέρτιον ἔ[χει δηνά-]
5 [ρια ἀ]ργυρᾶ στ̄. [ὁ δὲ χρυ-]
[σοῦ]ς ἔχει δηνάρια ἀρ-
[γυρᾶ] κε̄· τὸ δὲ ἀργυροῦν
[δηνά]ριον ἔχει τροπαικὰ [β̄],
[τὸ δὲ] τροπαικὸν ἔχει
10 [νούμ]μους δύο· ὁ δὲ νοῦ[μ-]
[μος ἔ]χει ἀσσάρια δ̄ ὥσ[τε]
[ἔχει]ν τὸ σηστέρτιον [. . .

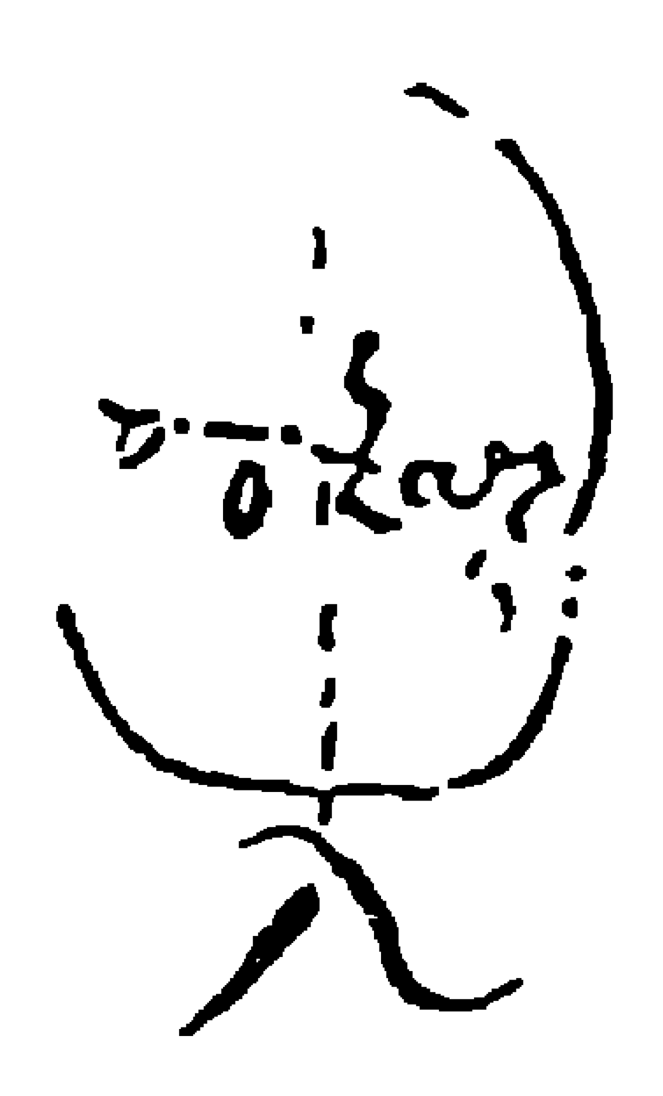
60- An Exercise on Metrology.

στήλ. I

[ἔχει τὸ σχοινίον] τὸ γεωμετρικὸν ὄγδοα η,
[τὸ δὲ ὄγδοον ἔχει] πήχεις ιβ̄, ὥστε ἔχειν τὸ
[σχοινίον τὸ γεω]μετρ[ικ]ὸν πήχεις ϙϛ.
[τὸ δὲ . . . .]κὸν ἐστιν πηχῶν ρ̄.
5 [ὁ εὐθυμετρι]κὸς πῆχυς ἐστὶν ὁ κατὰ
[μῆκος μόνον] μετρούμενος, ἐμβαδικὸς
[δὲ ὁ κατὰ μῆκο]ς καὶ πλάτος, στερεὸς δὲ ὁ κα-
[τὰ μῆκος καὶ πλ]άτος καὶ βάθος ἤτοι ὕψος.
[ὁ . . . .].ς ⟨ο⟩ἰκοπεδικὸς πῆχυς ἔ-

57- Geometrical Problems.

verso : *στρογ]γυλοῦν, οὗ ἡ διάμετρος*
]βάθος πηχ' λ̄, εὑρεῖν
].χωρήσει τὰ η̄ τῆς δια-
[μέτρου.]ϙ γί(νονται) ξ̄δ̄· τούτων οἱ φαινό-
15 *[μενοι] μ̄η̄· ἐπὶ τὸ βάθος πηχ' λ''*
].ον γ a ϡ'', διὰ τί ἐπὶ τὸν
σ]τερεὸς πηχ' χωρήσει ξηροῦ
]χωρήσει ξηροῦ ο̄ ,δωξ''.

58- Euclid's Elements.

σημεῖον ἐστὶν οὐ μόρ⟨ι⟩ον
οὐθέν· γραμμὴ δὲ μῆκος
ἀπλατές, γραμμῆς δὲ πέρα-
τα σημεῖα. εὐθεῖα γραμμὴ
5 *ἐστὶ{ς} ἥτις ἐξ ἴσου τοῖς ἐ-*

φ' ἑαυτῆς σημείοις κε⟨ῖ⟩ται.
ἐπιφάν⟨ε⟩ιά ἐστι ἣ μῆκ[ο]ς κα[ὶ]
πλάτος μόνον ἔχει· ἐπι-
φανείας δὲ πέρατα γρα⟨μ⟩μαί.
10 *ἐπίπεδος ἐπιφάν⟨ε⟩ιά ἐστιν*
ἥτις ἐξ ἴσου ταῖς ἐφ' ἑαυ-
τῆς εὐθε⟨ί⟩αις κε⟨ῖ⟩ται.
ἐπίπεδος δὲ γωνί-
α ἐστὶν ἐν ἐπιπέδω⟨ι⟩ δύ-

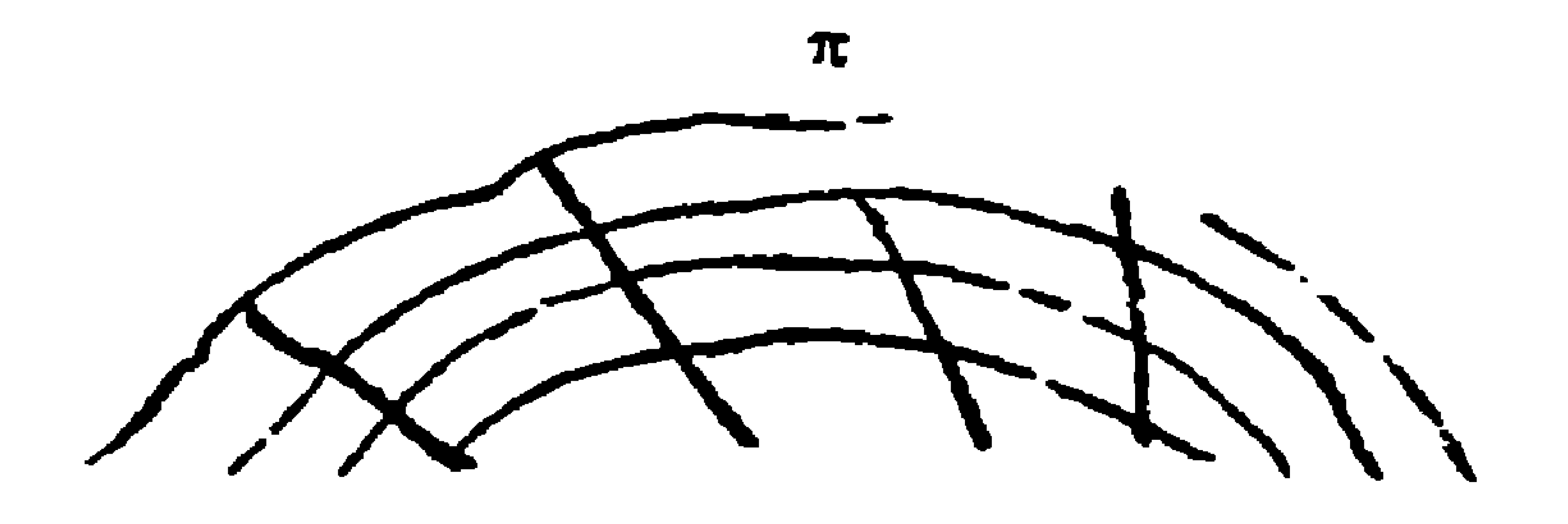
55- Geometrical Problems.

στήλ. I

5 . . .δὶς δύο
[δ· τρὶς τρία ἐν]νέα θ· τετράκις
[τέσσαρα ιϛ·] πεντάκις πέντε
[κε· ἑξάκις ἕξ] λϛ· ἑπτάκις ἑ-
[πτὰ μθ καὶ ὀκ]τάκις ὀκτὼ ξδ·
[ἐνάκις ἐννέα] πα· δεκάκις δέ-
10 [κα ρ. . .

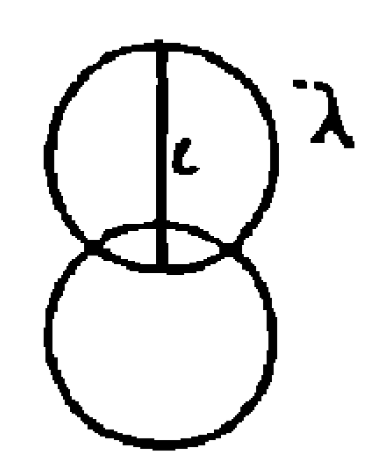
56- Geometrical Problems.

recto : θέαδρον τὸ μὲν ἄνω [βάθρον]
π, τὸ δὲ κάτω βάθρον [..βά-]
θρων ρκ, εὑρεῖν πόσ[ους
χωρήσει τὸ θέαδρο[ν·
5 σύνθες τῷ ἄνω βάθ[ρωι
κάτω, τουτέστιν π[
ἐπὶ τὰς τῶν βάθρων ρ[κ
χωρήσει τὸ θέαδρον τῷ[
,ηυ ἐπὶ τῶν ὁμοί[ων
10 σχῆμα ὑπόκειται.

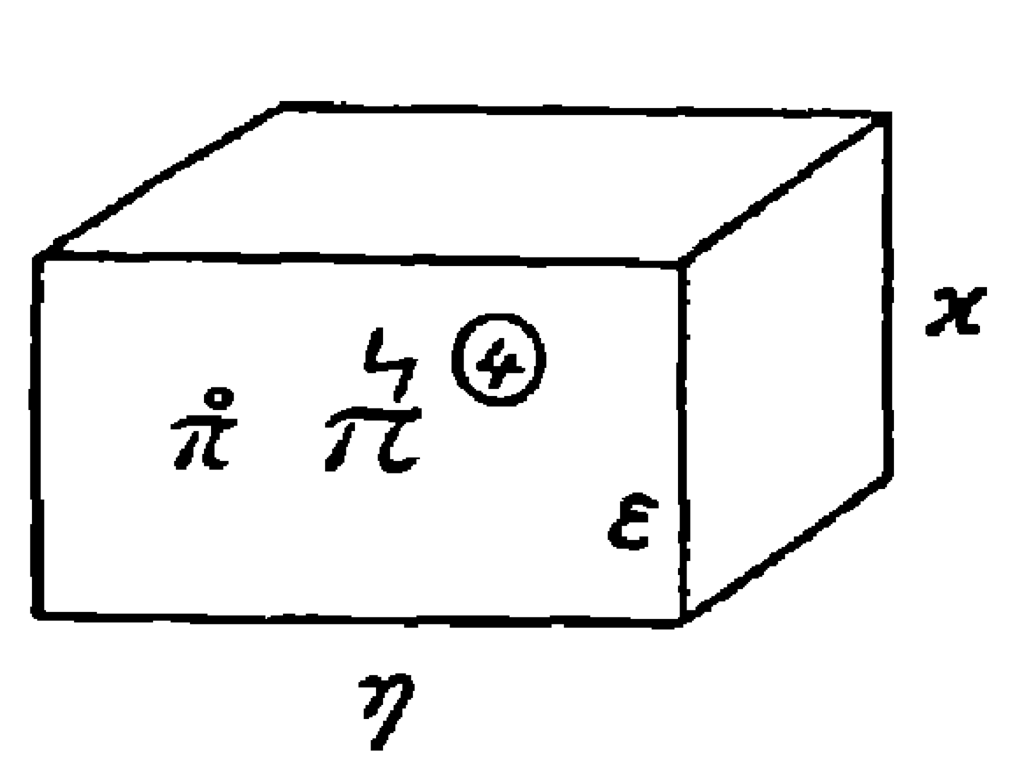
52- Geometrical Problems.

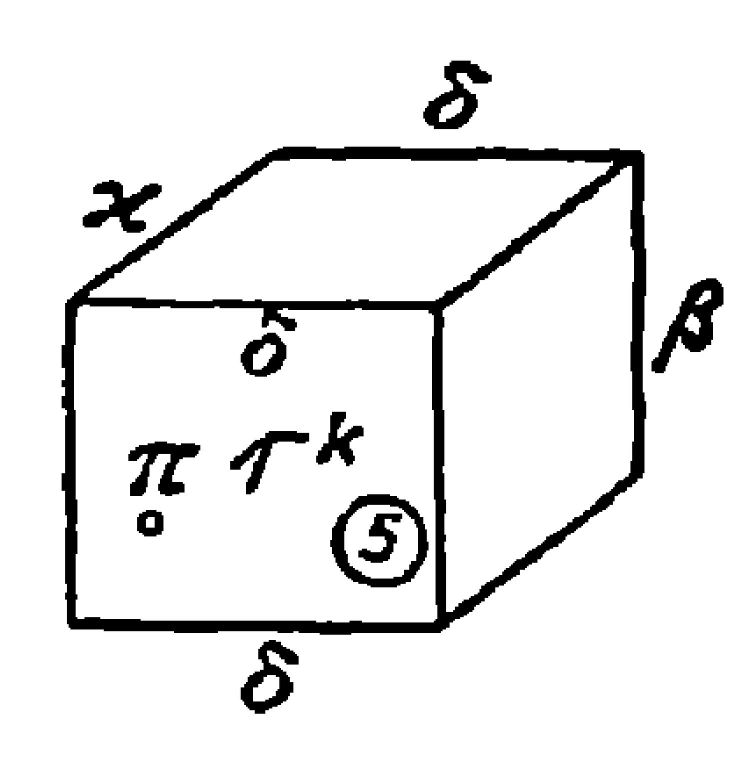
ἐὰν δοθῆι κύλινδρος, οὗ περίμετρος ποδῶν λ', τὸ δὲ μῆκος π ι'.
ἐγμέτρει ὡς κύκλου /οε'. ἐπὶ τὰ ι'/ψν'. τοσούτων π.

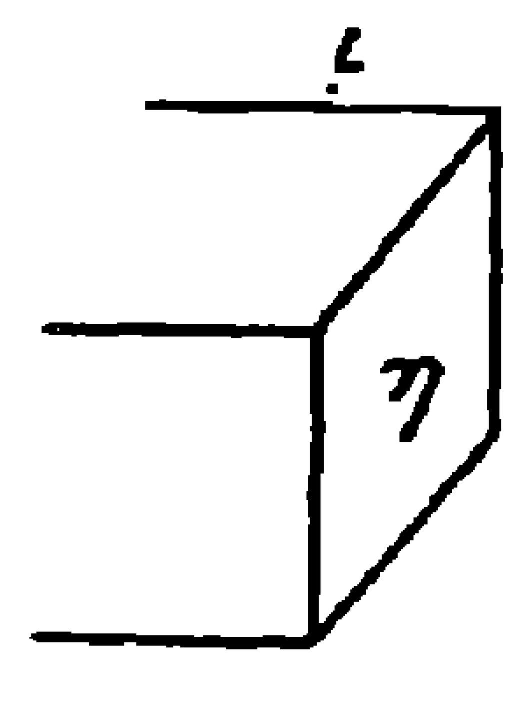

53- Geometrical Problems.

κύβος πάντο-
θεν π ι, ὕψος π ι. ὁ κύβος π Α \ [. . .]η ποιή-
σ]εις καὶ ἐπὶ τῶν ἑτέρων τῆς τε[ταγ. . .]λι δοκίδ(ων).
οὕτω]ς καὶ βωμίσκου πλινθίς.

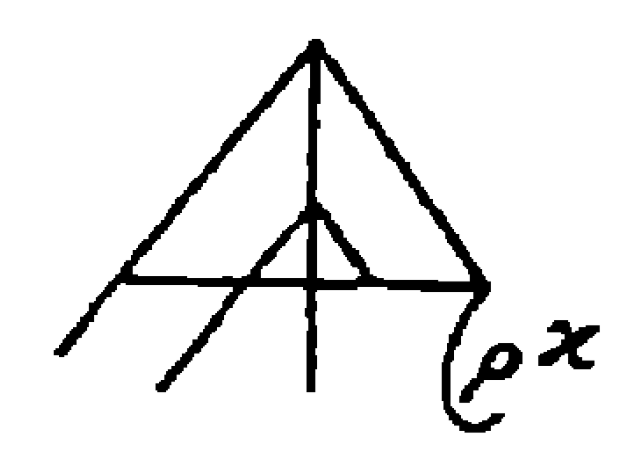

54- Geometrical Problems.

ἐὰν δ(οθ)ῆι
⟨λίθος⟩ ὡσεὶ τρίγωνον τῆι ἐπιφανείαι, οἷον ὑπόκειτ[αι ἔχο]ν τὴν [β]άσιν κ',
τὴν δὲ

κά[θε]τον γ', τὸ δὲ πάχος δ'. ποίει τὴν βάσι[ν, τὰ] κ', ἐπὶ τὴν κάθετον γ' /ξ',
\ τὸ L h λ'. τοσοῦτον ἡ ἐπιφάνεια τοῦ λίθου. [καὶ τ]αῦ[τ'.] ἐπὶ τὰ δ' τοῦ
πάχο(υς) h ρκ'.
τοσούτων ποδῶν ἔσται.

50- Mathematical Problems.

στήλ. I

πάλιν τὰς ρ̅ν̅ ἐπὶ τοὺς τοῦ τετάρτου [ἀ]ριθμοὺς λ /Δφ· καὶ
αἱ ἐν τῇ ὑποστάσει αὐτοῦ ϛχ /Ερ· τοσούτων ὁ τέταρτος. εἶ-
τα σύνθες τοὺς τ[έσσαρας] Αν καὶ Ασ καὶ Βφν [κ]αὶ Ερ /Θ[ϡ].
᾿Απόδειξις· ἐπεὶ λέγει ὁ δεύτερος ὑπερεχέτω τοῦ πρώτου μέρει
5 *ζ′ λάβε τὸ ζ′ τῶν τοῦ πρώτου Αν /ρν· πρό[σθ]ες αὐτὰς*
ταῖς Αν /Ασ ὅσων ὁ δεύτερος. πάλιν ἐπεὶ λέγει ὁ τρίτος
ὑπερεχέτω τῶν δύο ϛτ· σύνθες τὸν α̅ καὶ β̅ /Βσν καὶ τὰς
τῆς ὑπεροχῆς ϛτ σύνθες /Βφν ὅσων ὁ τρίτος· καὶ ἐπεὶ λέ-
γει ὁ τέταρτος ὑπερεχέτω τῶν γ̅ ϛτ σύνθες τοὺς τρεῖς /Δω
10 *καὶ τῆς ὑπεροχῆς ϛτ /Ερ ὅσων ὁ τέταρτος /[Θ]ϡ τὸ π[ᾶν].*

στήλ. II

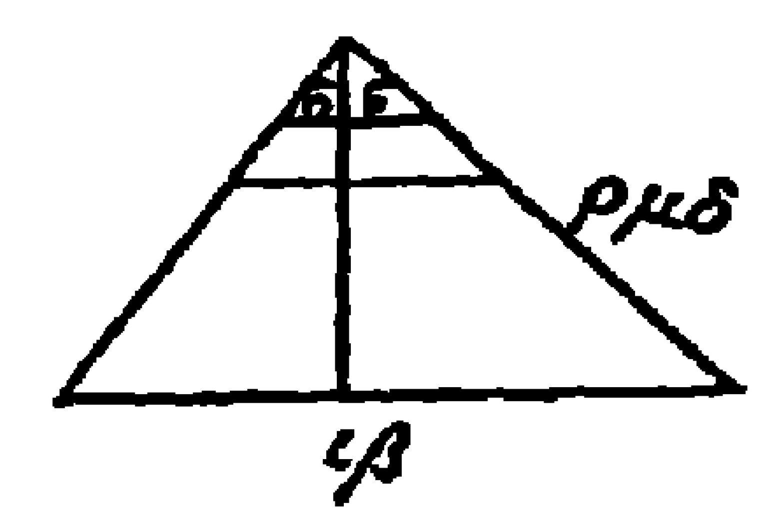
ἐστὶν ὁ δε[ύ]τερος τοῦ πρώτου τε[τραπλάσιος ποίησον]
μεῖζω τετράκι τὰς μ̅β̅ /ρξη [καὶ τὰς τῆς ὑπεροχῆς ι̅β̅ /ρπ.]
τοσούτων ὁ δεύτερος. ᾿Απόδειξις· λ[αβὲ τὸ ϛ′ τοῦ δευτέρου]

/λ ἀλλὰ καὶ ι̅β̅ /μβ ὅσων ὁ πρῶτο[ς· καὶ τὰς μβ ποίησον τετρά-]
5 *κι /ρξη· ἀλλὰ καὶ ι̅β̅ /ρπ· ὅ[σων ὁ δεύτερος].*

51- Geometrical Problems.

αφερομένη
ολούθως ⁘:

ἐὰν δ(οθ)ῆι ἄλλη πυραμὶς τρίγωνος, ἧς βάσι[ς] ιβ′, ἡ δὲ κάθετος τοῦ τρι-
[γ]ώνου δ′, ἡ δὲ τῆς πυραμίδος ϛ′. ἐγ[μέτρει] τρίγ(ωνον), ὡς ἔμαθες, γί(νε-
ται) κδ′. το-

σοῦτ[ο]ν ἔσται ἡ ἐπιφάνεια τῆς ἕδρας [τῆς πυρ]αμίδος. ταῦτ᾿ ἐπὶ τὴν κά-
θετον, τὰ ϛ′, (γίνεται) ρμδ′, (ὧν) τὸ (τρίτον) (γίνεται) μη′. το-

48- Mathematical Problems.

στήλ. I

26 . . . σκέ-
[ψαι πρῶτον?] τὸ δ' [τῆς] δραχμῆς
[πόσον ἐστίν; ἐσ]τὶν δὲ ⌣ ⊂· καὶ
[τὸ ι'β' πόσον ἐ[στίν; ἐστὶν δὲ ⊂.

στήλ. II

30 [σύν]ααγε (sic) εἰς τὰ [λοιπὰ δ]ὲ ⌣ ⊂
κ[αὶ] τὸ ⊂ οἳ γίνονται ⊏ ·τού-
[τ]ους σκέψαι τί μέρος εἰσὶν τῆς
[δρ]αχμῆς; ἐστὶν γ'. ἔσται τοι-

[γ]αροῦν τὸ τέταρτον καὶ τὸ
35 ι'β' εἰς ἓμ μέρος συνηγμένον γ'.

49- Mathematical Problems.

στήλ. II

ὡσαύτως δὲ καὶ ἐκ τῶν λ ⊢
συνάξεις, οἷον ἐὰν συντάσσῃι δύ-
ο ε' εἰς μέγιστα μέρη συναάγειν (sic)·
σκέψαι πρῶτον τὸ ε' τῶν λ
40 πόσον ἐστίν; ἐστὶν δὲ ς. συν-
τέταχεν δὲ δύο πέμπτα συ-
ναάγειν (sic)· δίς τοιγαροῦν ποιή-
[σ]οντα ς ᾱ ἐστιν ιβ τού-
[τ]ων. λαβὲ τὸ πλεῖστον, τὰς ι,
45 [καὶ] σκέψαι τί μέρος εἰσὶν τῶν
[λ; ἐ]στὶν γ', αἱ δὲ δύο ι'ε'. ἔσται
[το]ι[γα]ροῦν τὰ β ε' εἰς μέγι-
[στα μέ]ρη συνηγμέ[να] γ' καὶ
ι'ε' [εἰς] τὰ λοιπὰ δὲ μ[έρ]η.

46- An Exercise on Fractions.

τέταρτα		
τῆς α	δ'	$\frac{1}{4}$
τῶν β	∠	$\frac{1}{2}$
τῶν γ	∠[δ'	$\frac{1}{2} \cdot \frac{1}{4}$
τῶν δ	α	(1)

47- An Exercise on Fractions.

Στήλ. G δέκατα

τῆς	α	τὸ ι'ι'	$\frac{1}{10}$
τὸ	ι	χ	(600)
τῶν	β	ε'	$\frac{1}{5}$
τῶν	γ	ε'ι'	$\frac{1}{5} \cdot \frac{1}{10}$
τῶν	δ	γ'ιε'	$\frac{1}{3} \cdot \frac{1}{15}$
τῶν	ε	∠	$\frac{1}{2}$
τῶν	ϛ	∠ι'	$\frac{1}{2} \cdot \frac{1}{10}$
τῶν	ζ	∠ε'	$\frac{1}{2} \cdot \frac{1}{5}$
τῶν	η	ΐοι'λ'	$\frac{2}{3} \cdot \frac{1}{10} \cdot \frac{1}{30}$
τῶν	θ	∠γ'ιε'	$\frac{1}{2} \cdot \frac{1}{3} \cdot \frac{1}{15}$
τῶν	ι	α	(1)

Στήλ. H

τῶν	κ	β	(2)
τῶν	λ	γ	(3)
τῶν	μ	δ	(4)
τῶν	ν	ε	(5)
τῶν	ξ	ϛ	(6)
τῶν	ο	ζ	(7)
τῶν	π	η	(8)
τῶν	ϙ	θ	(9)
τῶν	ρ	ι	(10)
τῶν	σ	κ	(20)
τῶν	τ	λ	(30)
τῶν	υ	μ	(40)
τῶν	φ	ν	(50)
τῶν	χ	ξ	(60)
τῶν	ψ	ο	(70)

Στήλ. I

τῶν	ω	π	(80)
τῶν	ϡ	ϙ	(90)
τῶν	,α	ρ	(100)
τῶν	,β	σ	(200)
τῶν	,γ	τ	(300)
τῶν	,δ	υ	(400)
τῶν	,ε	φ	(500)
τῶν	,ϛ	χ	(600)
τῶν	,ζ	ψ	(700)
τῶν	,η	ω	(800)
τῶν	,θ	ϡ	(900)
τῶν	$\overset{\alpha}{\mu}$	,α	(1000)

43- A Glossary.

...ὑ π ο β λ ή δ η ν : ὑποβάλλων πρὶν ἂν ὁ ἕτερος σιγήσῃ — ὑ π ε ί ξ ο μ α ι : ὑποχωρήσω — σ ή μ α ι ν ε : ἐπίτασσε — ἐ π ι τ έ λ λ ε ο : πρόστασσε — π ε ί ρ η σ α ι : πείρασον — ἀ έ κ ο ν τ ο ς : μὴ βουλομένου — κ ε λ α ι ν ό ν : μέλαν — α ἶ ψ α : ταχέως — ἐ ρ ω ή σ ε ι : ῥεύσει — ὥ ς τ ώ γ ε : οὕτως οὗτοι — ἔ ϊ σ α ς : ἰσοτοίχους — Μ ε ν ο ι τ ι ά δ η : Μενοιτίου υἱῷ τῷ Πατρόκλῳ — ε ἷ σ ε ν : ἐκάθισεν — β ῆ σ ε : ἐνεβίβασεν — π ρ ο έ ρ υ σ σ ε : καθείλκυσεν — π ο λ ύ μ η τ ι ς : πολύβουλος — κ α λ λ ι π ά ρ η ο ν : καλὰς παρειὰς ἔχουσαν — ἄ ν ω γ ε ν : ἐκέλευεν — ἀ π ο λ υ μ α ί ν ε σ θ α ι : ἀποκαθαίρεσθαι — ὑ γ ρ ὰ κ έ λ ε υ θ α : τὴν διὰ θαλάσσης ὁδὸν — λ ύ μ α τ α : τὰ καθάρματα — ἔ ρ δ ο ν : ἐπετέλουν — τ ε λ η έ σ σ α ς : τελείας.

44- Scholia Minora.

στήλ. I : ...χ ρ υ σ ί ς : φιάλη χρυσῆ — χ ρ ί ε ι ν : τύπτειν — χ ρ ε μ ψ ι θ έ α τ ρ ο ν : ὅτι εἰσιόντες εἰς τὸ θέατρον χρέμπτονται ἢ ὅτι χρεμπτόμενοι ἐκβάλλονται — χ ρ η μ ά τ ι σ τ ι ς : χρησμός — ... : οὐ γίνεται.

στήλ. II : ψ ῆ ν ε ς : τὰ ἐκ τῶν ὀλύνθων — ψ η ν ί ζ ω ν : ἐπὶ Μάγνητα — ψ ό θ ο ι ο ς : ἀκαθαρσία — Ψ ύ ρ α : νησίδιον μικρὸν — ψ ω θ ί α : τὰ ὑποκάτω τοῦ ἄρτου — ῶ. ὦα : μηλωτὴ — ὤ ζ ο ν τ ε ς : ... — ὅ μ ι λ λ α : ...

45- Scholia Minora.

«Πλάσσων ὁ Προμηθεὺς τἄλλα θηρίων γένη
οὐθὲν γυναικῶν ⟨ἔπλασε δυσχερέστερον⟩».
Νὴ τὸν Δία τὸν μέγιστον, εὖ γ' Εὐριπίδης
εἴρηκεν ⟨εἶναι⟩ τὴν γυναικείαν φύσιν
πάντων μέγιστον τῶν ἐν ἀνθρώποις κακῶν·
ἂν μὲν γὰρ ἐπιτύχῃ τις, εὐτυχεῖ βίωι

μόχθων ⟨ἰατρὸν⟩ καὶ πόνων ταύτην ἔχων,
ἂν δ' εἰς κακήν τε καὶ πονηρὰν ἐμπέσῃ,
τὸν βίον ἅπαντα διὰ τέλους χειμάζεται.

39- A Glossary.

τὰς

ἀ π ή μ ο ν α : ἀκάκωτον — π ρ ο σ α υ δ ά τ ω : προσλεγέτω — δ ῖ σ ά μ ε ν ο ς : ὑποπτεύσας — ὁ δ α ί ω ν : ἐμπορικῶν — π λ ε ί η : πλήρης... — κ ε ρ δ α λ έ ο ν : πανοῦργον... κλπ.

40- A Glossary.

κ ι ο ί τ η ν : ἀπέλθοιεν — δ ε ι δ ι σ κ ό μ ε ν ο ς : δεξιούμενος : ἀσπαζόμενος — κ ι χ ώ ν : καταλαβὼν — σ ε ῖ ο : σοῦ — φ ι λ ό τ η τ ο ς : ξενίας — ἀ ρ γ ή ν : λευκὴν — ἰ ύ ζ ο ν τ ε ς : φωνοῦντες — ἤ ϊ ξ ε ν : ὥρμησεν — γ ή θ η σ ε ν : ἐχάρη — κ ε ι μ ή λ ι α : ἀπόθετα : χρήματα — ἰ ά ν θ η : διεχύθη — φ ρ ά ζ ε ο : σκοπεῖ — ν ῶ ϊ ν : ἡμῖν — μ ε ρ μ ή ρ ι ξ ε ν : διεμέριμναι (sic).

41- A Glossary.

β α σ ι λ ῆ ϊ : βασιλεῖ — χ ο λ ω θ ε ί ς : ὀργισθεὶς — ν ο ῦ σ ο ν : νόσον, ἰακῶς — ἀ ν ὰ σ τ ρ α τ ό ν : ἀνὰ στρατόπεδον — ὦ ρ σ ε : ἐνέβαλε φ.(?)ῶς — κ α κ ή ν : οὐλομένην — ὀ λ έ κ ο ν τ ο : ἀπώλλυντο — λ α ο ί : ὄχλοι — ο ὕ ν ε κ α : ὅτι — Χ ρ ύ σ η ν : τὸν Χρύσην τὸν ἱερέα — ἠ τ ί μ α σ ε ν : ἄτιμον ἐποίησεν — ἀ ρ η τ ῆ ρ α : ἱερέα — ὁ γ ά ρ : οὗτος γὰρ — ἦ λ θ ε : παρεγένετο — θ ο ά ς : ταχείας — ν ῆ α ς : ναῦς, πλοῖα — λ υ σ ό μ ε ν ο ς : λυτρωσόμενος — θ ύ γ α τ ρ α : θυγατέρα, κατὰ συγκοπήν.

42- A Glossary.

λωσ-

Ἀ χ α ι ο ί : οἱ Ἕλληνες — χ ώ σ ε τ α ι : ὀργισθήσεται — ε ἴ π ε ρ : ἐάνπερ — χ έ ρ η ϊ : ἐλάττονι — ὄ φ ρ α : ὅπως — τ ε λ έ σ σ ῃ : τελειώσῃ — σ α ώ σ ε ι ς : σώσεις — τ ό ν : τοῦτον — ἀ π α μ ε ι β ό μ ε ν ο ς : ἀνταποκρινόμενος — π ρ ο σ έ φ η : προσεῖπεν — μ ά λ α : λίαν — θ ε ο π ρ ό π ι ο ν : τὸ ἐκ θεοῦ μάντευμα — ο ἶ σ θ α ς : οἶδας — Δ ι ῒ φ ί λ ο ν : τῷ Διῒ προσφιλέστατον — ε ὐ χ ό μ ε ν ο ς : καυχόμενος — ο ὔ τ ι ς : οὐδεὶς — χ θ ο ν ί : τῇ γῇ — δ ε ρ κ ο μ έ ν ο ι ο : βλέποντος ἢ βλεπομένου — β α ρ ε ί α ς : ἰσχυρὰς — ἐ π ο ί σ ε ι : ἐπενέγξει — η ὔ δ α : εἶπεν — ἀ μ ύ μ ω ν : ἀγαθὸς — ο ὔ τ α ρ : οὔτε — τ ο ὕ ν ε κ α : τούτου χάριν — π ρ ί ν : πρότερον — ἑ λ ι κ ώ π ι δ α : εὐόφθαλμον — δ ό μ ε ν α ι : δοῦναι — κ ο ύ ρ η ν : κόρην — ἀ π ρ ι ά τ η ν : ἄνευ πράσεως — ἀ ν ά π ο ι ν ο ν : ἄνευ λύτρων — ἱ ε ρ ή ν : μεγάλην — ἱ λ α σ σ ά μ ε ν ο ι : ἐξιλασσάμενοι — π ε π ί θ ο ι μ ε ν : πείσοιμεν.

στήλ. II

[προτείνας] τὸν αὐχένα διὰ τῆς σιγῆς τῶι βίωι
ἀπετάξατο. γυμνὸν δὲ τὸ ξίφος
ἐνδεικνύμενός φησιν· «ὦ Σεκοῦνδε,
ἀγόρασον τῆι φωνῆι τὸν θάνατον».
20 ὁ δὲ Σεκοῦνδος οὐκ ἐπε[σ]τρά⟨φη⟩.
παραλαβὼν δὲ α[ὐ]τὸν ἦλθεν
ὁ σπεκουλάτωρ πρὸς Ἀδριανὸν ⟨καί⟩
φησιν· «δέσποτα, βασιλε«ε»ῦ, Σεκοῦν-
δ⟨ον⟩ οἷόν μοι παραδέδωκας, τοιοῦ-
25 [τ]ο⟨ν⟩ ἐν⟨ε⟩κόμισα μέχρι θανάτου
σιωπήσαντα». Ἀδριανὸς δὲ θαυμά-
σας τὴν τοῦ φιλοσόφου ἐγκράτειαν
ἀναστὰς ἔφησε· «Σεκοῦνδε, τὴν
σιωπὴν ἐτήρησας ὥσπερ νό-
30 μον τ[ι]γά«ς» σεαυτῶι προ[σθ]είς.
ἐγὼ δὲ [σέβο]μαι τὸν νόμο[ν ...

στήλ. III

οὐ φοβοῦ]μαί σε ἕνεκα τοῦ ἀποθανεῖν. τὸ
γάρ με ἀποκτείνειν μόν[ον]
ἐν σοί ἐστιν. ἄρχων γὰρ
35 τούτου ἡιρέ«σ»θης. τῆς δὲ ἐ-
μῆς φωνῆς καὶ τοῦ ἐν [ἐμ]οὶ
⟨προ⟩φ«θ»ορικοῦ λόγου οὐδεμί-
α· ἐν σοί ἐστιν ἐξουσία».

38- A List of Roman Emperors.

καὶ τὰ

	Βασιλέων Χρόνοι			Ἀδριανοῦ	(ἔτη) κγ̄.
	Αὔγουστος	(ἔτη) μγ̄.		Αἰλίου Ἀντωνίνου	(ἔτη) κγ̄.
	Τιβέριος	(ἔτη) κβ̄.		Ἀντωνίου Κομ⟨μ⟩όδου	(ἔτη) λβ̄.
	Κλαύδιος	(ἔτη) δ̄.		Σεουήρου	(ἔτη) κε̄.
5	Νέρων	(ἔτη) ιδ̄.	15	Ἀντωνίνου	(ἔτη) δ̄.
	Οὐεσπασιανός	(ἔτη) ῑ.		Ἀλεξάνδρου (ἔτη) ιγ̄. Παῦνι ιδ̄.	
	Τίτου	(ἔτη) γ̄.		Μαξιμίνου (ἔτη) γ̄. παρθ( )ἀρχ( ).	
	Δομιτιανοῦ	(ἔτη) ιε̄.		Γορδιανοῦ	(ἔτη) ϛ̄.
	Νέρουα	(ἔτος) ᾱ.		Φιλίππου	(ἔτη) ϛ̄.
10	Τραιανοῦ	(ἔτη) ιθ̄.	20	Δεκίου	(ἔτος) ᾱ.

36- A Biography of Sappho.

Περὶ Σαπφ]οῦς
[Σαπφὼ τὸ μὲν γένος] ἦν Λε-
[σβία πόλεως δὲ Μιτ]υλήνης
5 [πατρὸς δὲ Σκαμ]άνδρου κα-
[τὰ δέ τινας Σκα]μανδρωνύ-
[μου. ἀδελφοὺς δ']ἔσχε τρεῖς
[Ἐρ]ι[γύιον καὶ Λά]ριχον πρε-
σβύ[τατον δὲ Χάρ]αξον ὃς πλεύ-
10 σας ε[ἰς Αἴγυπτον] Δωρίχαι τι-
νὶ προσσ[μιλητ]ῆς κατεδα-
πάνησεν εἰς ταύτην πλεῖ-
στα· τὸν δὲ Λάριχον ⟨νέον⟩ ὄντα μᾶλ-
λον ἠγάπησεν. θυγατέρα δ' ἔ-
15 σχε Κλεῖν ὁμώνυμον τῆι ἑ-
αυτῆς μητρί. κ[α]τηγόρηται
δ' ὑπ' ἐν[ί]ω[ν] ὡς ἄτακτος οὖ-
[σα] τὸν τρόπον καὶ γυναικε-
[ράσ]τρια· τὴν δὲ μορφὴν
20 [εὐ]καταφρόνητος δοκεῖ γε-
[γον]έναι [κα]ὶ δυσειδεστάτη[ν].
[τ]ὴν μὲν γὰρ ὄψιν φαιώδης
[ὑ]πῆρχεν τὸ δὲ μέγεθος
μικρὰ παντελῶς. τὸ δ' αὐτὸ
25 [συ]μβέβηκε καὶ περὶ τὸν
[Ἀλκαῖο]ν ἐλάττω[ν γὰρ] γέγονε.

37- A Text on Secundus, the Philosopher.

στήλ. I
Κατέβαι⟨ν⟩ον εἰς Πειραιᾶ· ἦν γὰρ ὁ τόπος
ἐκεῖνος τῶν κολαζομένων. ἀπά-
γοντες αὐτὸν ἔλεγον· «ἵνα τί, ὦ
Σεκοῦνδε, σιωπῶν ἀποθ«ε»νήσ-
5 κει⟨ς⟩; λάλησον καὶ ζῆσ⟨ο⟩ν· χάρισαι
σεαυτῶι τὸ ζῆν διὰ τοῦ λόγου·
κα[ὶ γ]ὰρ ὁ κύκνος ᾄδει πρὸς τὸ τέρ-
[μα] τοῦ βίο[υ]. καὶ τέλος μετανό-
[ησον] ἤδη [δι]ότι ἱκανὸς ὁ προσ-
10 [γ]ενόμενός σοι χρόνος». πολ-
[λοῖς] μὲν οὖν καὶ πλείοσ⟨ι⟩ λόγοις
[πα]ραμυθεῖται καὶ ἐδε⟨λέα⟩ζε

[τ]ὸν φιλόσοφον, ὁ δὲ καὶ τοῦ
[θα]νάτου καταφρονήσας ἐξε-
15 [δέχ]ετο τὴν τοῦ βίου [τελ]ευτ[ὴν ...

[H']

ἀκοῇ μνηστευσ[ά]μενον
ἐπαμύνειν αὐτῆς. .
γαμῶ⟨ν⟩ καὶ δὴ κατελθοῦ-
σα γε οὕτως εἰς Αὐλίδα πό-
5 λιν τῆς Βοιωτίας β[
'Αχιλλεύ[ς] ελ[. .]ι Χείρω-
νι τῶν.[

34- A Mythological Text.

ποῖον

α') verso

Τοῖς δὲ βαρβάρ[οις]
τίνες ; Ἄρης, Ἀφρο-
δίτη, Ἀπόλλων,
Ἄρτεμις, Λητώ,
5 Σκάμανδρος. [Τίς]
βασιλεὺς τ[ῶν]
Τρώων ; Πρίαμ[ος].
Τίς στρατηγός ;
Ἕκτωρ. Τίνες
10 σύμβουλοι ; Πο-
λυδάμας καὶ Ἀ[γ]-
ήνωρ.

β') recto

Τίνες μάντ⟨ε⟩ις ;
Ἕλενος καὶ Κασσ-
15 ἄνδρα, οἱ Πριάμ-
[ι]ου παῖδες. Τίν-
ες κήρυκες ;
Ἰδαῖος καὶ Εὐμ-
ήδης, ὁ Δόλωνος
20 πατήρ, ἴσως δὲ
καὶ αὐτὸς ὁ Δόλω(ν).

35- A Mythological Text.

Frag. II

τῶι Δι]ὶ ἀν[αίρε-
σιν μελ[ε]τ[ῶντε]ς· Ἄ[ρτε-
μις δὲ τῶι πατρὶ συ[μμα-
χοῦσα μετεμόρφωσ[εν ἑ-
5 αυτὴν εἰς δορκάδα κ[αὶ
κυνηγετο[ύ]ντων τῶν
περὶ τὸν Ὦτον καὶ Ἐπ[ι-
άλτην μέσση διέδραμ[εν·
οἱ δὲ βαλόντες τοὺς ἄκο[ν-
10 [τ]ας ἀλλήλους ἀπέκτειναν.

31- Maxims.

ἀρ. 2 Ἁδοναὶ δ' εἰσὶν βροτοῖσιν ἀνόσιοι λαστήριοι.
καταπεπόντισται γὰρ εὐθὺς ἁδοναῖς ἀνὴρ ἁλούς.
[Ψευδο - Ἐπιχάρμου]

ἀρ. 7 Οὐδὲ γὰρ οὖν Ζεὺς οὔθ' ὕων πάντεσσι ἀνδάνει οὔτ' ἀνέχων.
[Θεογένους, ἀπόσπ. 25]

ἀρ. 10 Ἀχάριστον ὑμῶν σπέρμα, ὅσοι δημηγόρους
ζητεῖτε τιμάς, μηδὲ γινώσκοισθ' ἐμοί,
οἳ τοὺς φίλους βλάπτοντες οὐ φροντίζετε κάτω.
[Εὐριπίδου Ἑκάβη, 254 - 256]

ἀρ. 11 Οὐδεμία καλὴ πρόφασις ἠλίθιον εἶναι.

32- Prose Maxims.

στήλ. II, στ. 25 - 26 τοῖς φίλοις πίστευε
καὶ τὰ [ἄπ]ιστα, τοῖς δ' ἐχθροῖς

στήλ. III, στ. 27 ἀπίστει καὶ τὰ πιστά.

στήλ. III, στ. 33 - 35 γάμει ἐκ τῶν ὁμοίων· οἱ μὲν γὰρ ἐκ τῶν
κρεισσόνων γαμοῦντες δεσπότας κοὐ-
κ οἰκείους κτῶνται.

στήλ. IV, στ. 42 - 44 μήτε ἐν τοῖς σπουδαίοις γελω-
τοποίει, μήτε ἐν τοῖς γελοίοις σεμνύ-
νου.

στήλ. IV, στ. 47 - 50 πένης ὢν πλουσίοις μὴ ὁμίλει· δόξεις
γὰρ κολακεύειν. ἀνάξιον ἄνδρα μὴ ἐπαί-
νει διὰ τὸν πλοῦτον· εὐμετάβολος
γὰρ ὁ θεός. πεῖσαι ζήτει, μὴ βιάσασθαι·

στήλ. V, στ. 51 - 52 ὁ μὲν γὰρ βιασάμενος ἐχθρός, ὁ δὲ πείσας
σοφός.

33- A Mythological Text.

Ζ'.

]ων συλλογὴν ἀπρνω-
μ]ῆσαι : τοῦτον καταλι-
π]όντα ἐν Σπάρτῃ : καὶ
οὕ]τω τὴν ἁρπαγὴν ἐ-
5 σύ]λησεν. ἐπανελθὼν

δὲ] νῦν καὶ τὸν ἑαυτοῦ οἶ-
κο]ν ἔ‹ρ›ημον καταλαβὼ‹ν›
καὶ] μόνην τὴν θυγατέ-
ρ]α μίαν ἣν πέφ[υκε] λει-
10 φθ]εῖσ[αν.

στ. 14 λιμο[ῦ] διάλυσις ἡδον[ὴ]ν ἐργάζ[ε]ται · /.
στ. 17 θορύβους ὀχλώδεις φεῦ[γε καὶ παροινίας] · /.
ἡ κοι[λί]α ⟨καὶ⟩ πολλὰ [χω]ρεῖ [καὶ ὀλίγα] · /.
στ. 21 δίωκε δόξαν καὶ [ἀρ]ε[τ]ήν, φεῦγε ⟨δὲ⟩ ψό[γον] · /.

28- Maxims.

στ. 7 - 9 ὦ πάτερ, ἀκούω δόξαν ε[ὖ] βλέπε⟨ι⟩ν
καὶ γράμματ' ἔμαθον ὥστε καὶ στ[ίχους] λέ[γ]⟨ε⟩ιν
ἀνθ' ὧν δικαίων ⟨τ⟩αῦτ' ἀποδώσω πάτε[ρ ... κλπ.
στ. 17 - 18 Ὁ μὴ δαρεὶς ἄνθ[ρ]ωπος [ο]ὐ πα[ι]δε[ύ]ετ[αι,
πάντας διδάσκ⟨ε⟩ι μ[ισθός, ο]ὐ διδά[σκαλος.

29- Gnomai Monostichoi.

Ἀγαθὸς ἐν ἀνθρώποισιν ἡγεῖται τρόπος.
Βίον κατορθοῖ πάντ' ἀλήθεια μόνη.
Γείνωσκε βασιλῆ τοῦ θεοῦ τὴν εἰκόνα.
Δύσφρων γενοῦ σὺ μηδενὸς κριτὴς ποτεῖ
5 Ἔοικε τιμᾶν τοὺς γονεῖς ὡς τοὺς θεούς.
Ζήσεις ἐν ὄλβῳ χρημάτων καταφρονῶν.
Ἤθη φίλων γείνωσκε πρὶν γενῇ φίλος.
Θυμοῦ κράτησον, κἂν κακὴν ὀργὴν ἔχῃς.
Ἴσος ἴσθι πᾶσι, κἂν ὑπερέχῃς τῷ βίῳ.
10 Καλὸν τὸ γηρᾶν, γηροβοσκὸν ἐὰν ἔχῃς.
Λέγ', εἴ τι σεμνόν· εἰ δὲ μή, σιγὴν ἔχε.
Μὴ πιστὸν ἡγοῦ τὸν κατήγορον λόγον.

30- Proverbs.

στ. 1 ὡς μέγα τὸ μικρὸν ἐσ[τιν ἐν καιρῷ δοθέν.
στ. 2 ὡς οὐδὲν οἶδ' ἄνθρωπος ὧν [μέλλει παθεῖν.
στ. 6 ὡς πολλὰ θνητοῖς ἡ σχολὴ π[οιεῖ κακά.
στ. 7 ὡς ἡδὺ γ[ον]έω[ν καὶ τ]έκνω[ν ὁμιλία.
στ. 8 ὡς μακάριον φρόνησις ἐν [χρηστῷ τρόπῳ.

305 τὸ καὶ ῥηματικὸν οἷον νοήμων φρόνιμος
καλήτωρ · /. ἐτυμολογικὸν ὄνομα οἷον ὑποπό-
διον προσκεφάλαιον · /. ἐθνικὸν ὄνομα οἷον
Ἕλλην Φρὺξ Πέρσης Λακεδαιμόνιος.
ὁμοιωματικὸν ὄνομα οἷον τηλικοῦτος τοσοῦτος
310 τοιοῦτος · /. πεποιημένον ὄνομα οἷον φλοῖσβος
ῥοῖζος ὀρυμαγδὸς κολοσυρτὸς · /. περιληπτικὸν
ὄνομα οἷον στρατός, ὁ χορός, ὄχλος βουλὴ ἀγὼν
ἐκκλησία · /. συνώνυμον ὄνομα οἷον αἴθουσα
ἢ στοά, κίων ἢ στῦλος, ἄορ ξίφος, ἄλοχος γυνή.
315 ὁμώνυμον ὄνομα οἷον Αἴας ὁ Τελαμώνιος καὶ Αἴας
Οἰλέως καὶ μῦς θαλάσσιος καὶ γηγενής· ὁμοίως κύων
ὄνος καὶ κύων χέρσος.
τέλος ἔχει τὸ
κύριον ὄνομα [1].

26- Grammatical Exercise.

Ὀρθή	εἶπεν.
γενική	λόγος ἀπομνημονεύεται εἰπόντος.
δοτική	ἔδοξεν εἰπεῖν.
αἰτιατική	φασὶν εἰπεῖν.
κλητική	σὺ πότε εἶπας;
καὶ δυϊκῶς :	
Ὀρθή	εἰπάτην.
γενική	λόγος ἀπομνημονεύεται εἰπόντοιν.
δοτική	ἔδοξεν εἰπεῖν.
αἰτιατική	φασὶν εἰπεῖν.

27- Gnomai Monostichoi (Proverbs).

ὦ Φαγία, μὴ πρόσεχε διαβολαῖς μάτην · /.
ψευδὴ⟨ς⟩ γὰρ ἀκοὴ τὸν βίον λυμαίνει · /.
χάριν διαβολῆς Ἱππόλυτος ὁ Θησέως · /.
φονεύεται ὑπὸ τοῦ πατρὸς ἀκρισίᾳ φρενῶν · /.
στ. 5 ὑπερτιθοῦ τὰ φαῦλα τῶν ἐνθ[υμίων] · /.
στ. 7 σιγᾶν δύνασθαι διαπορούμενον καλόν · /.
ῥᾴθυμος ἐὰν ἧς, Φανία, πένης ἔσει · /.
στ. 11 ξένος ὢν ἀκολούθει τοῖς ἐθισμοῖς ἐν ξ[ένοις] · /.
νέμεσιν φυλάσσου μηδὲν ὑπέρογκο[ν πόει, φρόνει] · /.

24- Grammatical Exercise.

τὸ ὄφρα καὶ τὸ ὅπως καὶ τὸ ἵνα καὶ τὸ ἐάν
275 τινι συντάσσεται τῇ ὑποτακτικῇ.
τὸ ἂν καὶ τὸ εἴθε τινὶ συντάσσεται τῇ
εὐκτικῇ· μετὰ τὴν μετοχὴν τὸ ῥῆμα
οἷον ἐλθὼν ἀπήγγειλα. ἐὰν εἴπῃς
τὸ ῥῆμα, ἐπένεγκον τὸ ἀπαρέμφατον,
280 οἷον βούλομαι γράψαι, βούλομαι ἀπαγγεῖλαι.

25- Grammatical Exercise on the Noun.

κύριον ὄνομα οἷον Ἀγαμέμνων Ἀλέξανδρος
Μενέλαος Ἀχιλλεὺς Διομήδης Ὀδυσσεὺς Σθενέ[λαος].
ἐρωτηματικὸν ὄνομα οἷον τίς ποῖος ποδαπός.
ἀοριστικὸν ὄνομα οἷον ὅσος οἷος · /. ἀοριστικὸ[ν]
285 ὁποῖος ὁπόσος · /. πατρωνυμικὸν ὄνομα οἷον
Πηλείδης Ἀτρείδης Πηλείων Ἀτρείων Νεστορί-
δης Πριαμίδης Δευκαλίδης Τελαμώνιος · /. κτητι-
κὸν ὄνομα οἷον Νηλήιος ἵππος, Ὀδυσσήιος οἶ-
κος, Ἀχιλλήια ὅπλα · /. ὑποκοριστικὸν ὄνομα
290 οἷον Ὀδυσσίσκος Ἀχιλλίσκος παιδάριον παι-
δίσκη Φωκίων Γαννίων · /. συγκριτικὸν ὄνομα
οἷον ὀξύτερος σφοδρότερος καλλίων ἀ-
μείνων βραχίων · /. ὑπερβολικὸν ὄνομα
οἷον ὀξύτατος σφοδρότατος ταχύτατος.
295 ἐπιθετικὸν ὄνομα οἷον καλὸς λευκὸς
εὐειδὴς εὐφυὴς δυσειδὴς φοξὸς ἁδρὸς
δειλὸς · /. προσηγορικὸν ὄνομα οἷον ἄνθρω-
πος θηρίον ἵππος ὄνος βοῦς οἶκος τρά-
πεζα · /. πῶς πρός τι ἔχον ὄνομα οἷον πατὴρ
300 υἱὸς ἀδελφὸς μήτηρ ἀδελφὴ συγγενὴς
φίλος γαμβρὸς πενθερὸς θυγάτηρ γυνή.
ἀπολελυμένον ὄνομα οἷον ταχὺς σφοδρὸς
βραχὺς ὀξύς · /. παρώνυμον ὄνομα οἷον Θέων
Φίλων Ἑρμαῖος Ἡρακλείδης · /. παράγωγον

22- Grammatical Exercise.

δυϊκῶς : *«Τὼ Πυθαγόρα φιλοσόφω ἀποβάντην καὶ γράμματα διδάσκοντε συνβουλευέτην τοῖς ἑαυτοῦ μαθηταῖς ἐναιμόνων ἀπέχεσθαι»* κ.ο.κ.

καὶ πληθυντικῶς[3] : *«Οἱ Πυθαγόραι φιλόσοφοι ἀποβάντες καὶ γράμματα διδάσκοντες συνεβουλεύσθην τοῖς ἑαυτοῦ μαθηταῖς ἐναιμόνων ἀπέχεσθαι»* κ.ο.κ.

στ. 1 κ.ἑ. : τιμῶ τοῦτον, δοξάζω τοῦτον, πρεσβεύω τοῦτον, γεραίρω τοῦτον, συμνύνω τοῦτον, ἀτιμάζω τοῦτον, ἐξουδενίζω τοῦτον, ὑβρίζω τοῦτον... κλπ.

στ. 31 κ.ἑ. : δίδωμι τοῦτο τούτῳ, συγχωρῶ τοῦτο τούτῳ, παραχωρῶ τοῦτο τούτῳ, προξενῶ τοῦτο τούτῳ, χαρίζομαι τοῦτο τούτῳ, ψηφίζομαι τοῦτο τούτῳ... κλπ.

στ. 60 κ.ἑ. : *συναίρομαι τούτῳ, ἐπαρκῶ τούτῳ, βοηθῶ τούτῳ, συμμαχῶ τούτῳ, συναγωνίζομαι τούτῳ, ἐπαμύνω τούτῳ, συνΐσταμαι τούτῳ, συνλαμβάνομαι τούτῳ, συμπνέω τούτῳ, ὑπεραγωνίζομαι τούτου, ὑπερμαχῶ τούτου... κλπ.*

στ. 86 κ.ἑ. : *περιεργάζομαι τοῦτο, κατακόπτω τοῦτο, καταπτύω τοῦτο, ἀνιχνεύω τοῦτο, ἐρευνῶ τοῦτο, ζητῶ τοῦτο, πολυπραγμονῶ τοῦτο, ὠτακουστῶ τοῦτο, ὀργίζομαι τοῦτο : οὐ λέγεται ὀργίζω, μηνίω τούτῳ, ἀγανακτῶ τούτῳ... κλπ.*

στ. 102 - 103 : *ἄχθομαι ἐπὶ τούτῳ, λυποῦμαι ἐπὶ τούτῳ.*

στ. 121 κ.ἑ. : *φιλολογῶ, φιλοπονῶ, ἀπαγγέλλω.*

στ. 208 κ.ἑ. : *ἀρρωστῶ, ἀσθενῶ, νωθρεύω.*

23- Grammatical Exercise.

τὸ ᾱ δίσημον
τὸ β̄ μέσον
τὸ γ̄ μέσον
τὸ δ̄ μέσον
τὸ ε̄ βραχύ
τὸ ζ̄ διπλοῦν
τὸ η̄ μακρόν
τὸ θ̄ δασύ
τὸ ῑ δίσημον
τὸ κ̄ ψιλόν
τὸ λ̄ ὑγρὸν καὶ ἀμετάβαλον
τὸ μ̄ ὑγρὸν καὶ ἀμετάβαλον
τὸ ν̄ ὑγρὸν καὶ ἀμετάβαλον
τὸ ξ̄ διπλοῦν
τὸ ο̄ βραχύ
τὸ π̄ ψιλόν
τὸ ρ̄ ὑγρὸν καὶ ἀμετάβαλον
τὸ σ̄ ἡμίφωνον
τὸ τ̄ ψιλόν
τὸ ῡ δίσημον
τὸ φ̄ δασύ
τὸ χ̄ δασύ
τὸ ψ̄ διπλοῦν
τὸ ω̄ μακρόν

20 μετοχὴ οἷον ποιῶν
ποιοῦσα ποι[ο]ῦν· ἄρθ⟨ρ⟩ον
οἷον ὁ ἡ τό· ἀ[ντ]ω[ν]υ[μία]
οἷον ἐμός· [πρόθε-]
σις ο̣ἷον ἀ[νά... ;
25 ἐπίρρημα [οἷον καλῶς ;]
σαφῶς ἀ̣[ληθῶς ;
σύνδεσ[μος οἷον ὄφ-]
ρα. [.] .[...
προσῳδίαι ὀ̣[ξέ...
30 ὀ̣ξ̣ε̣ῖ̣α̣ οἷον θεός· βαρεῖ-
α̣ ο̣ἷον εὐχή· περι[σ]πωμ[έ]
[νη οἷ]ο̣ν ἀ̣θῷ̣ο̣ς̣.. ;

Recto, στήλη I

γένη τρία
ἀρσενικὸν
35 θη[λ]υ̣κὸν
[οὐδέ]τερον.
[ἀριθ]μοὶ τρεῖς
[ἑνικ]ὸς
[δυϊκ]ὸς
40 [πλη]θυντικός.
[πτ]ώσεις πέντε
ὀρθὴ
γενικὴ
δοτικὴ
45 αἰτιατικ[ὴ]
[κλητική].

Recto, στήλη II

προθέσεις αἱ π[ᾶσαι]
δεκαοκτὼ [ὧ]ν
μονο)σύλλαβοι [μὲν πρὸ]
50 ἐν ἐξ εἰς σὺν π̣[ρός],
δισύλλαβοι δὲ δ̣[ώδεκα]
ἀνὰ κατὰ διὰ [ἀπὸ ὑπὸ]
ἐπὶ περὶ ὑπὲρ̣ [π]α̣[ρὰ]
μετὰ ἀντὶ ἀμφί.
55 δίφθογγοι αἱ πᾶσα̣[ι]
ἕνδε[κα.
....

21- Grammatical Exercise.

τοῦ προσώπου διὰ τῆς $\overline{\text{αι}}$ δι-
φθόγγου, προσγραφομένου
δὲ τοῦ $\overline{\text{ι}}$ μὴ συνεκφωνουμέ-
νου δέ, οἷον γελῶ γελᾶις γε-
5 λᾶι. οἱ μέντοιγε Αἰολεῖς προσ-
φωνοῦσι γέλαις καὶ βόαις λέγον-
τες. κατὰ δὲ τὸν παρατατικὸν
κατὰ μὲν τὸ πρῶτον πρόσωπον
διὰ τοῦ $\overline{\text{ων}}$ ἐκφέρεται ἐπὶ δευ-
10 τέρου καὶ τρίτ[ο]υ προσώπου διὰ
τοῦ $\overline{\text{α}}$, οἷον ἐγέλων ἐγέλας ἐγέλα.
ἡ δὲ τρίτη τῶν περισπωμένω[ν]
[ῥ]ημάτων συζυγία ἐκφέρεται κα-
τὰ τὸν ἐνεστῶτα χρ[ό]νον ἐπὶ δευ-
15 τέρου καὶ τρίτου προσώπου διὰ
τῆς $\overline{\text{οι}}$ διφθόγγου, οἷον χρυσῶ
[χρυσοῖς χρυσοῖ].

ἢ συναιροῦσι γὰρ εἰς ἓν τήν τε προσηγορ[ίαν.... κλπ.
20 τὰ δὲ ὑποπίπτοντα [τῶν] τῇ πτωτικῇ κλ[ίσει ἐστὶ
τ[ά]δε ὄνομα προσηγορία μετοχὴ ἄρθρ[ον ἀντω-
ν[υ]μία τούτ[ω]ν [τῶν ὀνομάτων ἐστὶν] τρία κατὰ [δέ τινας
πέντε [ὀρθὴ γενικὴ] ἀρσενικὸν θῆλυ [οὐδέτε-
ρ[ο]ν κοινὸν καὶ ἐπίκοινον· ἀρσενικὸν[μὲν οὖν
25 ἐστὶν οὗ προτάσσεται τῆς ὀρθῆς ἑν[ι]κῆ[ς πτώσε-
ως ἄρθρον τὸ ὁ οἷον ὁ Ἀρίσταρχος· θῆλυ[δέ
ἐστιν οὗ προτάσσεται τῆς ὀρθῆς ἑν[ι]κῆς [πτώσεως
ἄρθρον τὸ ἡ οἷον ἡ Ἑλένη· οὐδέτερον δέ[ἐστιν οὗ προτάσ-
σεται τῆς ὀρθῆς ἑνικῆς πτώσεως ἄρθρον [τὸ τό οἷ-
30 ον τὸ παιδίον· κοινὸν δ' ἐστὶν ὃ τὰς μ[ὲν πτώ-
σ[ει]ς ἔχε[ι] τὰς αὐτάς, ὑποτάσσεται δὲ ἄρθρο[ις διαφόροις
[οἷον ἵ]π[πο]ς βοῦς ὄνος λίθος καὶ τὰ ὅμοια· [λέγομεν
γ[ὰρ ὁ] ἵππος καὶ ἡ ἵππος καὶ ὁ βοῦς καὶ ἡ βο[ῦς καὶ ὁ ὄνος
κ[αὶ] ἡ ὄνος καὶ ὁ λίθος καὶ ἡ λίθος. ἐπίκοιν[ον δὲ
35 ὃ διὰ μιᾶς λέξεως τό τε ἀρσενικὸν καὶ [τὸ θῆλυ
σημαίνει τῷ ἑτέρῳ τῶν ἄρθρων προκατ[ειλημμέ-
νον ἤτοι ἀρσενικῷ ἢ θηλυκῷ καθ'[
ε[.] .. [.] οἷον ἀετὸς χελιδὼν ἡ χελιδών.[

20- Grammatical Exercise.

Verso, στήλη I

πνεύματα δύο
δασὺ ψιλόν.
[πρό]σωπα τρία·
[πρῶ]τον ἀφ' οὗ
5 [ὁ λό]γος· δεύτερον
[πρὸ]ς ὃν ὁ λόγος·
[τρί]τον περὶ οὗ
[ὁ λό]γος. σχήματα
[τρί]α· ἁπλοῦν σύνθετον
10 [πα]ρασύνθετον·
ἁπλοῦν μὲν οἷον
Μέμνων· σύνθετον δὲ
[οἷο]ν Ἀγαμέμνων·
[παρα]σύ[ν]θετον δὲ
15 [οἷον Ἀγαμ]εμνονίδ[ης].

Verso, στήλη II

μέρη τοῦ λόγ[ο]υ
[ὀ]κ[τ]ώ· ὄνομα οἷο[ν]
Σωκράτης· ῥῆμα
οἷον ποιῶ ποιεῖς ποιεῖ·

18- Grammatical Exercise on the Adverb.

Π[ερὶ ἐπιρ⟨ρ⟩ήματος.
Ἐπίρ⟨ρ⟩η[μα δέ ἐστιν λέξις προτα-
κτικὴ [καὶ ὑποτακτικὴ τοῦ ῥή-
5 ματος [ἀκλίτως σημαίνουσα ποσό-
τη[τ]α ἢ [ποιότητα καὶ μεσότητα
ἢ χρόν[ον ἢ τόπον ἢ ἄρνησιν
ἢ ἐπικ[έλευσιν ἢ ἀπαγόρευσιν
ἢ διστα[σμὸν ἢ συγκατάθεσιν
10 ἢ εὐχὴ[ν ἢ παραβολήν· ποσότη-
τος μὲ[ν οὖν ἐστιν δηλωτικὰ τὰ τοι-
αῦτα· ἅπ[αξ δὶς τρὶς τετράκις
ὀλιγάκις [πολλάκις, ποιότητος δὲ
καλῶς σο[φῶς βοτρυδὸν ἀγεληδὸν
15 ⟨π⟩ὺξ γν[ὺξ λὰξ ὀδάξ· ταῦτα
δὲ καὶ με[σότητος καλεῖται· χρόνου
δὲ νῦν [ἐχθὲς αὔριον, τόπου δὲ
ἐνταῦθα [χαμαὶ ἔξω, ἀρνήσεως δὲ
οὐ οὐχὶ [οὐδῆτα, ἐπικελεύσεως δέ·

19- Grammatical Treatise.

. . .[προσῳδίαι εἰ-
σὶν αἱ μὲν κυρίως λεγόμεναι ζ̄ αἵδε ὀξ[εῖα βαρεῖα
περισπωμένη δασεῖα ψιλὴ μακρὰ βραχεῖ[α· τούτων
τονι[κ]αὶ μέ[ν] [.] γ̄ ὀξεῖα βαρεῖα περισπωμ[ένη, χρονι-
[κ]αὶ δ[ὲ] δύο δα[σ]εῖα ἢ ψιλή, πνευματικαὶ δὲ β̄ [μακρὰ βραχεῖα.
5 αἱ δ[ὲ] ⟨κατα⟩χρηστικῶς λεγόμεναι [ε] καὶ σημείω[ν τρεῖς
ἀποστροφὴ ὑφὲν διαστολὴ καθ' ἰδίαν· ὀξεί[ας μὲν
ὑπ[ο]δ[ε]είγματος χάριν οἷον εὔνους, βαρεία[ς] δ[ὲ οἷον. . . . .
περισπωμένης δ' οἷον εὖχος, δα[σ]είας οἷον ϙ[. . . . ., ψιλῆς
οἷο[ν] ἔπος, μακρᾶ⟨ς⟩ οἷον ὕλη, βραχείας οἷον ὕδ[ωρ, ἀποστρο-
10 φῆς οἷον ως εφατ', ὑφὲν οἷον προς κοτυλη δ[ονοφιν,
διαστολὴ καθ' ἰδίαν οἷον εμοι δ ονομ[α κλυτον Αι-
θων. . .ε[.]ιδης νηλεειδες.
μέρη τοῦ λόγου ἐστὶν κατὰ μέν τινας θ̄, τ[αῦτα ὄνο-
μα προσηγορία μετοχὴ ἄρθρον ἀντωνυμ[ία, κατὰ
15 δὲ τὴν συμπεφωνημένην ἀκριβῆ π [

Πολ.	ἢ μὴν φανεὶς πονηρὸς οὐδὲ ζῆν θέλω.	5
	ἀλλ', Ἐτέοκλες, πίστευσον, οὐ φανήσομαι·	
	σὲ δ' ἐξελέγξω πάντοτ' ἠδικηκότα.	
Ἐτε.	Ἐτεοκλέης δοὺς σκῆπτρα συγγόνῳ φ[έρει]ν	
	δειλὸς παρὰ βροτοῖς, εἰπέ μοι, νομίζεται.	
Πολ.	σὺ γὰρ οὐκ ἂν ἐδίδους μὴ στρατοὺς ἄγοντί μο[ι.	10
Ἐτε.	τὸ μὴ θέλειν σόν ἐστι, τὸ δὲ δοῦναι τύχης.	
Πολ.	ἐμοὶ προσάπτεις ὧν σὺ δρᾷς τὰς αἰτίας·	
	σὺ φέρειν γὰρ ἡμᾶς πολεμίου⟨ς⟩ ἠ[ν]άγκασας.	
	εἰ γὰρ ἐμέρ[ι]ζες τὸ διάδημ' ἄτερ μάχης,	
	τίς ἦν ἀνάγκη τοῦ φέρειν στράτευμ' ἐμέ;	15
Ἐτε.	κοινῇ πέφυκεν· ὥ[στ]ε μὴ κέλευέ μοι.	
Πολ.	ἄλλοις τύραννος τυγχάνεις, οὐ συγγόνῳ.	
Ἐτε.(;)	π[ο]λεμ . . . [.] . . . ρτ . . . ρουν γενήσομαι.	
Πολ.	τὸ πρᾶον ἡμῶν, μ[ῆ]τερ, οὐκ ἐνετράπη.	
	ὅθεν ἐξ ἀνάγκης . . . . λοιπὸν φράσω.	20
	γαίας γὰρ αὐτὸς ἀκ[λ]εῶς μ' ἀπήλασεν·	
	Ἄ[ργ]ους δὲ γῆ μοι συμμάχους παρέσχετο	
	καὶ πλέον' αὐτὸς στρατὸν ἔχων ἐλήλυ[θα.	

17- A Paraphrase of the Iliad, book 4.

Πρὸς τοῦτον δὲ ὑποδρὰξ ἰδὼν εἶπεν ὁ πολύβουλος Ὀδυσσεύς·

350	«Ὦ Ἀτρέως παῖ, ποδαπὸς λόγος ἔφυγεν τὸ περίφραγμα τῶν ὀδόντων;	
	πῶς δὴ λέγεις τοῦ πολέμου ἀμελεῖν, ὁπόταν οἱ Ἕλληνες	
	ἐπὶ τοῖς ἱππικοῖς Τρωσὶ συναθροίζωμεν τὸν ταχὺν πόλεμον;	
	ὄψει, ἐὰν ἐθέλῃς καὶ ἄν σοι δι' ἐπιμελείας ᾖ,	
	τοῦ Τηλεμάχου τὸν προσφιλέστατον πατέρα ἐν τοῖς πρωταγωνισταῖς συνμιγέντα	5
355	τῶν ἱππικῶν Τρώων· σὺ δὲ ταῦτα μάταια λέγεις».	
	Πρὸς τοῦτον δὲ γελάσας εἶπεν ὁ κρατῶν Ἀγαμέμνων,	
	ὡς ἔγνω ὀργιζομένου· πάλιν δὲ οὗτος ἀνέλαβεν τὸν λόγον.	
	«Ὦ εὐγενέστατε Λαέρτου παῖ, πολύβουλε Ὀδυσσεῦ,	10
	οὔτε σε λοιδορῶ ὑπερβαλλόντως οὔτε κελεύω·	
360	οἶδα γὰρ ὥσπερ σοι ἡ ψυχὴ ἐν τοῖς προσφιλεστάτοις στήθεσσι	
	πραέα βουλεύματα οἶδε· ταῦτα γὰρ φρονεῖς ἅπερ καὶ ἐγώ.	
	ἀλλὰ πορεύου, ταῦτα δὲ μετὰ ταῦτα ἀρεστὰ ποιησόμεθα, εἴ τι κακὸν νῦν	
	εἴρηται, ταῦτα πάντα οἱ θεοὶ μάταια ποιήσαιεν».	15

50 σεν ὁ δὲ τῆς ὑποβεβλημέ-
νης τὸν υἱὸν αὐτῆ[ς] γνήσιος
μειρακίσκος τὴν τῆς ἱερεί-
ας θυγατέρα γῆμαι προαιρού-
μενος εἰσέπεμψε τὴν μη-
55 τέρα διαλεξομένην πρὸς
τὴν ἱέ[ρ]ειαν περὶ αὐτοῦ λα-
λουσῶν δὲ τῶν γυναικῶν
ὑποψίαν λαβὼν καὶ μάλισ-
θ' ὑπὸ τοῦ θεράποντος δι-
60 δαχθεὶς προσώπωι διαλ-
λάττων τὸν νεώτερον τῶν
γειτόνων υἱὸν ὡς ἑαυτοῦ
προσφωνεῖ γνοὺς δ' ἐκεῖ-
νος αὐτοῦ τὸ διαμάρτη-
65 μα τὸν ἀδελφὸν προδια-
σείει λέγων μεμενηκέ-
ναι τὸν πρεσβύτην καὶ πάν-
φωνοῦντος υ̣ἱ̣ὸ̣[ν ὡ]ς̣ μαινό-
μενον ἐκεῖ̣[νος ἀπο]π̣έμ-
75 πει ἅμα δ' ὃ τ̣[. . . κλπ.

Στήλη III

. . .] ὁ̣ μὲν π[ρεσβύτης
85 τὸν υ̣[ἱὸν ἀπ]ο̣λαβὼ̣[ν γαμεῖ
τὴν [ἱ]ἑ[ρειαν ὁ δὲ υἱὸς αὐτοῦ
λαμβάν[ει τὴν θυγατέρα τῶν
θρεψάν[των ὁ δὲ νεώτερος
καὶ γνήσ[ιος τῶν γειτόνων
90 υἱὸς λαμ̣[βάν]ει τὴν [τῆς ἱερεί-
ας ἣν ἠγάπησεν κα[ὶ ποιοῦν-
ται γάμοι τῶν τριῶν [. . . κλπ.
95 τὰ [μ]ὲν [οὖν] τῆς ὑποθ[έσεως
ἐσ[τὶ ταῦτα] τὸ δὲ δ[ρᾶμα τῶν
ἀ[ρίστων ἔχ]ει δὲ πρ[. . . κλπ.

b) The Imberians.

Στήλη III

103 Ἴμβριοι ὧν ἀρχὴ[
Δι' ὅσου χρόνου σε Δεμέα τ[. . . .
βέλτιστ' ἐγώ· ταύτην [ἔγρα-
106 ψεν ἐπὶ Νικοκλέο[υς . . .
τὴν καὶ ἑβδομηκοστ[ὴν καὶ
ἔδωκεν εἰς ἐργασίαν [εἰς τὰ
Διονύσια οὐκ ἐγένετο δ[ὲ διὰ
110 Λαχάρην τὸν τύραννο[ν ἔπει-
τα ὑπεκρίνατο Κάλ[λιπ-
πος Ἀθηναῖος [η]
ἡ δὲ ὑπόθεσις
δύο πένητες ἀλλήλω[ν φί-
115 λοι κοινὸν ποιησάμεν[οι τὸν
βίον Ἴμβρον ᾤκησαν κ̣[αὶ
διδύμας ἀδελφὰς ἔγη[μαν
κοινοποιησάμενοι π̣[ᾶσαν
ἅμα καὶ τὴν ὕπαρξιν φ[ιλο-
120 πόνως δὲ καὶ κατὰ γῆν [καὶ
κατὰ θάλατταν ἐργαζ̣[όμενοι

16- A Paraphrase of Euripides' Phoenissae.

Στήλη I

Πολ. ο̣ὐ̣κ̣ ἀντερῶ σοι· τ[ήνδε τὴ]ν ψ[υ]χὴν ἅπαξ
σοί, φιλτάτη τεκοῦσα, παρ[ε]θέμην μο̣λ̣[ών.
ἴτω· παρ' αὐτῇ τὸ ξίφος φύλαφ[σ]έ μοι.
Ἰοκ. μάλιστα. λέξον ἐμμενῶ μητρὸς κρίσει.»

14- A Summary of the Iliad, book 1.

ᾱ

Μῆνιν ἄειδε, θεά, Πηληϊάδεω Ἀχιλῆος.
Ἀγαμέμνων αἰχμάλωτον ἔχων παλλακί-
δα Ἱερέως Ἀπόλλωνος Χρύσου θυγατέρα
5 Χρυσηΐδα οὐκ ἀπέδωκεν δεομένῳ λυ-
τρώσασθαι τῷ πατρί· διόπερ λοιμὸς κα-
τέσχεν τοὺς Ἕλληνας ἐπ' ἐννέα ἡμέρας μη-
νίσαντος τοῦ θεοῦ, ἕως Ἀχιλλεὺς ἐπέγνω τὴν αἰ-
τίαν Κάλχαντος μαντευσαμένου. καὶ Ἀγαμέ-
10 μνων μὲν πρότερον ἐπὶ τῇ μαντείᾳ λοιδο-
ρησάμενος Κάλχαντι τὴν μὲν Χρυσηΐ-
δα ἀπέδωκε τῷ πατρί, τὴν δὲ θυσίαν τῷ θεῷ·
τὴν δὲ Ἀχιλλέως ἀφείλατο Βρισηΐδα. καὶ Ἀχιλλε[ὺς]
μὲν τῆς μητρὸς ἐδεήθη Θέτιδος ὅπως αὐτῷ
15 βοηθήσῃ· ἡ δὲ παρεκάλεσε τὸν Δία ἐξ Αἰθιο-
πίας ἥκοντα«ς» ἐλα[τ]τῶσαι τοὺς Ἕλληνας ἐν

τῇ μάχῃ. Ἥρα δὲ ἐπὶ τούτῳ διηνέχθη πρὸς
αὐτόν· καὶ νὺξ ἐγένετο γέλωτα παρὰ τὴν
τῶν θεῶν εὐωχίαν παρασχόντ[ο]ς Ἡφαίστου.
— περιέχει δὲ ἡ ῥαψῳδία ἡμέρας κα —

15- A Summary of Tow Plays of Menander.

a) The Priestess.

Στήλη II

37 . . . ἀ]νῆλθον οἱ πα[ῖδε]ς ὁ
[δὲ τὸ πρ]ότερον γε[νό]μενος

45 οἰκέτης δὲ πεισθεὶς ἠνέχθη
πρὸς τὴν ἱέρειαν ὡς θεοφο-
ρούμενος θεραπείας ἵνα ἀ-
ξιωθῇ λάθραι τὴν δ' ἀλήθει-
αν πεπεισμένος ἐξείχνευ-

[τῆς ἱερεί]ας ἀνὴρ . . . κλπ.
43 . . . ἀν]ασφήλας ζητεῖν
[ἐπε]χείρησεν τὸν ἀγαπητὸν

τας τοὺς νέους υἱοὺς ἀπο-
φαίνειν αὐτοῦ διὸ καὶ με-
70 τὰ ταῦτα τὴν ἀλήθειαν ἐ-
ξετάσαντος τοῦ γέροντος
καὶ τὸν πρεσβύ[τερον] προσ-

11- A Composition on Alexander the Great.

στήλη I : Μνήσιππος :

στ. 26 : τὸ γὰρ σῶμα . . ἐ]τελεύτη[σεν . . . πρό-

στήλη II : τερον τῆς Ἀλεξάνδρου ψυχῆς· ὡς θνητὸς ὢν

βίον σώσει (sic) εἰς ἀθανασίαν δόξης, ἀντὶ πατρὸς

δ' ἑαυτὸν ποιήσετ(αι) ἁπάσης Μακεδονίας

ἐχθρόν. τοιγαροῦν ἡ Ἀλεξάνδρου θ(ει)ότης τῷ

5 ..να τῆς ἡγεμονίας ὅρον ἐκτέθ(ει)τ(αι), ἀλλ' αὐτὸς

ἀντὶ πατρὸς ὑπέρχετ(αι) μεταστῆναι. Ἀντίπατρος :

Μακεδονία μὲν εὐδαίμων καὶ πάλαι, νῦν μέν[τοι. . . κλπ.

12- A Summary.

στήλη I

2 [νόστο]υ τῆς ἐξ Ἰλίου ἀναμέμν[η-]

ται τῶν Ἑλλήνων καὶ τῶν

[τοῖς] μ[ν]ηστῆρσιν διαπρασσο-

5 [μένω]ν ἔτι δὲ τὰ περὶ τὴν ..[.]

[.....]ν καὶ προπομπὴν Τηλε-

[μάχ]ου εἰς Λακεδαίμονα πρὸς

[τῶν Πυ]λίων.

13- A Summary.

στήλη II

ὡς ὁ μὲν ἔνθα καθεῦδε πολύ-

10 τλας δῖος Ὀδυσσεύς. περιέχει

Ἀθην[ᾶ

ὡς παρίσταται καθ' ὕπνους Να[υ-]

σικάα κελεύουσα ἅμ' ἡμέρα ἐπὶ

τοὺς πλυνοὺς πορεύεσθαι κα[ὶ

[ἱ]μάτια καθᾶραι· Ναυσικάας τ[ὴν

15 [ὁ]μιλίαν πρὸς τὸν πατέρα Ἀλ-

κίνοον ὑπὲρ τὴν ἀπήνην α.[

8-An Exercise on Composition.

3 χάριν Ἑλέν[ης] τῆς Μενε[λάου γυναικός,
ἣν Ἀλέξανδρος ὁ Πριάμ[ου συνεργησάσης
5 αὐτῷ Ἀφροδίτης μετεκόμ[ισεν ἐκ τῆς Λα-
[κεδαί]μονος εἰς τὴν Ἴλιον [x x
[οὕτω]ς ἐγένετο πόλεμ[ος ὀλέσας πολ-
λοὺς μηδὲ τῶν βαρβάρων δυ[ναμένων ἀπώ-
σα[σ]θαι τοὺς πολεμίους μηδ[ὲ τῶν Ἑλλήνων
10 δυναμένων ἑλεῖν [illegible] [τὴν πόλιν x x
13 ... ὁ Ποσειδῶν καὶ ὁ Ἀπόλλ[ων καὶ οἱ
[ἄ]λ[λ]οι θεοὶ ὑπάρχοντες [x x
[....π]οιητὴς τ.ν [x x x

9-An Exercise on Composition.

Ἄδραστος ὁ τοῦ Ἄργους βασιλεὺς
γήμας ἐκ τῶν ὁμοίων ἔσχεν
θυγατέρας δύο, Δηιπύλην καὶ
Αἰγ[ι]άλειαν, αἵτινες οὐκ ἄμορ-
5 φοι τυγχάνουσ⟨α⟩ι περὶ [τ]ὸν [γ]άμο[ν]
ἐδυστύχουν, μηδενὸς αὐτὰς μνω-

μέ[ν]νου. πέμψας τοιγαροῦν ὁ Ἄδραστος
εἰς [Δε]λφοὺς ἐπυνθάνετο τὴν αἰτίαν.

10- An Exercise on Composition.

Μετὰ τ]ὴν Ἀχιλλέως τελευτὴν καὶ θάν-
ατον Κά]λχας ὁ μάντις κελεύει τοῖς
Ἀχαιοῖς μ]εταπέμψασθαι Φιλοκτήτ-
ην ἐκ τῆς] Λήμνου· ὃς εἶχεν τὰ τοῦ Ἡ-
5 ρακλέου]ς τόξα· κατέλιπεν γὰρ
αὐτὸν ὑφ' ὕ]δρου πεπληγμένον
καὶ οὐδαμ]ῶς ἐθεραπεύθη. Ὀ-
δυσσεὺς δὲ] καὶ Διομήδης
αὐτὸν κατάγ]ουσι καὶ θερα-
10 πεύει αὐτὸν Μα]χάων ὁ Ἀσκλη-
πιοῦ ....] δὲ καρτερὰ [..
......Φιλοκτ]ήτης[....

5- A Summary of the Iliad, book 4.

[Μῆνιν ἄειδε, θεά,]Πη:λη̣ϊ̣:ά̣[δ]ε:ω : Ἀ:χι[λῆ]ος : — Ἰλιὰς α 1.
[οὐλομένην, ἣ μυρί' Ἀ]:χα[ι:]ο̣ῖς : ἄλ:γε': ἔ:θη:κεν:,
[πολλὰς δ' ἰφθίμους ψ]υ:χὰς : Ἄ:ϊδι : προ:ΐα:ψεν :
[ἡρώων, αὐτοὺς δὲ ἑλ]ώ:ρι:α : τ̣εῦ:χ̣ε : κύ:νεσ:σιν
[οἰωνοῖσί τε πᾶσι, Διὸ]ς̣ : δ' : ἐ̣:τ̣ε̣:λεί:ε:το : βου:λή:, — 5
[ἐξ οὗ δὴ τὰ πρῶτα δ]ι̣α̣:σ̣τ̣ή:την : ἐ:ρ̣ί:σ̣α̣ν:τε
[Ἀτρεΐδης τε ἄναξ ἀνδ]ρῶν: κ̣α̣ί: δῖ:ος : Ἀ:χιλ:λεύς:.
[Τίς τ' ἄρ σφωε θεῶν ἔριδι ξυνέ]η:κε: μά:χε[σθαι];

6- An Exercise on Numerals.

στήλ. 1.	στήλ. 2.	στήλ. 3.	στήλ. 4.
α α	ι ι	π π	͵α
β β	κ κ	ϙ ϙ	͵β
γ γ	λ λ	ρ ρ	͵γ
δ δ	μ μ	ς (ς)	͵δ
ε ε	ν ν	τ τ	͵ε
ϛ ϛ	ξ ξ	υ (υ)	͵ϛ
ζ (ζ)	ο ο	φ φ	͵ζ
η η		⟨χ χ⟩	⟨͵η⟩
θ θ		ψ ψ	͵θ
		ω ω	
		ϡ ϡ	α.ϡα.

7- Exercise on Numerals.

χίλιαι		ἑξασχίλιαι	
δισχίλιαι		ἑπτασχίλιαι	
τρισχίλιαι		ὀκτασχίλιαι	
τετρασχίλιαι		ἐννασχίλιαι	
5 πεντασχίλιαι		10 μύριαι	

1-Maxims.

Θάλασσα καὶ πῦρ καὶ γυνὴ τρίτον κακόν [2].
Ἰδὼν (sc. Διογένης) *γυν[α]ῖκα γυ[ν]αικὶ συμβουλεύουσαν εἶπεν· ἀσπὶς παρ' ἐχίδνης φάρμακον πορίζεται* [3] *κ.ο.κ.*

2-Sailor's Song.

[ν]αῦται βυθοκυμα-
[τ]όδρομοι ἁλίων Τρί-
τωνες ὑδάτων
καὶ Νειλῶται γλυκύ-
5 *δρομοι τὰ γελῶν-*
τα πλέοντες ὕδατα
τὴν σύγκρισιν εἴπα-
τε φίλοι πελάγους
καὶ Νείλου γονί-
10 *μου.*

3-A Riddle of the bat.

Τί τῶν τετραπό-
δων πλεῖστον οὐκ ἐν-
διᾳ̣; τί τῶν τετρα-
πόδων οὐχ ὑ[λα]κτεῖ;
5 *τί τῶν πεταμένων*
τέκνα θηλάζει;

4-A paraphrase of the Iliad. book 3.

[ἐξ ἀπίης] γαίης ν[υ]ὸν ἀ[νδρῶν αἰχμητάων,] Ἰλιὰς γ 49.
[πατρί τ]ε σῷ {μα} μέγα π̣[ῆμα πόληῖ τε παντί τε δήμῳ,] 50
[δυ]σ̣μενέσιν μὲν χά[ρμα, κατηφείην δὲ σοὶ αὐτῷ;]
[οὐκ ἂν] δὴ μείνιας ἀρηΐφι[λον Μενέλαον;]
5 *[γνοίης χ'] οἵου φωτ̣[ὸς] ἔχεις θα[λερὴν παράκοιτιν·]*
[οὐκ ἄν τ]οι χράσμοι κίθαρις τά [τε δῶρ' Ἀφροδίτης,]
[ἥ τε κό]μη τό τε εἶδος, ὅτ' ἐ[ν κονίῃσι μιγείης.] 55
[ἀλλὰ] μάλα Τρῶες διδήμον̣[ες· ἦ τέ κεν ἤδη]
[λάϊνο]ν̣ ἕσσο κειτῶνα κακῶν [ἕνεχ' ὅσσα ἔοργας».]
10 *[Τὸν δ'] αὖτε προσέειπεν Ἀλ̣[έξανδρος θεοειδής·]*
[«Ἕκτορ,] ἐ̣πεί με καλ̣ αἶσαν ἐν[είκεσας οὐδ' ὑπὲρ αἶσαν]

Select Papyrus Documents

٠٠, ١٤ ج
Bibliotheca Alexandrina
0650698
84
4
مكتبة الأنجلو المصرية
THE ANGLO-EGYPTIAN BOOKSHOP
The World of Words & Thoughts